IK HEB ALTIJD WEL GEWETEN DAT DIE FRED JULSING EENS DE VRIJE, WESTERSE WERELD DE RUG ZOU TOEKEREN!

GRRR...

KNARS

KAN DAT GELOEI NIET ERGENS ANDERS

1973

PEP

nr. 34

stripweekblad

OLÉ!

losse nummers 90 cent
abonneeprijs 75 cent

met Asterix
LUCKY LUKE
PEANUTS

NIEUW! de BROERTJES SAMOWAROF & Co

FRED JULSING '73

PEP post

postbus 6003 haarlem

het viel me

op dat u nogal raar rommelt met het vermelden van wie precies KUIFJE inkleurt. In PEP 22-24 stond erboven: Hans Keeris; toen twee weken: Hilbert Bolland; en nu alweer twee weken: Hans Keeris. Heeft dat te maken met vakanties of zo? Niet dat ik het verschil zie, de kleuren zijn prachtig, en ik vind dat alle Kuifjefans uit heel Europa een abonnement op PEP moesten nemen om het geweldige initiatief te eren dit verhaal in een Hergé waardige versie uit te brengen, maar hoe zit het nu?

Carla Teutscher, Haarlem

Foutje van Pietje Pep. Vanaf nummer 25 zorgt Hilbert voor de kleuren.

waarom komt er

nooit meer een verhaal van PEP zelf? Trouwens, een goed idee om vanaf no. 43 regelmatig verhalen van Marcel Gotlieb te publiceren. Ook tof dat er eind 1973 weer een verhaal van Titus verschijnt. Kunt u eens een tekenaar interviewen? Ik raad iedereen aan lid te worden van het Stripschap, en daarbij ook een abonnement op het Stripschrift te nemen. Veel succes met uw blad.

Carlo Nijmeijer, Zwolle

In PEP 29 stond een stukje over Jacovitti, volgende week informatie over Morris, deze week een interview met Fred Julsing. Hmnou?

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink

CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij

REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr 34 24 aug 1973

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Aziëweg 1.
telefoon 023/31.92.00

naast mij ligt

no. 26. Ik zal hem eens goed doorlezen. Pagina 2: Engelbert wordt steeds beter. Asterix: goed. Lucky Luke: tekeningen zijn beter geworden, tekst is uitmuntend. Ambrosius: gaat wel. Rob Palland: steengoed!!!! Joris P.K.: helemaal goed. Luc Oriënt wordt steeds beter. PEPverhaal: altijd wel heel goed, vooral die van Quint. Kuifje: zie Rob Palland. Dzjengis Khan: uitmuntend. Zorry Kid: zie Kuifje. Pag. 22: Gaat wel. Pag. 23: zie Pag. 22. Middenpagina: steengoed!!! Peanuts: zie Joris P.K. Wellington Wish: gaat wel. Kraaienhove: gaat wel. Argonautjes: steengoed!!!!! Rik Ringers: zie de Argonautjes. PEP's lonely hearts club: wordt beter. Knut Andersen: gaat wel. Macaroni's: gaat wel. Roodbaard: zie Kuifje. Iznogoedh: nieuw verhaal is steengoed. Daaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaag, PEP, en zijn lezers.

Reinier de Koning, Brielle

Mja.

De redaksikeje behoudt zich je rrecht voorr brrieven in te korrtenowski.

ik ben blij

dat Blueberry en Philémon terugkomen. Wanneer krijgen we trouwens een grote foto van Pepita, liefst in babydoll of achtdelig badpak? Naar Pietje ben ik niet zo benieuwd, dat zal wel een malle Eppie zijn met een breedgerande sombrero (por Dios...!) en een cape. Eh? Si? Of no?

Ludovicus, Benidorm (Sp.)

Njet.

ENGELBERT-fans!
Engelbert staat deze week op pagina 36!

wat een schit-

terende voorplaat zat er om PEP 27! Als ik het goed gezien heb, is-ie getekend door Fred Julsing, heb ik gelijk? Ook de achterplaat, die Blunder met al die stripfiguren, die heeft me heel wat uurtjes „fun" opgeleverd? Wie is trouwens die gast zowat op het midden van die pagina, die een wiskundige formule prevelt, en die bijna een appel op zijn hoofd krijgt? Dat vraag ik me nou al vier dagen af.

Linda Heijer, Amsterdam

Ja, het was Fred. Die meneer met die appel, dat is NEWTON. Vanaf nummer 43 ongeveer kom je méér van hem te weten.

ik, Pjotr

Ivanovitsch, wens in te schrijven op een Intergalactisch Congres, waarr ik in uw bladowitska van lasowitsj. Kameraden, zet maar een stoel en een pijpov voor mij klaarowitsj!

Pjotr Pjotrson, Scheveningen

Spasibo, tovaritsj.

HOI!.. HOI!.. HOI!..

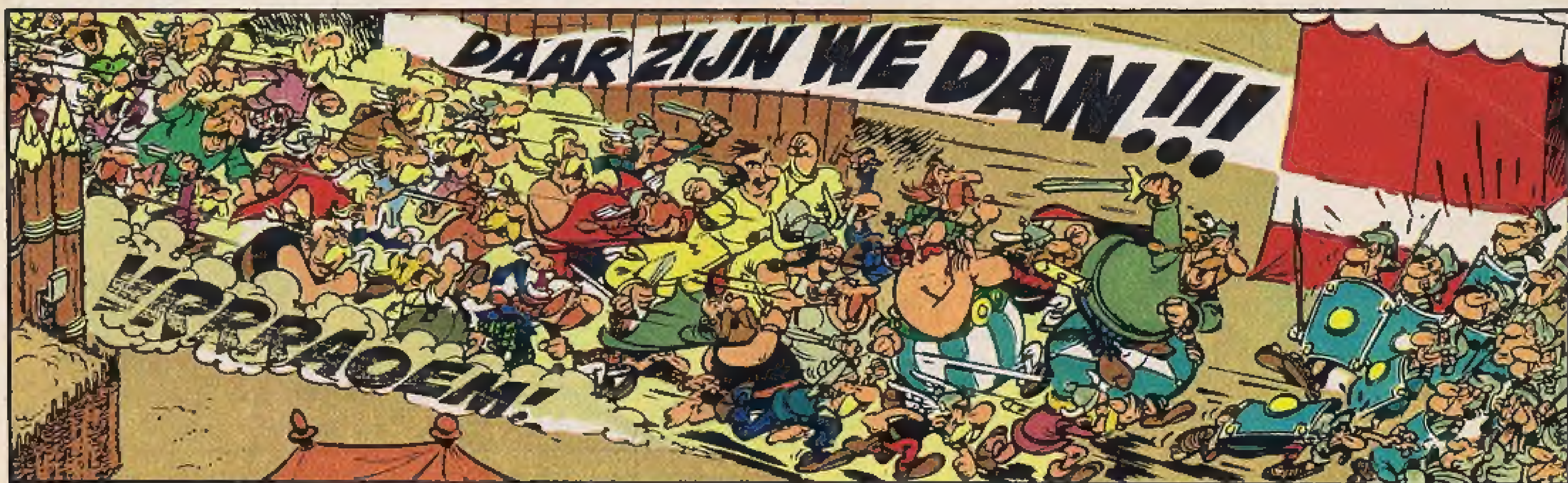
In deze PEP („Amaai zulle, wat een bladofski!") vind je NIET ALLEEN Beroemde en Goede strips zoals Asterix, Lucky Luke, Kuifje, de Peanuts, Blueberry, Blunder, Rik Ringers, Roodbaard, Philémon en nog van alles maar, MAAR OOK!

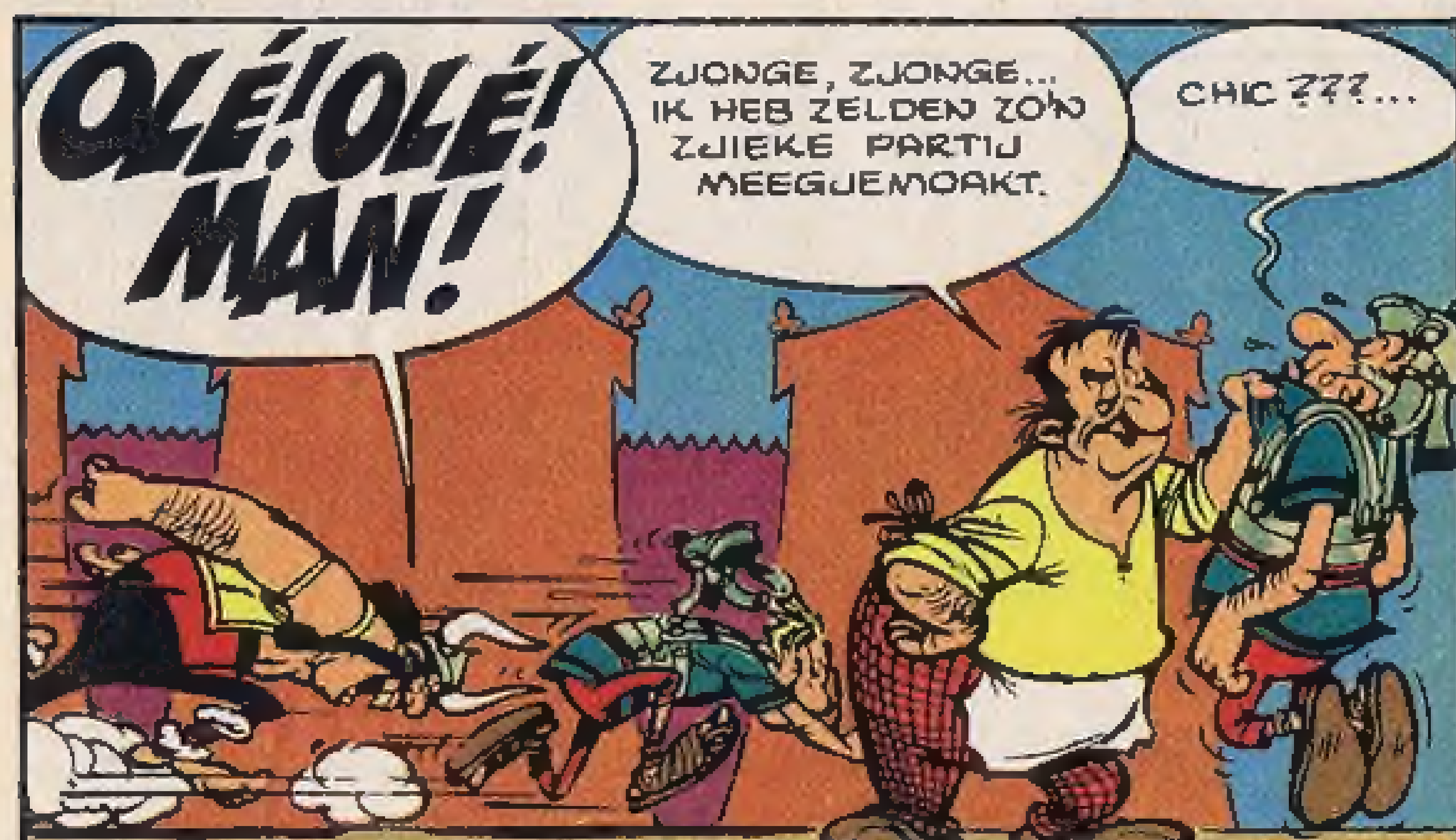
—een Karveel om van achterover te vallen („Wat is een karveel?")
— „Stenen in de steppe". Russische sage door Quint en F. Julsing
— een interview met Fred Julsing (hij tekende deze week ook het omslag)
— de première van de NIEUWE STRIP van Fred Julsing: De Broertjes Samovarof
— „De Talisman van de Tartaar", een superspecialski Iznogoedofski!

A3

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel. 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 78 — tel. 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112625. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650 **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 28 — tel. 05100-26330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-28988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132080. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939. Voor abonnees die het blad **per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., Postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 8229 t.n.v. Medianet B.V. Extra Uitgaven Amsterdam". Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

Asterix op corsica

© Dargaud S.A. 1973

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE

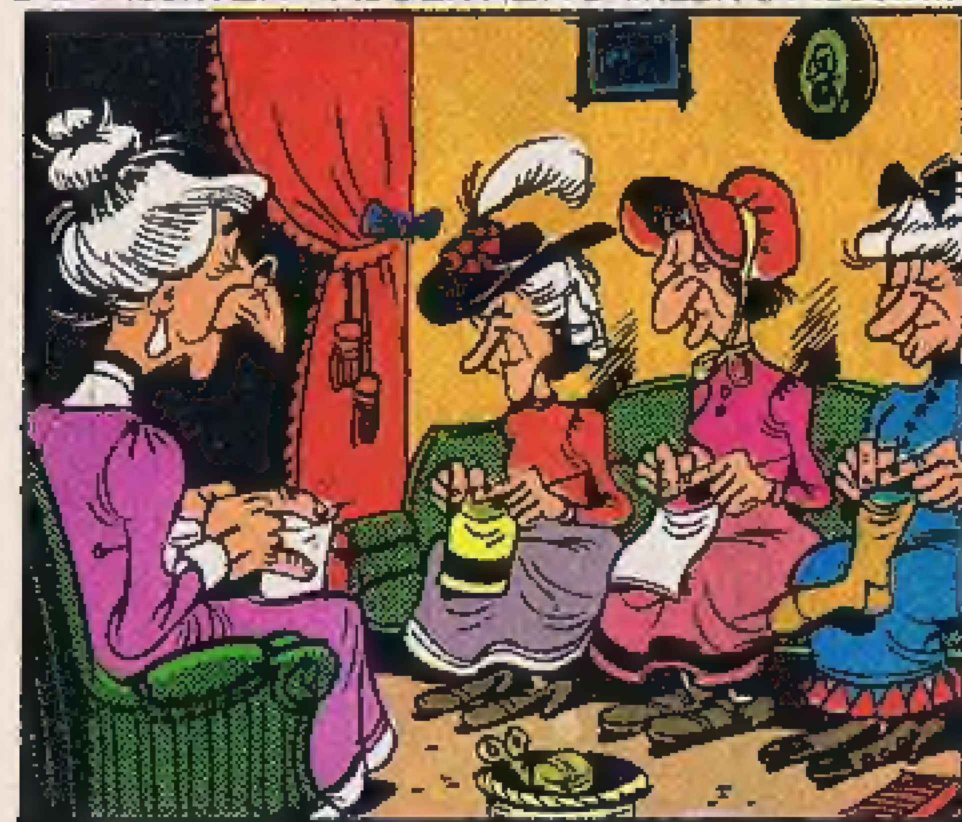

IN DE STADJES WAAR DE PIONIERS ZICH VESTIGDEN, WAS IEDEREEN ALTIJD OP OORLOG VOORBEREID...

DE VROUWEN HADDEN HUN DAMESKRANSJES...

BIJ BELEGERING WERD ER DISTRIBUTIE INGESTELD...

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de premiejager

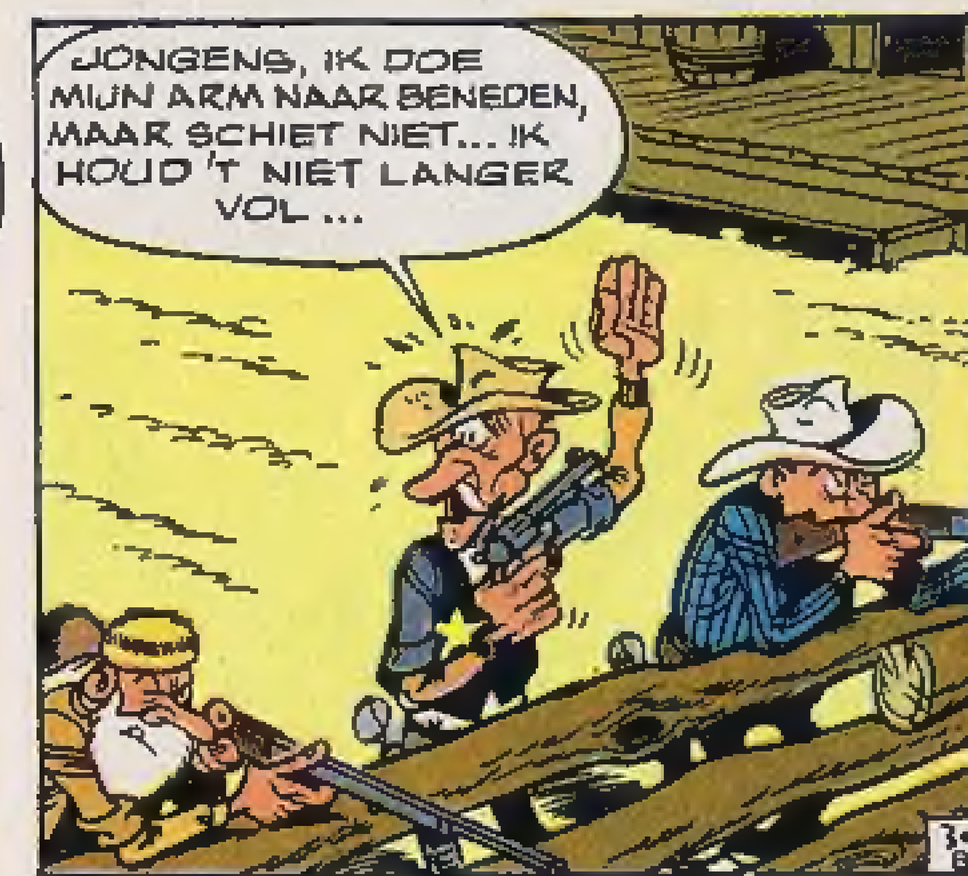

WORDT VERVOLGD

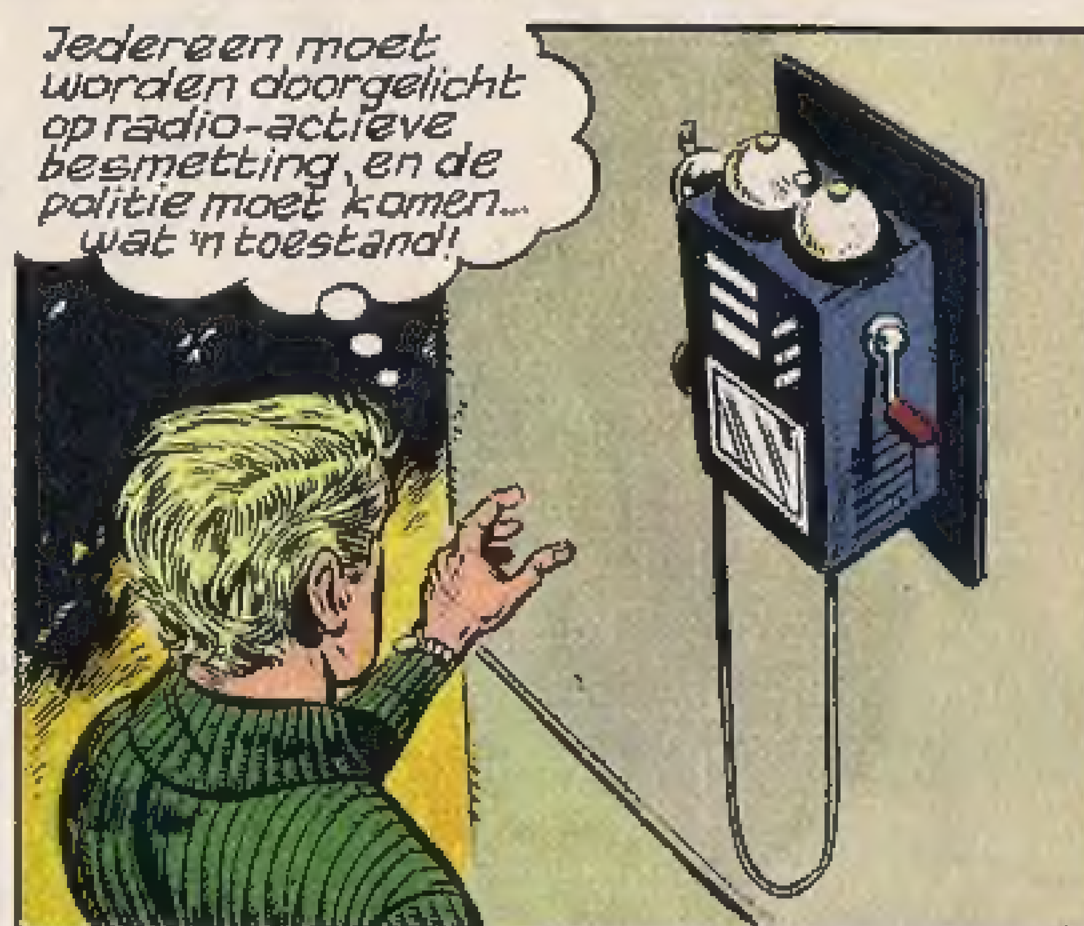
LUC ORIENT

KLAK... KLAKLAK..KLAK...
...Er hangt hier een onwezenlijke sfeer...

De regen heeft veel weggespoeld, maar toch hangen hier en daar nog wat gasslierten...

De mensen kunnen dus nog niet terug naar hun huizen... er moet eerst wat gedaan worden...

Iedereen moet worden doorgelicht op radio-actieve besmetting, en de politie moet komen... wat 'n toestand!

Die eigenaardige lucht is toch in de huizen blijven hangen...

Ik zal het raam maar openmaken voor wat frisse lucht...

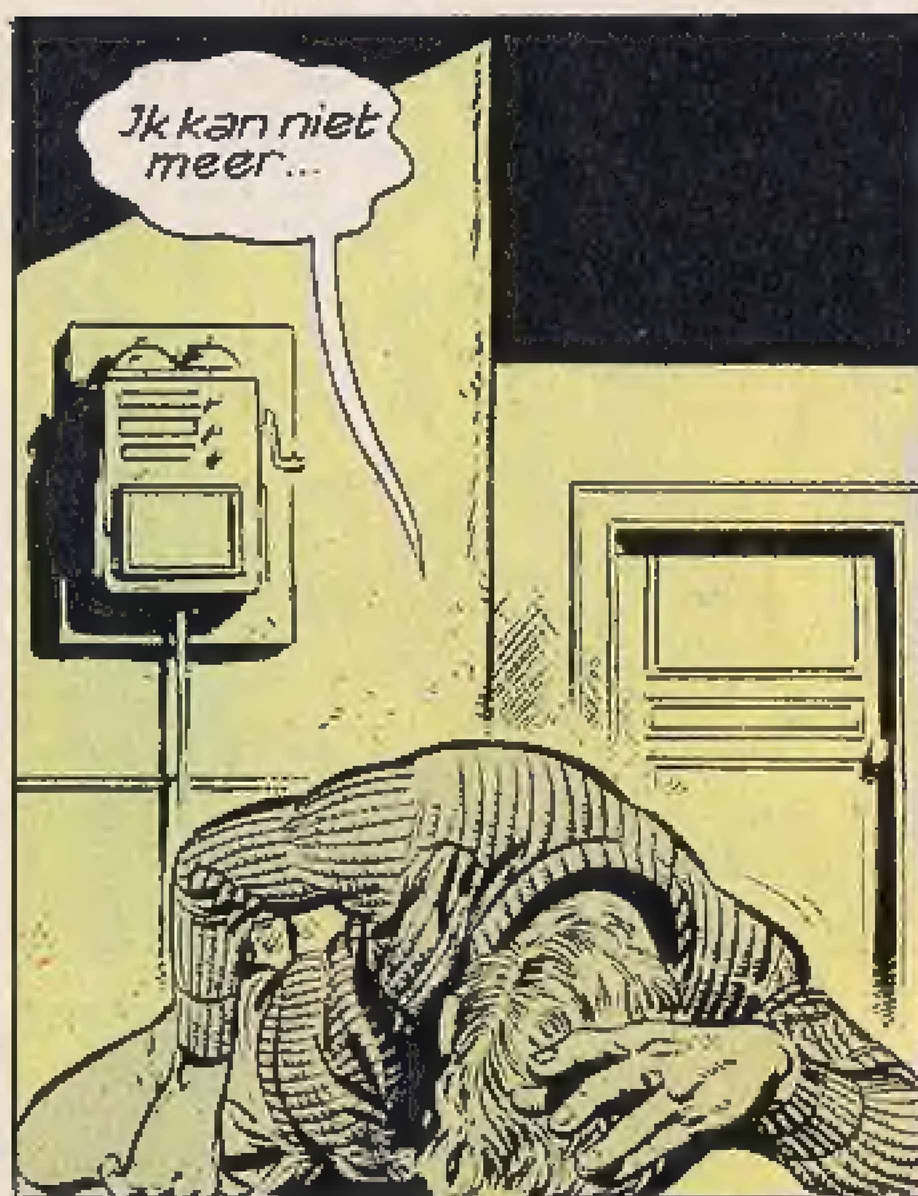

WAT?!...

Doorzetten...

Wat gebeurt er met me?...
AAAH!
e.s.31

TEKST:
GREG
TEKENINGEN:
PAAPE
VERTALING: BOLESLAV BECKMAN

zo groen als gas

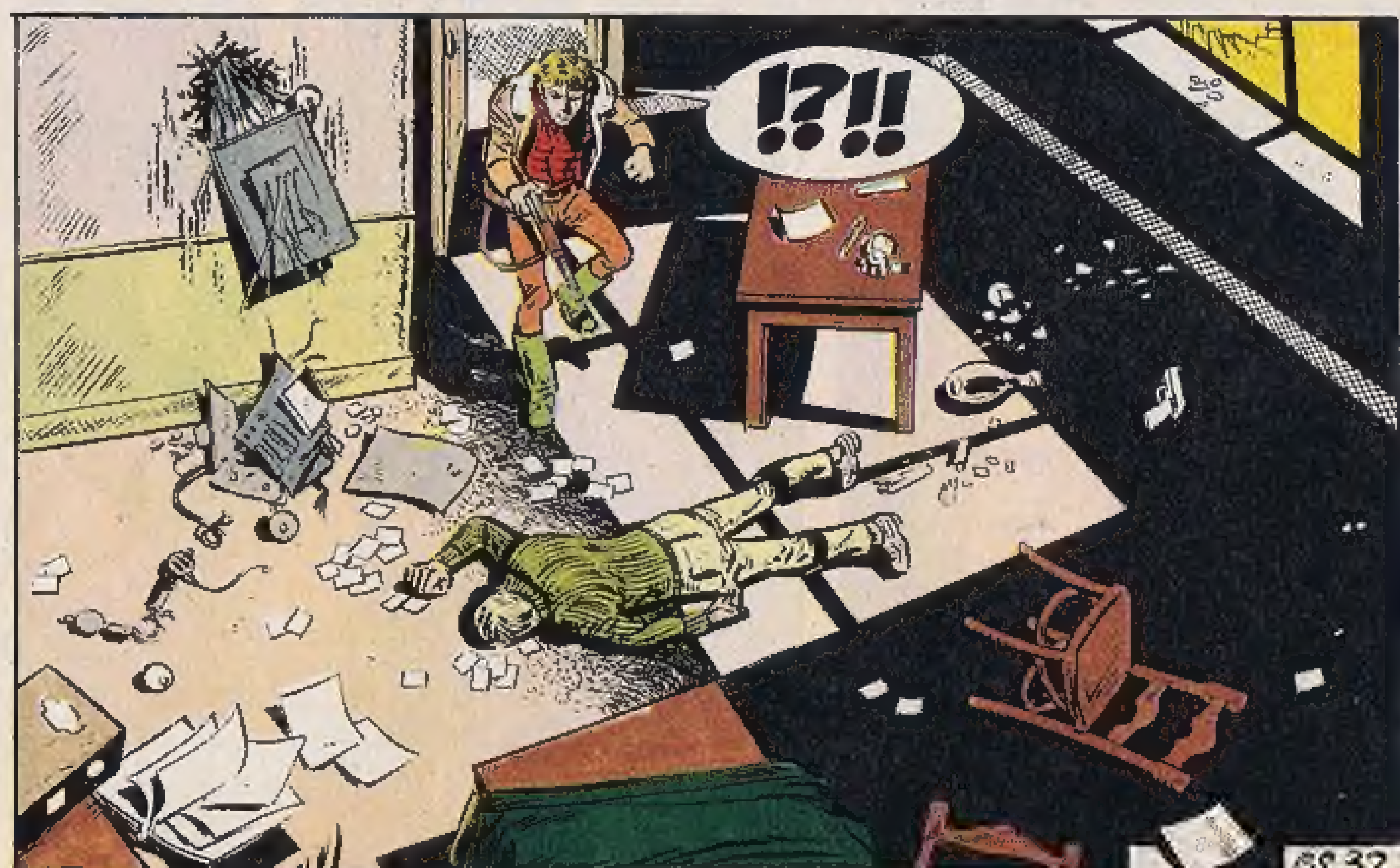

WORDT VERVOLGD

JOHNNY GOODBYE

TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
TEKST:
PATTY KLEIN
KLEUR: MARIJKE SCHOLTEN

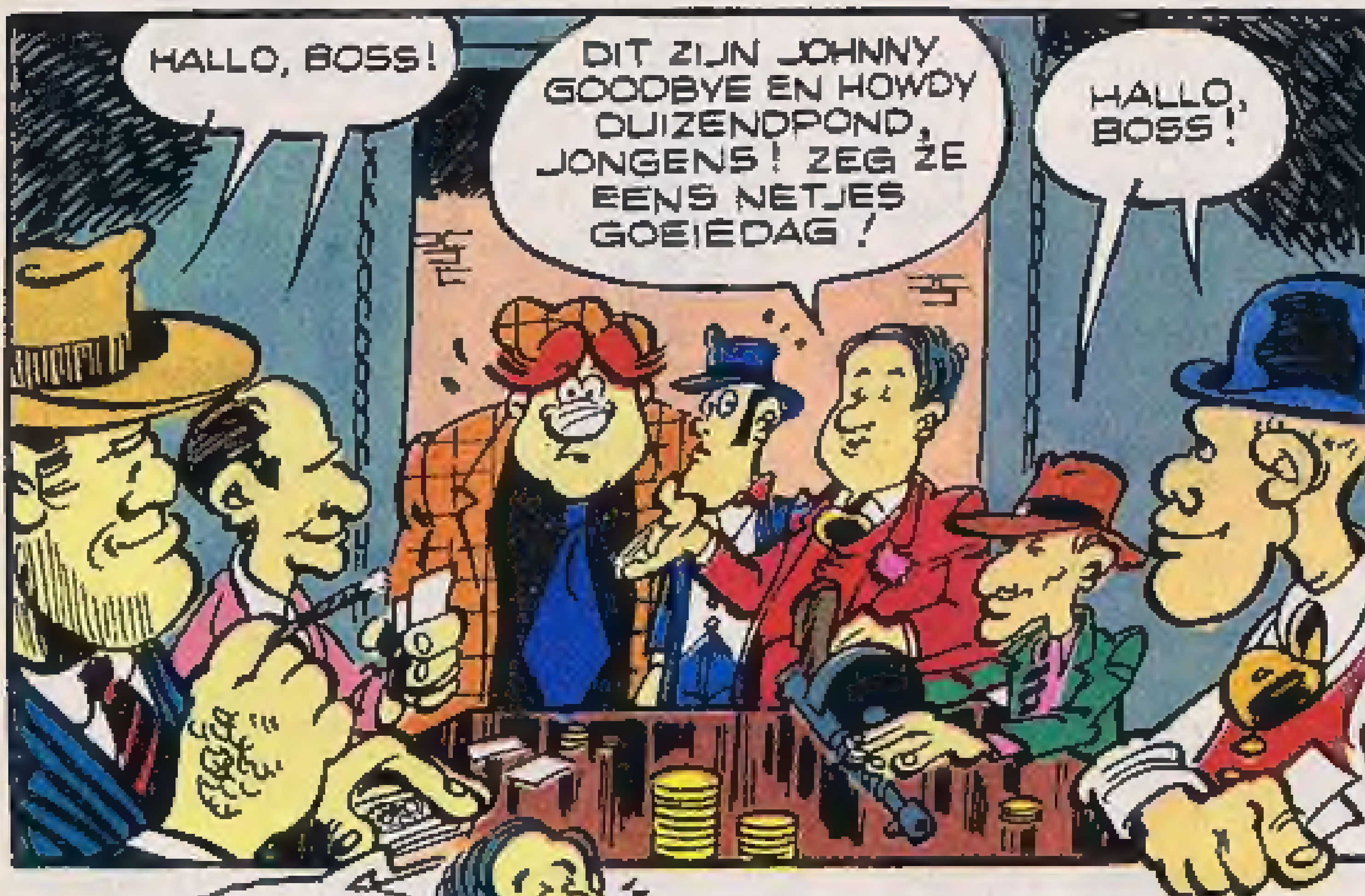

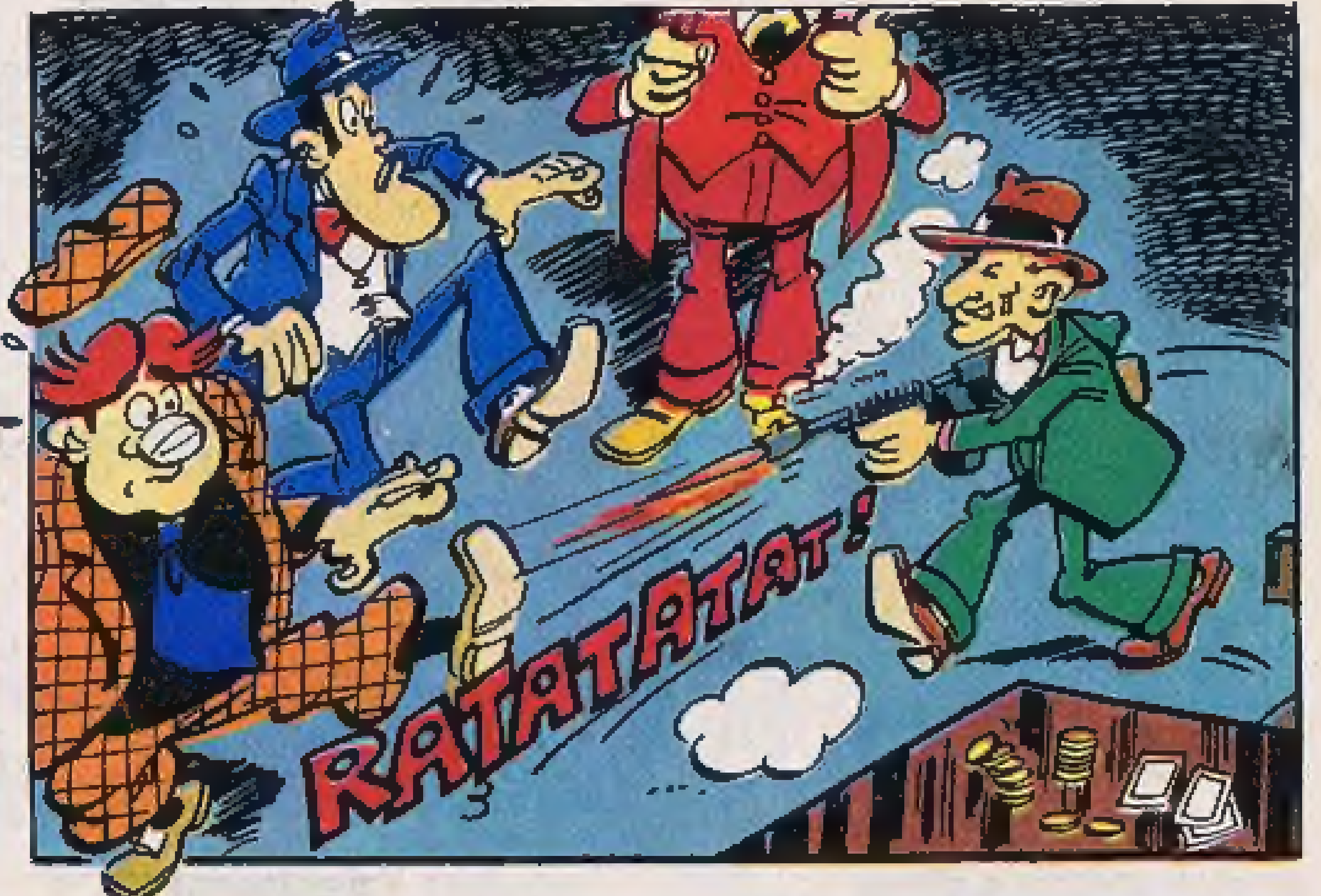

gangsters en grafkransen

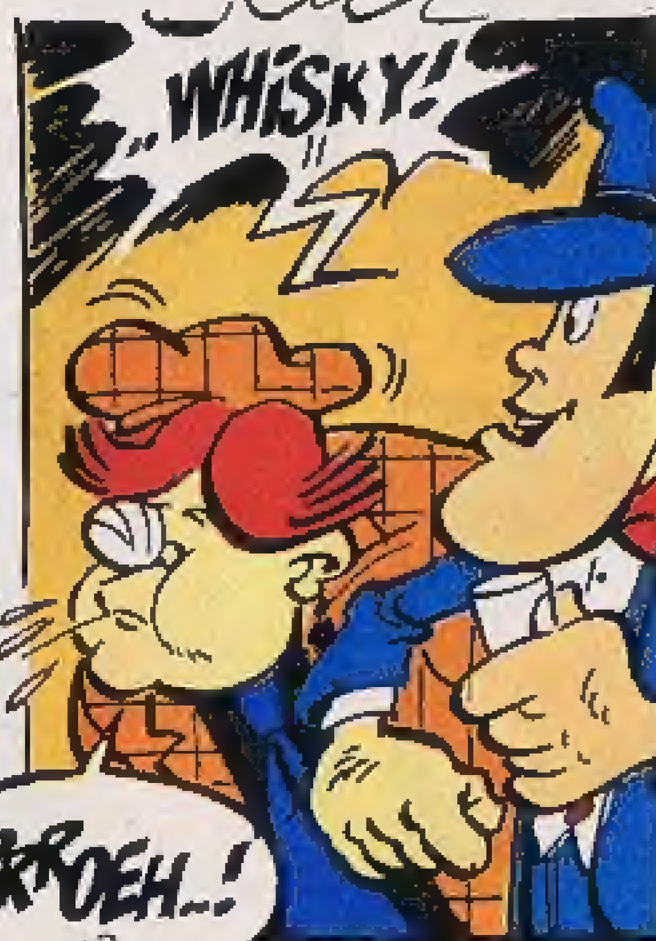

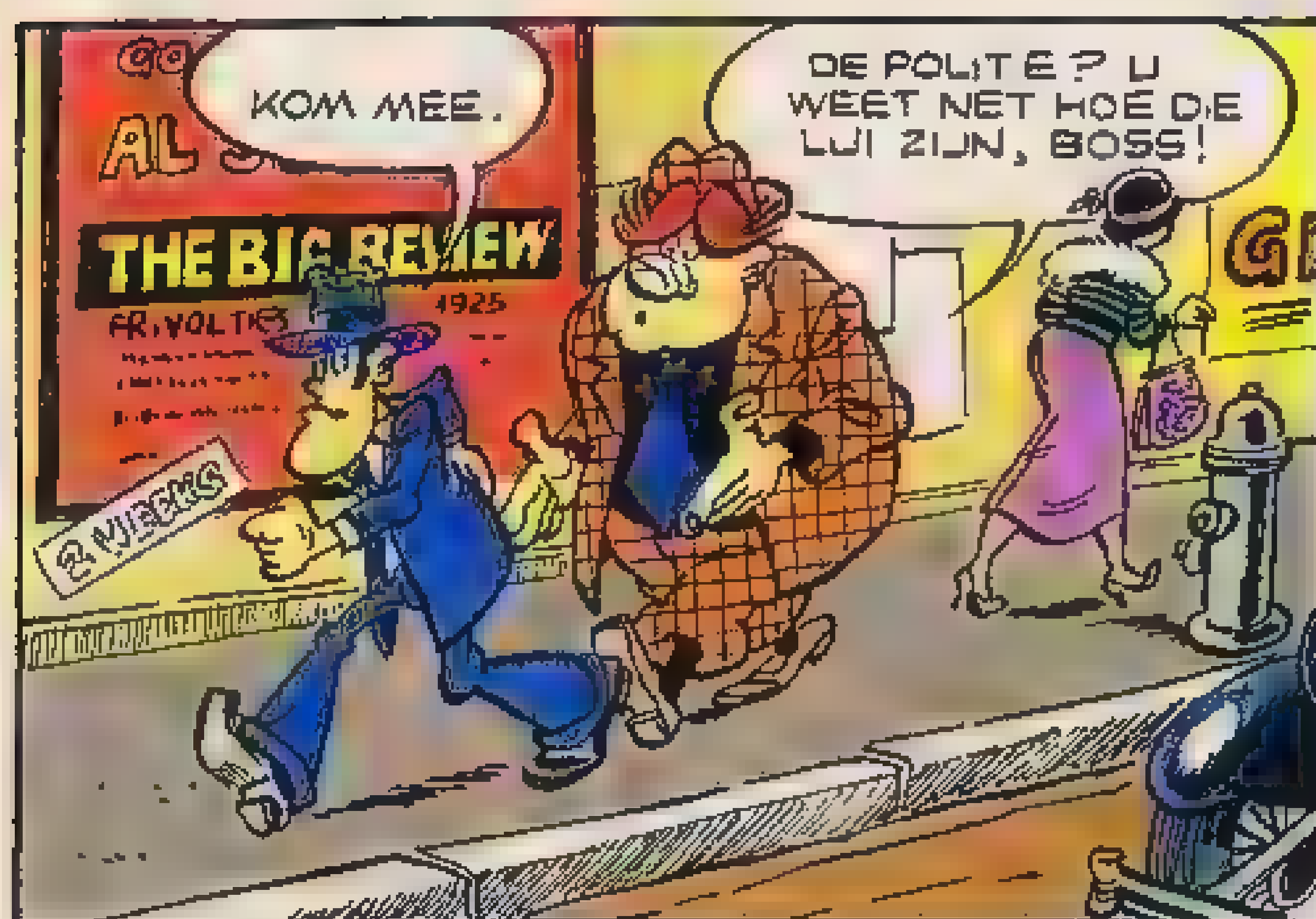

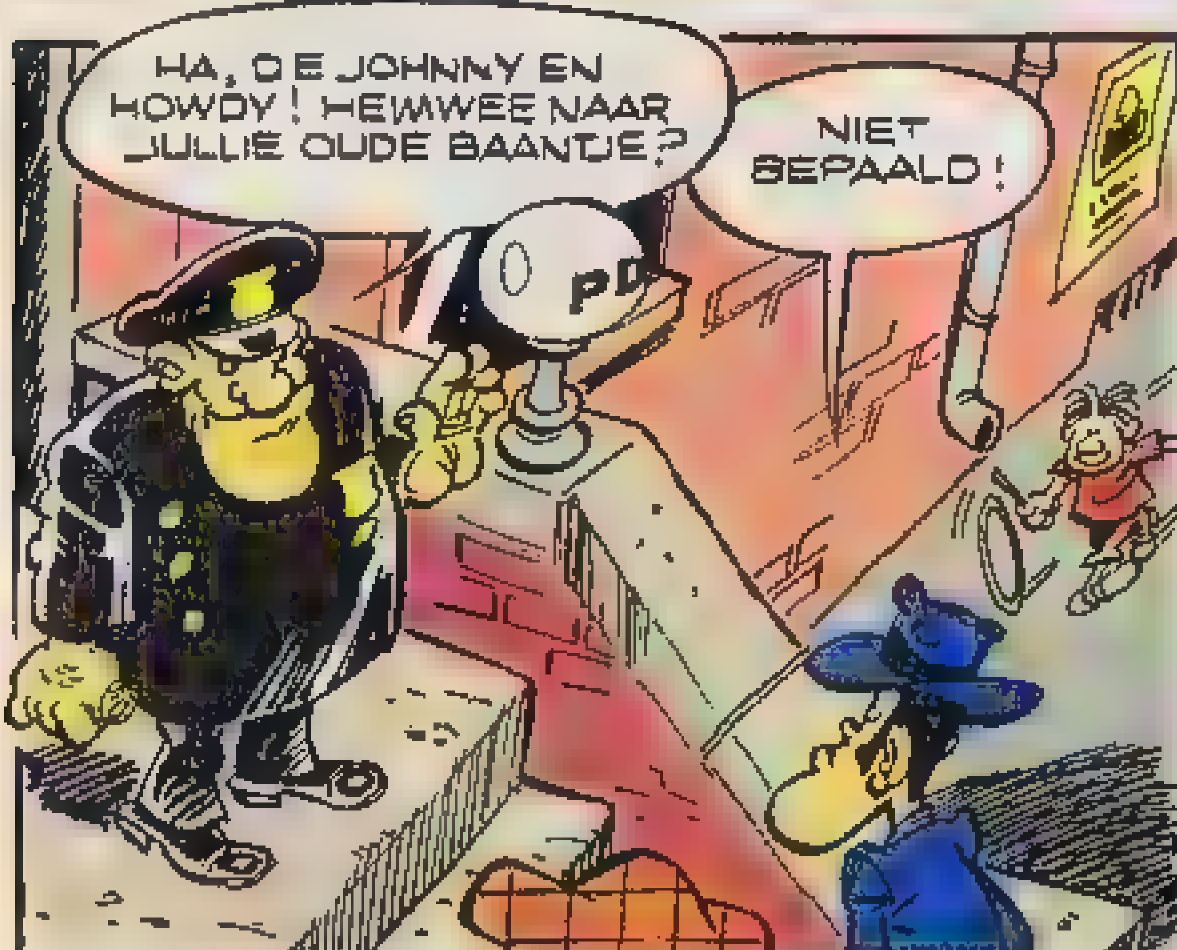
JOHNNY GOODBYE

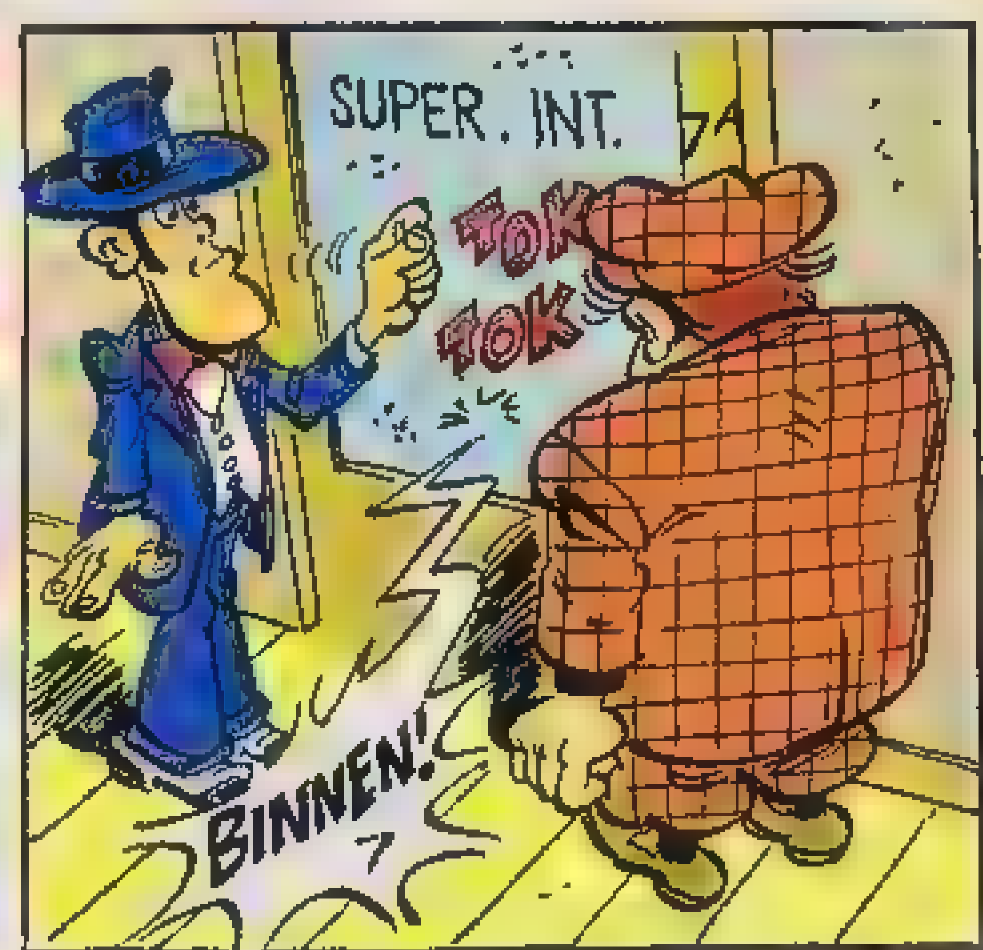
gangsters en grafkransen

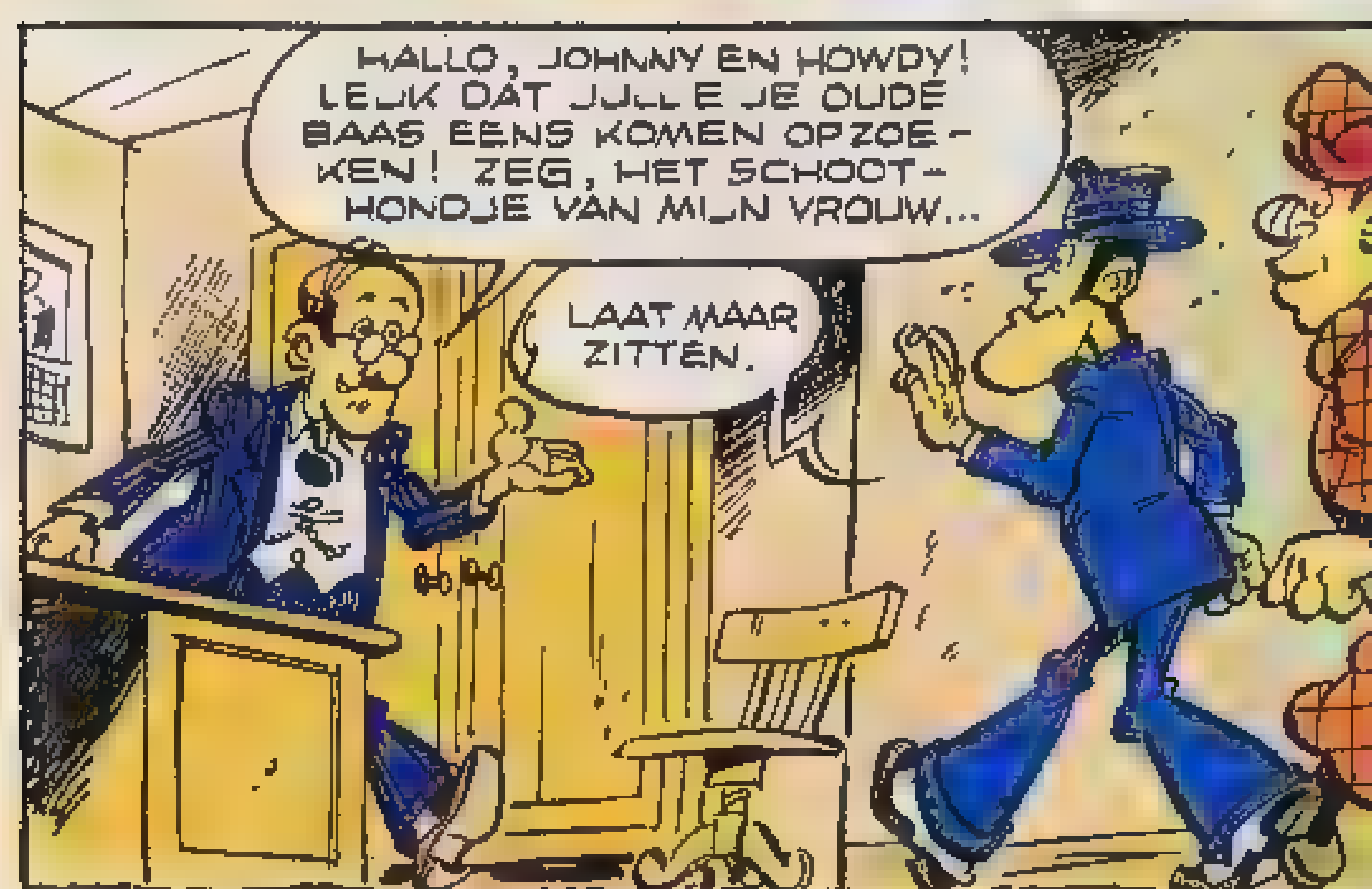

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

PROSIT, KRUIP ZO VER ACHTER IN JE CEL ALS JE MAAR KUNT, EN JIM, BLAAS DE LAMP UIT. IK VOEL ER NIETS VOOR OM ALS LEVENDE SCHIETSCHIJF TE DIENEN!...
GA MAAR, JONG. IK DEK JE WEL.

SHERIFF, VERDORIE, DOE OPEN! ER IS HAAST BIJ!

KOM MEE! ACHTER DE SCHUUR VAN OUWE JOE ZIJN EEN PAAR LUI MEKAAR AAN HET AFSLACHTEN! IK GELOOF DAT ER DIE MEXICANEN BIJ ZIJN!
?!!

MEXICANEN?... IK WEET NIET... 'T KLINKT WEL ERNSTIG!
'K ZIE NIKS! 'T IS VEEL TE DONKER! WAT ZOU D'R ZIJN?

IK GA EENS KIJKEN!... MAAR MAAK ALLE LUIKEN EERST MAAR EENS GOED DICHT!. EN JE DOET NIET OPEN, HOOR JE? OOK AL ZEGGEN ZE DAT IK DOOD BEN!...
JE BLIJFT BINNEN! HET WACHTWOORD IS "PAMELA"!
"PAMELA"? OKIDOKI!...

HERR LEUTNANT!
BLIJF HIER!. ES IST EINE VAL VAN DAT SCHWEIN VAN EEN BARNETT! HIJ WILL U WEGLOKKEN OM MIJ ZU KUNNEN..

HET KAN BEST ZIJN DAT PROSIT GELIJK HEEFT! IK ZAL DRIE SCHOTEN VLAK NA ELKAAR LOSSEN ALS IK IETS VERDACHTS ZIE. DAT MOET JIJ OOK DOEN, OKAY?
AFGESPROKEN, JONG!...

HA, KIJK, HIJ TRAPT D'R IN!... NOU ZIT ALLEEN DIE OUWE NOG BIJ DIE MOF OPSCHIETEN, JONGENS, WE HEBBEN MAAR EEN PAAR MINUTEN DE TIJD!...

HEY McCLURE! WE ZIJN MET Z'N VIJFTIENEN! KOM OP MET LÜCKNER!... DIE SCHOFT HEEFT EEN HEEL STEL MOORDEN OP ZIJN KERFSTOK!

VERDUIVELD, LUCKNER HEEFT GROOT GELIJK GEHAD!
WAT? IK WAARSCHUW JULLIE! DE EERSTE DIE PROBEERT BINNEN TE BREKEN, SCHIET IK EEN PORTIE LOOD IN ZIJN POTEN!..
NOU, DAN KNOPEN WE JOU OOK OP!
BAM
BAM

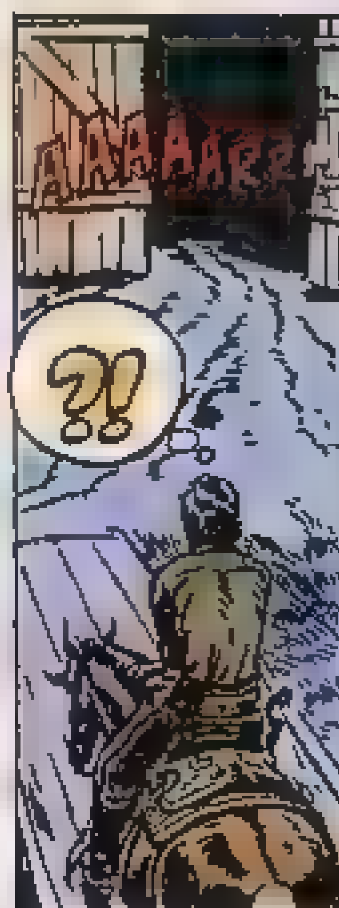

PAW PAW PAW
ALS MIKE M'N SIGNAAL NOU MAAR HOORT.!

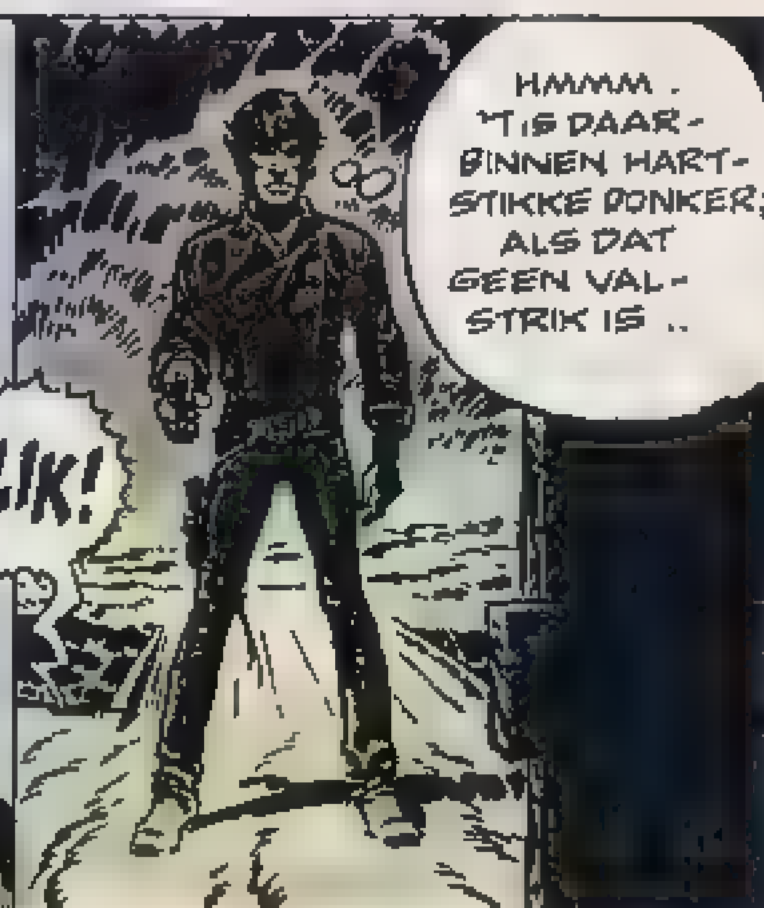
TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING:
JAN VAN ERP

de mijn van „prosit”

WORDT VERVOLGD

STENEN IN DE STEPPE

door Quint
illustratie Fred Julsing

‚Destijds was Rusland nog één grote woeste wildernis,' zo begon de grijze verteller zijn verhaal, zittend op een steen aan de rand van de steppe, met zijn oude verweerde ogen starend over de vlakte waar de wind wolken stof opjoeg en bomen als rietstengels schudde — ‚en er was eigenlijk maar één stad, het trotse Kiew, de moeder van alle Russische steden.'

‚In die tijd was het zwaard de hoogste wet, en maar een klein deel van de toenmalige Russen voelde zich door een gemeenschappelijk geloof onderling verbonden, en de rest van de wereld werd bewoond door heidenen. Ik spreek nu van de dagen van Vorst Wladimir.'

‚En het gebeurde dat de barbaren onverhoeds uit het oosten kwamen, de woeste steppe-ruiters die leefden, aten en sliepen te paard, en ze vielen aan met pijl en boog en korte zwaarden, en dronken de wijn van de overwinning uit de schedels van hun vijanden. Ze kwamen uit de oostelijke steppe als troepen wolven, uit het oosten waar alle stormen vandaan komen, en ze namen Kiew en vele dorpen in, met de bewoners, en het vee en de paarden, en keerden met een grote buit naar hun steppe terug.'

‚En de verslagen vorst van Kiew, onze eerste Christenvorst, hij was gevlucht en riep zijn helden op om de vijand te achterhalen. Want in die tijd leefden er nog helden in Rusland.'

‚Denk niet dat het allemaal Prinsen waren. Er waren veel moedige strijders van lagere afkomst bij, zowel als ridders. Maar allen hadden ze één ding gemeen. Ze waren geboren onder trompetgeschal, opgegroeid onder helmen, gevoed op de punt van een lans. Ze waren voor niets en niemand bang en hielden van de strijd. In de ogen van de boeren die ze beschermden, waren deze dapperen bijna halfgoden, vandaar hun naam *Bogatyri*. Maar ze waren stervelingen, mensen zoals jij en ik, alleen voor hen was het kleine te klein, het grote te groot, en het midden was niets voor hen. Ze waren helden, want ze vreesden niet — wat ze ook deden, het was immers altijd verkeerd, zo zagen zij het. Denk aan Ilja Moeromjets de beroemdste van alle helden, die bij een kruispunt van drie wegen drie stenen aantrof die de richting aangaven, naar de rijkdom, een vrouw en de dood. En Ilja koos de dood, want in rijkdom stelde hij geen belang, en van vrouwen had hij zijn bekomst.'

‚Ilja was één van hen die vorst Wladimir te hulp kwamen. Van hem werd verteld dat hij niet groter was dan een gewone man, maar in een gevecht gebruikte hij het lichaam van een verslagen vijand als knots... Hoe dan ook, Ilja van Moeron kwam in volle galop naar Kiew, en ze zeggen dat zijn strijdros blonk van edelstenen, dat hij een schitterende wapenrusting aanhad, en dat zijn puntige helm de hemel leek te raken.'

‚Maar hij was de enige niet. Zeven dapperen van Rusland kwamen naar Kiew. Het waren allen mannen die geschiedenis gemaakt hadden, de bloem van de Russische krijgers. Daar waren Gordjénko Bloedowitsj, Iwan Gostínyj en Wasíliej Kazimírowitsj, over wie ik zoveel verhalen zou kunnen vertellen, maar laat ik verder gaan. Daar waren Samsón Samólowitsj, de peetvader van Ilja, Aljósja Popówitsj, die ooit vermomd als bedelaar de machtige tovenaar Toegarin te slim af was geweest, en Dobrynja Nikititsj, die eens tot driemaal toe met een draak gevochten zou hebben en bijna verdronken zou zijn in diens bloed. Zeven in getal kwamen ze naar Kiew.'

‚Natuurlijk waren er méér dan zeven ridders in Rusland, maar die bleken alleen bedacht op eigen winst en onderlinge strijd, en door hun toedoen verzwakte Rusland nog meer. Ze hielden de barbaren met geschenken te vriend en sloten zelfs een verbond met de steppe-volken. Hun kwam het juist goed uit dat de Christenvorst was verslagen, want nu konden ze ongehinderd de boeren uitbuiten zonder door Wladimir ter verantwoording te worden geroepen. Maar de zeven dapperen die ik heb genoemd, waren van een ander slag, en zij namen het zwaard op tegen de barbaren.'

‚Men zegt dat ze vanaf het begin gevolgd werden door zwarte kraaien, die onder luid gekras voor hen uit vlogen. Dat was een slecht voorteken, en zelfs zij die zoveel bloedige veldslagen hadden gestreden, hadden donkere voorgevoelens, maar niettemin reden ze verder. Ze kenden alle wegen in de steppe, en ze hadden hun bogen strak gespannen, hun pijlkokers gevuld, hun zwaarden geslepen.'

‚Men zegt dat de verslagen volken zich bij hen aansloten, zodat hun aantal groeide, en tenslotte vormden ze een groot leger. De vijand begroette dit laatste Russische leger met een regen van pijlen, maar aangevoerd door de dappere ruiters wierpen de Russen zich op de barbaren en zo'n onstuimige aanval viel niet te weerstaan. Het duurde niet lang of de nomaden sloegen op de vlucht, achtervolgd door de Russen, en de hele dag nog duurde die achtervolging zodat de vlakte bedekt raakte met gesneuvelden. Toen het avond werd liet Ilja door

hoorngeschal zijn krijgers bijeen roepen. Hij bedankte allen en wenste hen geluk met de overwinning, en raadde iedereen aan met de behaalde buit naar Kiew terug te keren.'
De volgende dag trok het grote leger weg uit de steppe, terug naar Kiew, en het was Aljosja Popowitsj, de ijdelste van alle *Bogatyri*, die spijtig uitriep: ‚Jammer dat er niet meer vijanden waren om te verslaan! Mijn arm is nog lang niet moe, mijn zwaard nog scherp...'
En in hun overwinningsroes vielen de anderen hem vrolijk bij. Ook zij wilden hun zwaarden nog graag gebruiken, en hun paarden waren nog vurig. Inplaats van terug te keren naar Kiew, zoals de boeren en gewone mensen gedaan hadden, besloten de *Bogatyri* hun tenten op te slaan en te beraadslagen tegen wie ze nu nog konden strijden. Zelfs Ilja van Moeron, die wijzer had moeten zijn, voelde zich aangestoken door dat vuur.'

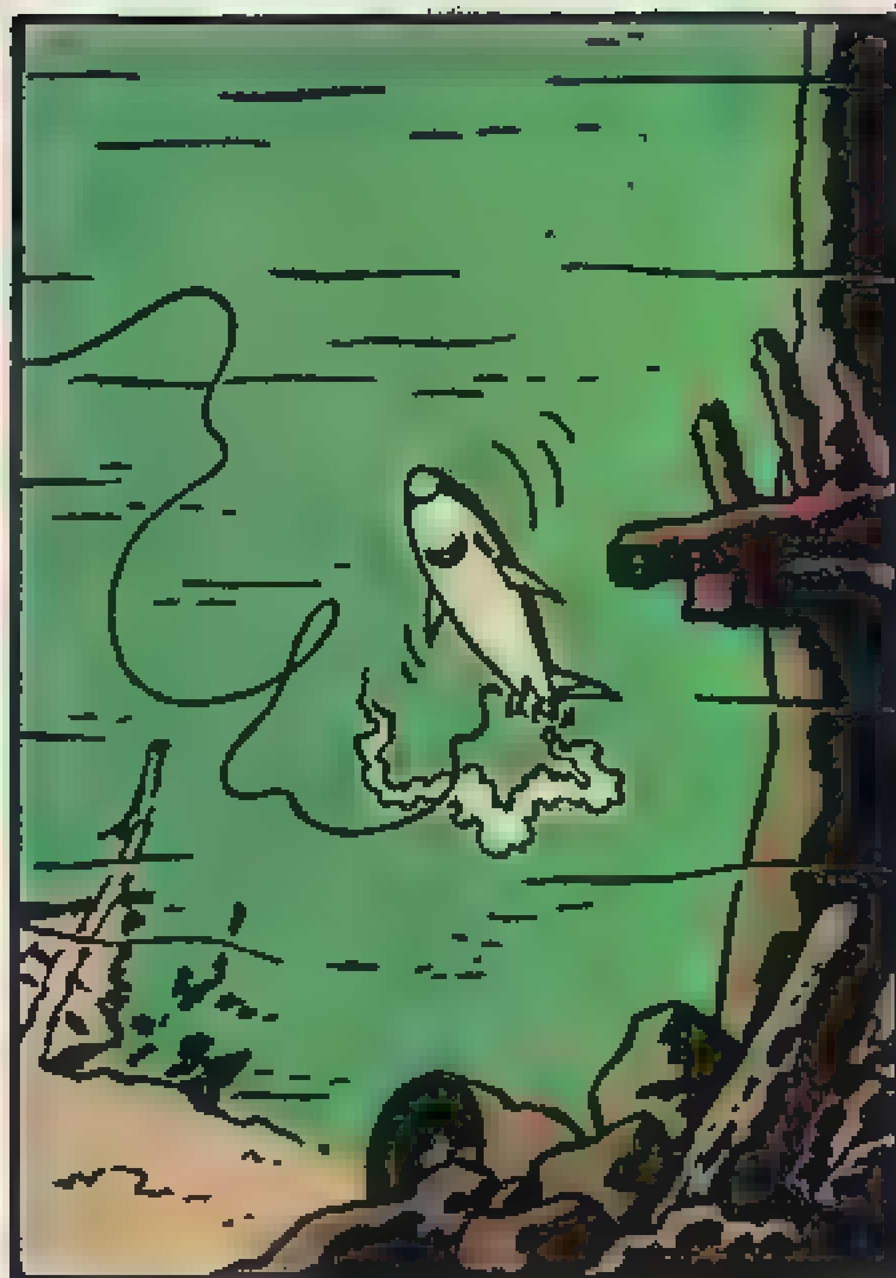
‚De volgende dag reden ze verder door de steppe, maar geen enkele vijand durfde het tegen het zevental op te nemen, en vergeefs zwierven de dapperen door de onderworpen landen op zoek naar tegenstanders. Tenslotte werd het land leeg en kaal om hen heen, maar ze gingen verder, naar de kant waar hemel en aarde elkaar raken.'
En Aljósja Popowitsj riep teleurgesteld uit: ‚Als er geen aardse volken meer zijn die het tegen ons durven opnemen, laat dan een leger van engelen of duivels voor ons verschijnen, wij zouden ook die verslaan!'
‚Dat is het laatste wat wij met zekerheid weten, hoe de zeven helden van Rusland hoogmoedig werden. Zij die toen nog terugkeerden, geschrokken van die overmoedige woorden, hebben ons verteld dat de anderen verder gingen, en het was alsof de steppedieren bij voorbaat het bloed roken dat ging vloeien. Ze volgden de zeven krijgers, de grijze wolven rennend door diepe ravijnen, de adelaars hoog in de lucht.'
‚Men zegt dat onverwachts op hun weg een ridder verscheen, die hen toeriep: ‚Tot hier en niet verder, *Bogatyri!* Eén ridder tegen zeven dapperen, die allen legendarisch waren geworden, drakendoders, halfgoden, beroemd door heel Rusland. Eén ridder. Geen wonder dat de zeven moesten lachen. Maar die ene zei: ‚Wie met mij strijden wil, moet maar naar voren komen!'
‚Aljósja Popowitsj was de eerste. Hij gaf zijn paard de sporen zodat het steigerde en stormde op de ridder af, en met één verschrikkelijke slag van zijn zwaard sloeg hij hem in tweeën.'
‚Maar, men zegt, de ridder stierf niet. Inplaats van één ridder stonden er nu twee.'
Toen ze van hun verbazing bekomen waren, wierp Dobrynja Nikititsj zich op de tweede ridder, terwijl Aljósja de eerste nog eens te lijf ging. Weer sloegen ze ieder hun tegenstander in tweeën, en toen stonden er vier. De in tweeen geslagen ridders bleven leven. Een nieuwe aanval volgde, en toen waren ze al met z'n achten. Na iedere zwaardslag leek het aantal tegenstanders te verdubbelen. Tenslotte was de overmacht zo groot dat de *Bogatyri* geen enkele kans meer hadden, maar vluchten wilden ze niet. Men zegt dat zó de machtigste helden van Rusland de dood vonden.'
‚Anderen beweren dat de *Bogatyri* zoekend naar mogelijke tegenstanders te ver het onbekende land binnentrokken, en de een na de ander omkwamen. Hun lichamen versteenden in de eeuwige steppewind en nu liggen ze verspreid over het oneindige land, als stenen.'
‚Dat moet hun verdwijning verklaren, want het enige dat we met zekerheid weten is dat ze allen verdwenen zijn, de zeven *Bogatyri* van Rusland.'
‚Ze hadden Kiew gered, maar dat was niet genoeg voor hen. Ze waren uit op grote dingen, en zo hebben ze de dood gevonden zonder dat ze hun vorst daarmee tot enig nut waren. Maar vergeten zal geen Rus hen ooit. Ze waren vrije helden, ze zochten de rijkdom en de weelde niet, ze zochten het onbereikbare en tenslotte de dood.

KUIFJE

NAAR DE GROTE TEKENFILM VAN RAYMOND LEBLANC, GEMAAKT DOOR BELVISION.

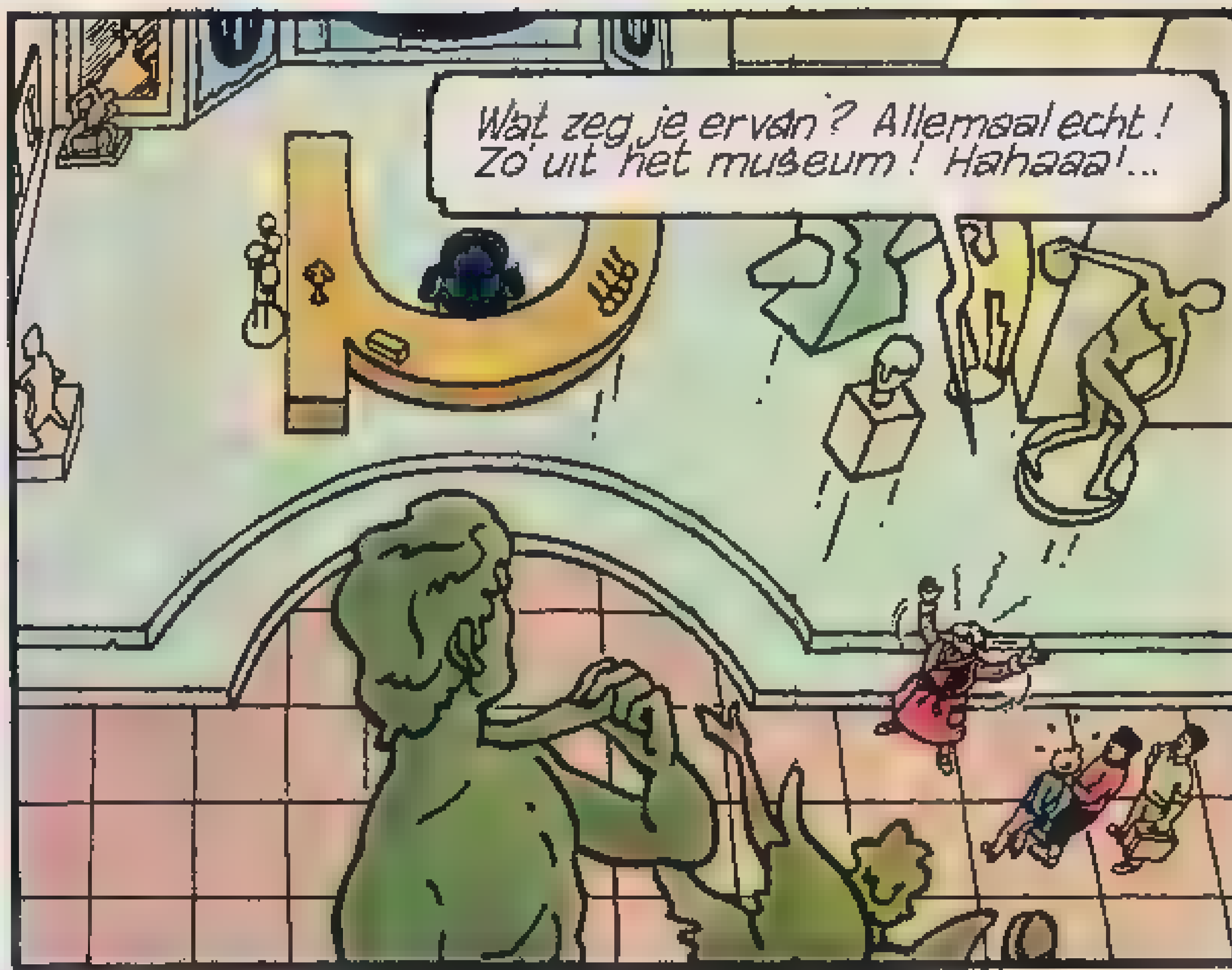

SCENARIO: GREG
TEKST EN ILLUSTRATIES:
STUDIOS HERGÉ
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR: HILBERT BOLLAND

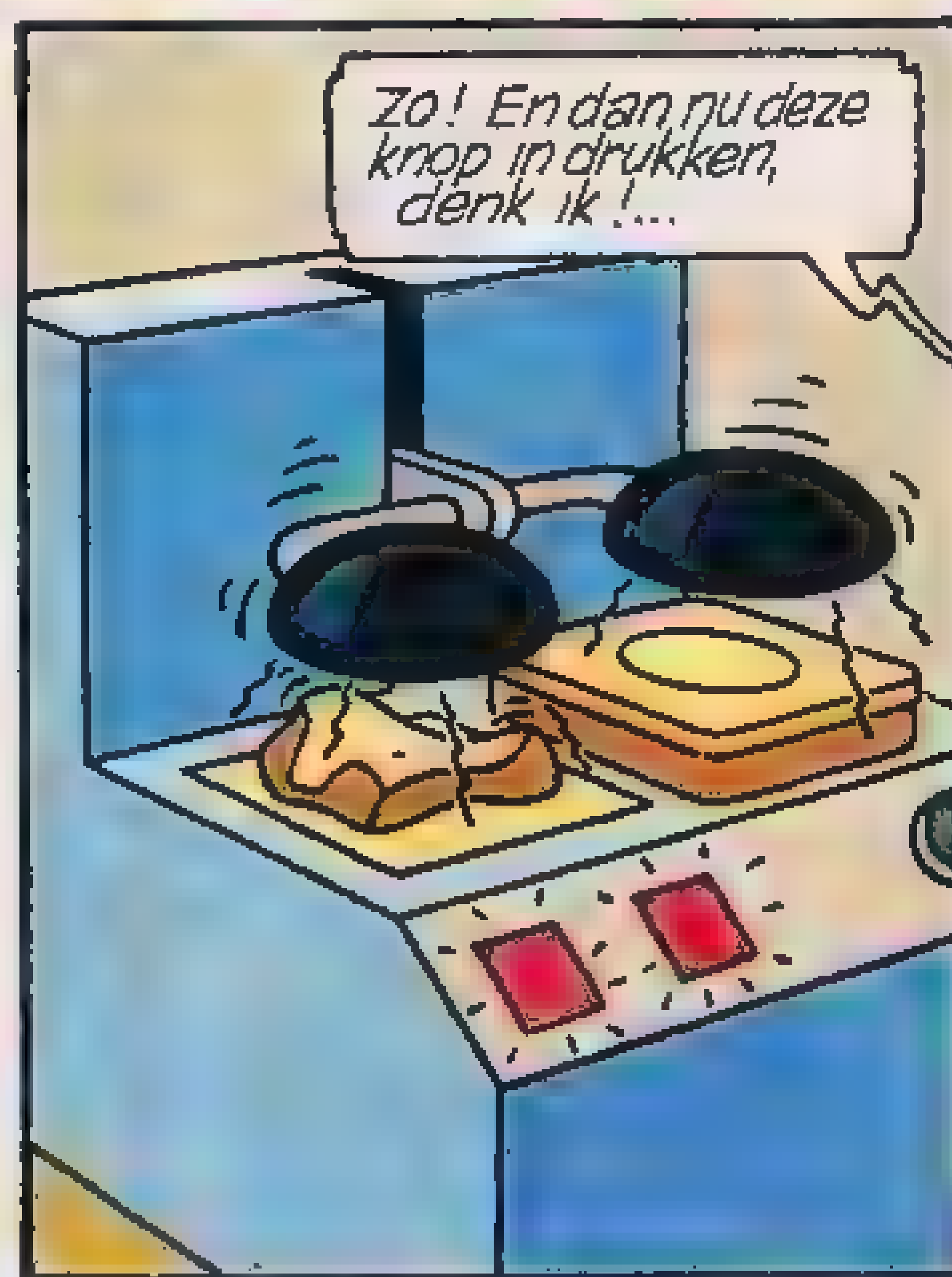
en het haaienmeer

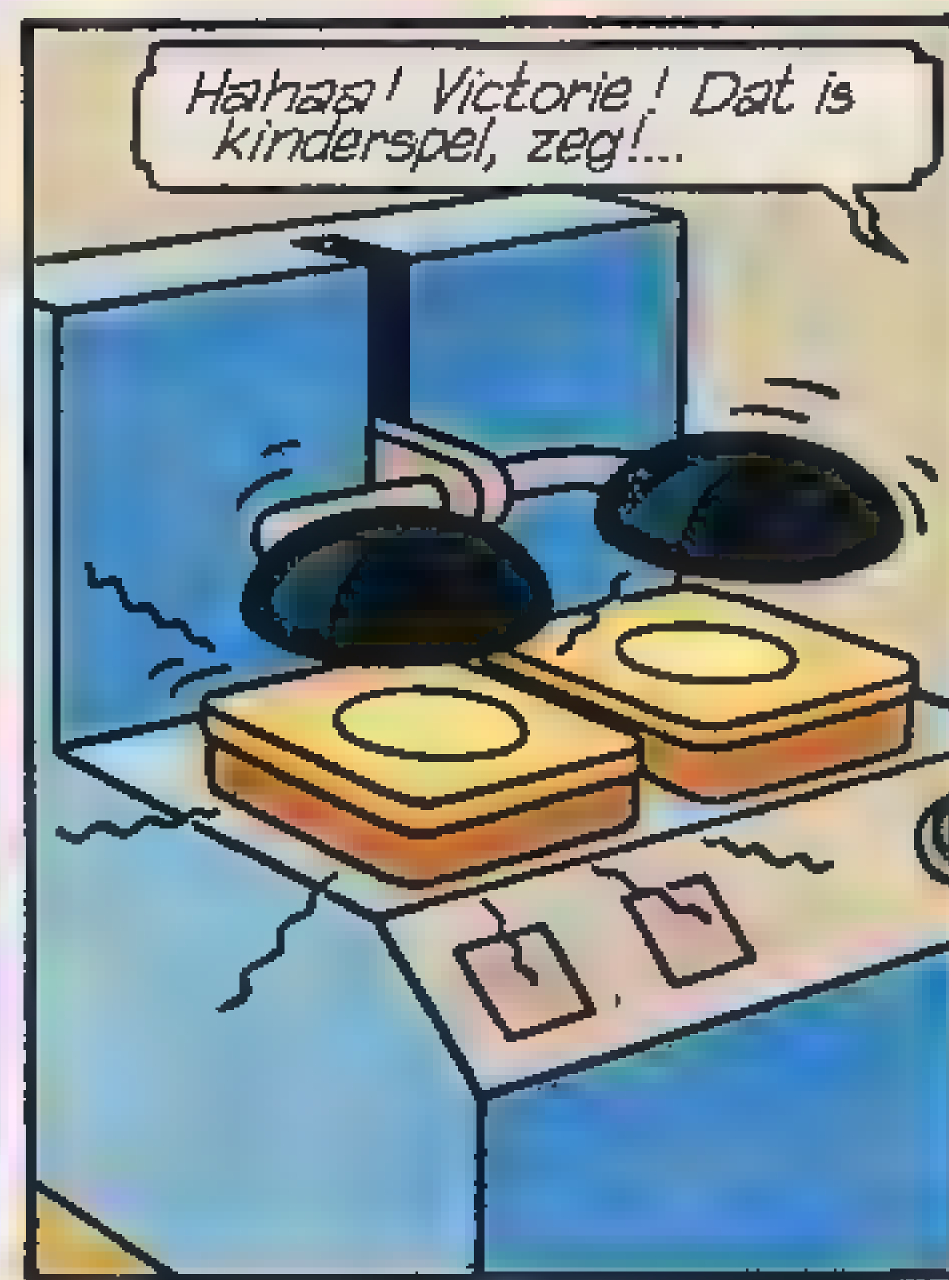

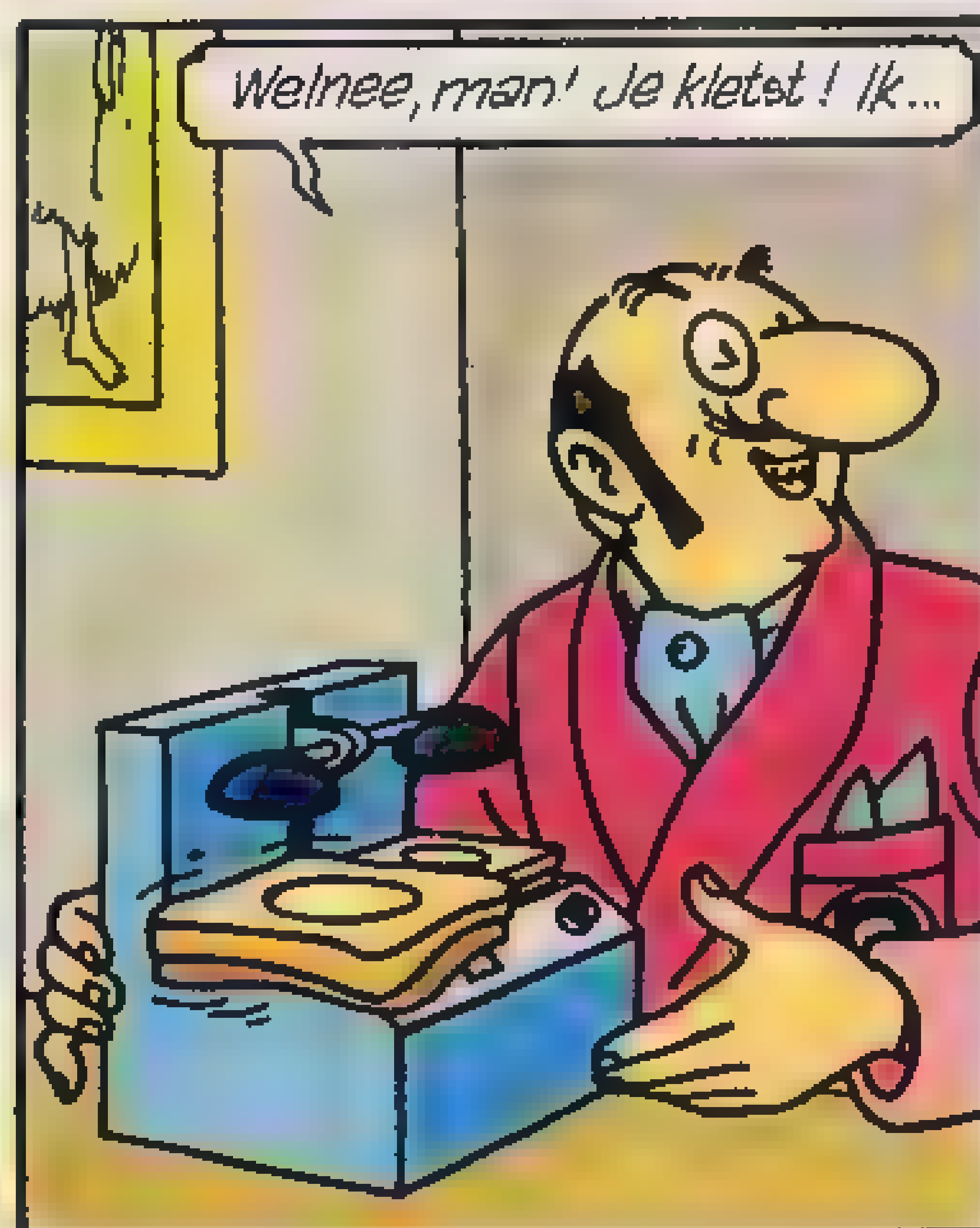

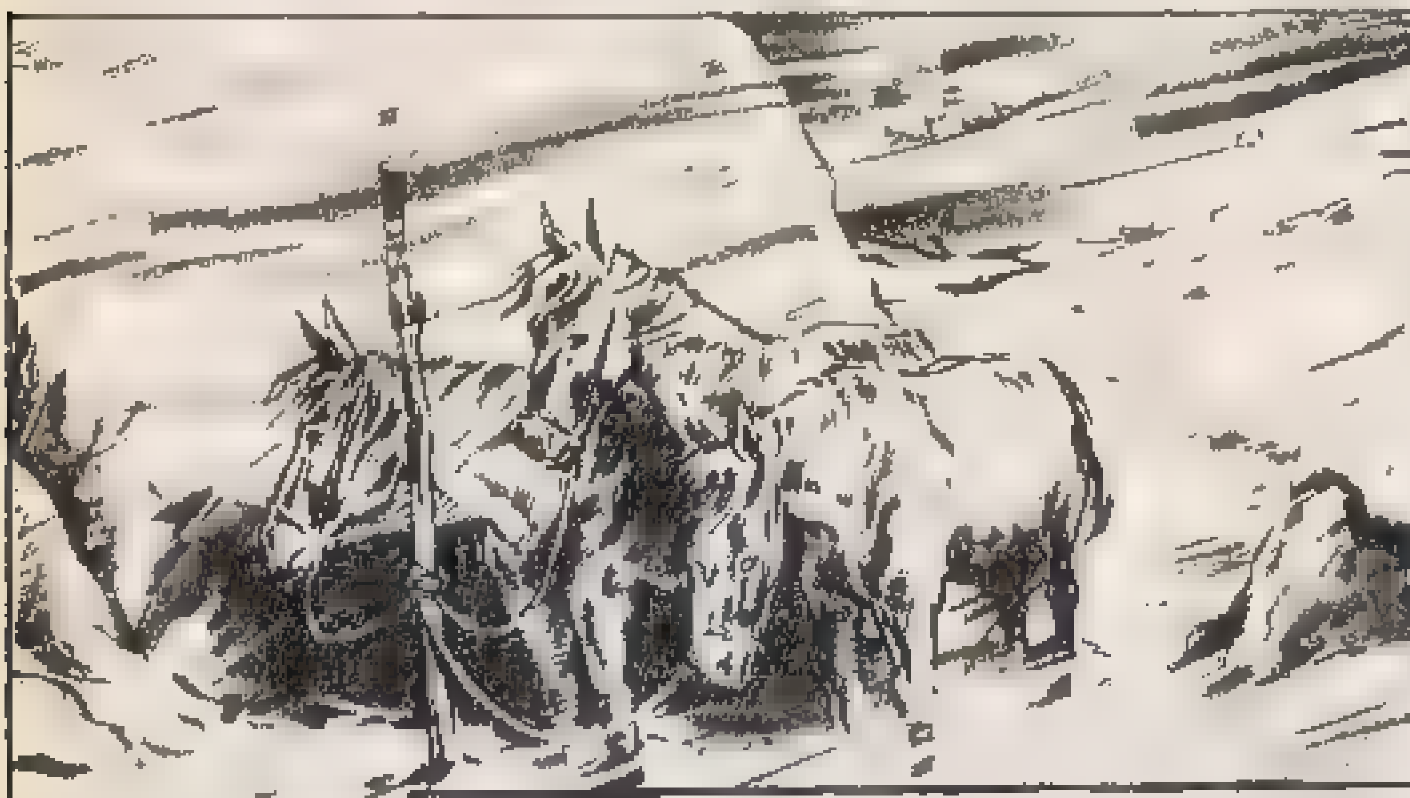
Wordt vervolgd

Dzjengis Khan

TEKENINGEN:
JOS LOOMAN
TEKST:
QUINT

IV-3

strijd om het bestaan

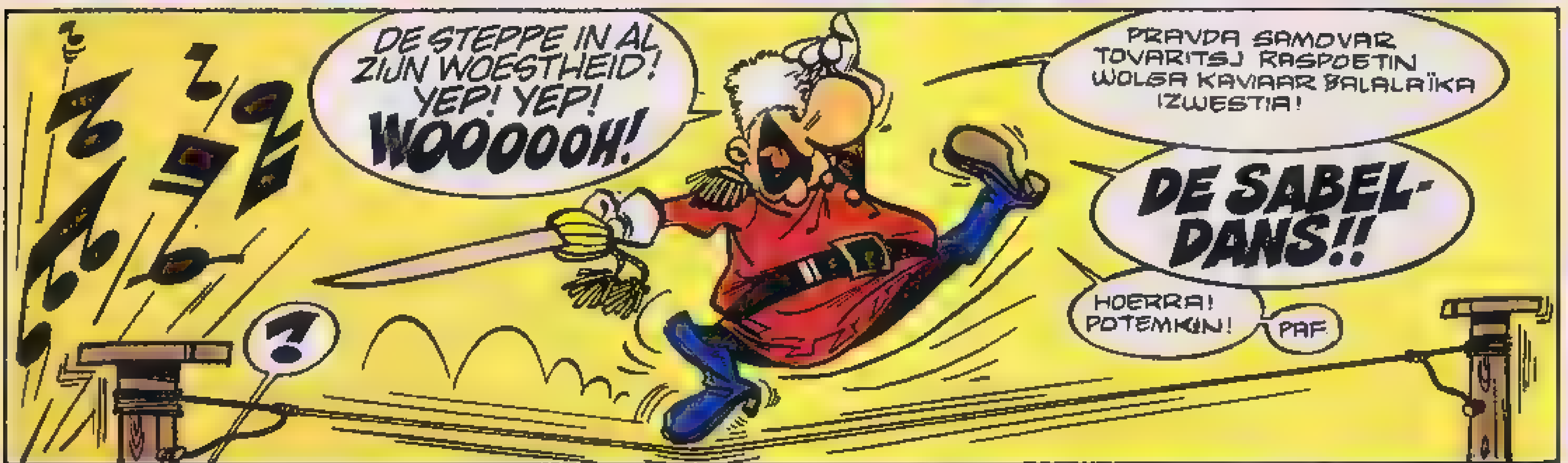

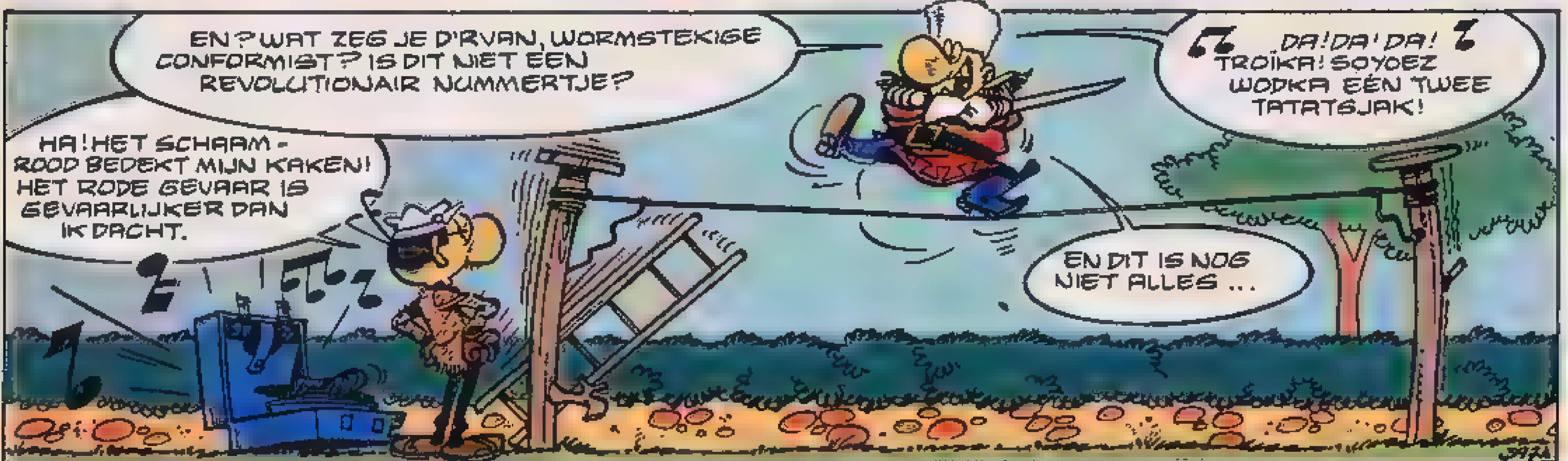
wordt vervolgd

OLIVIER BLUNDER

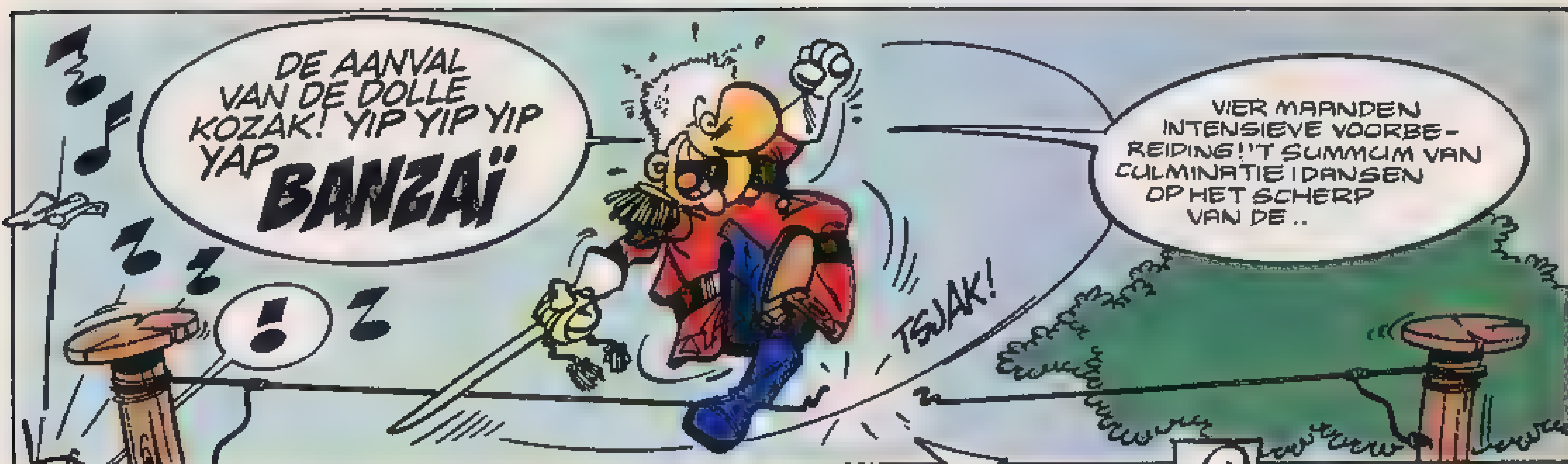

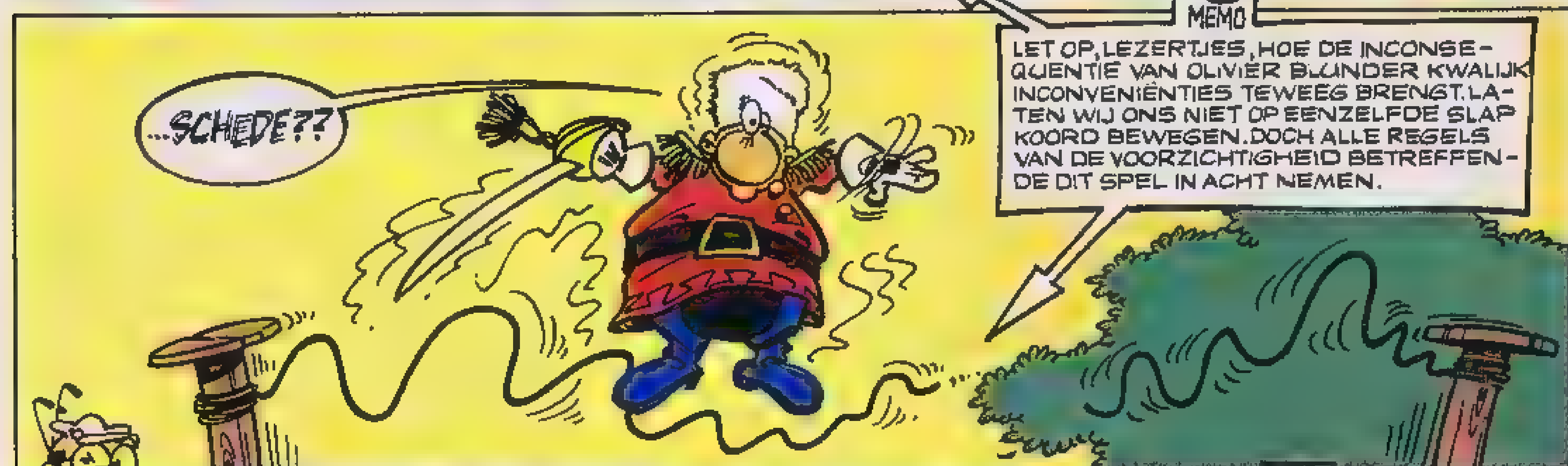

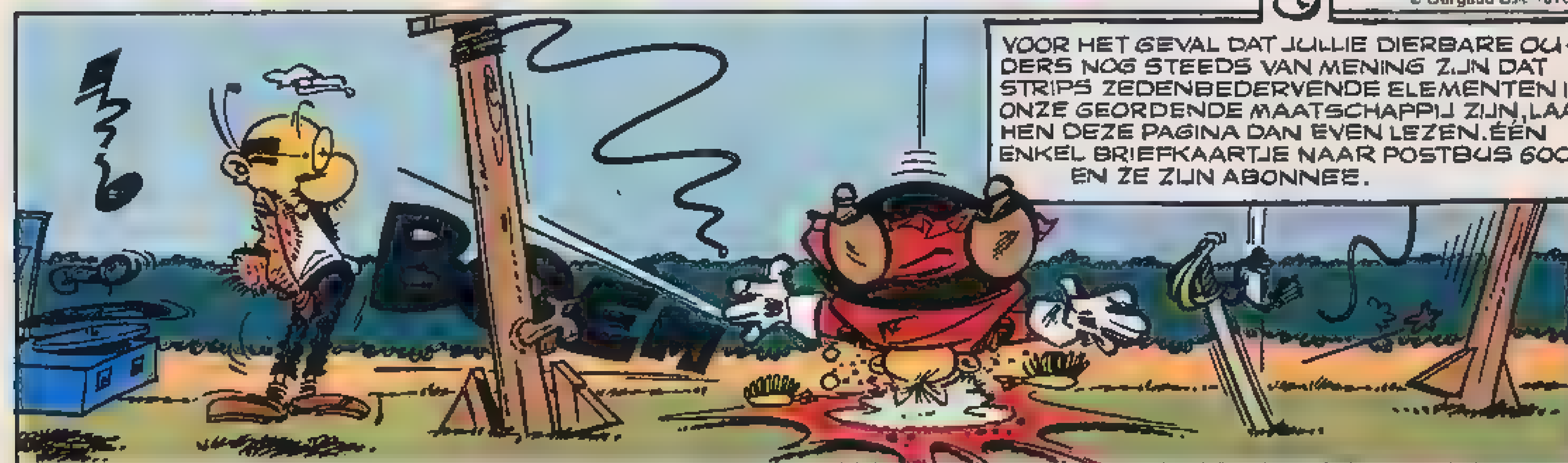

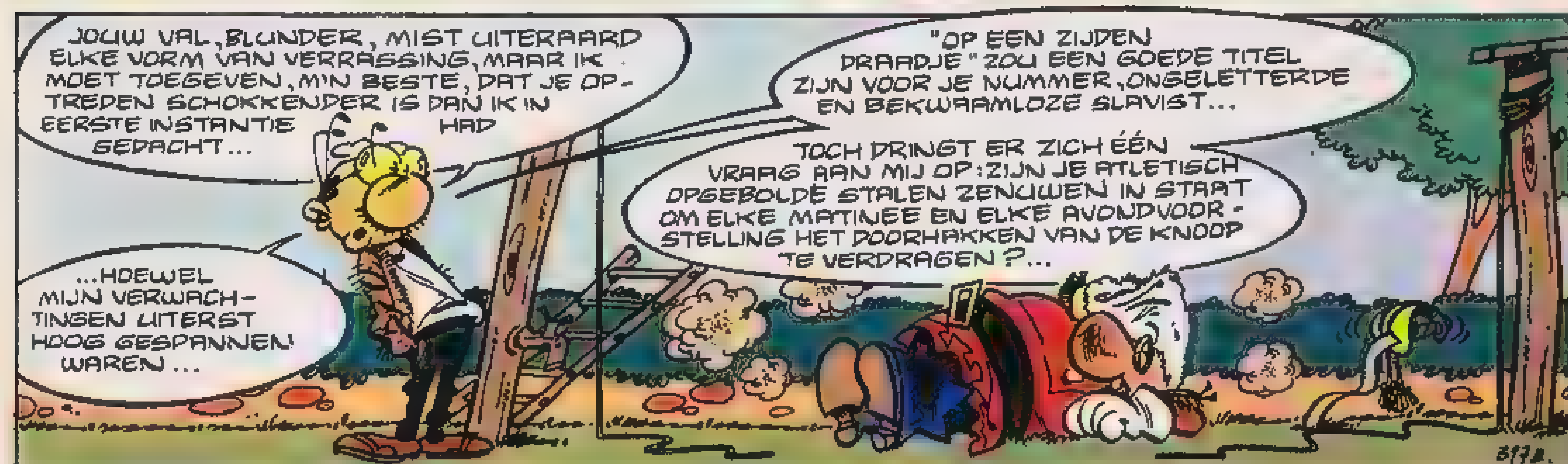
TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

valklore

Flippie Flink

DOOR
MORT WALKER
VERTALING,
BOLESLAV BECKMAN

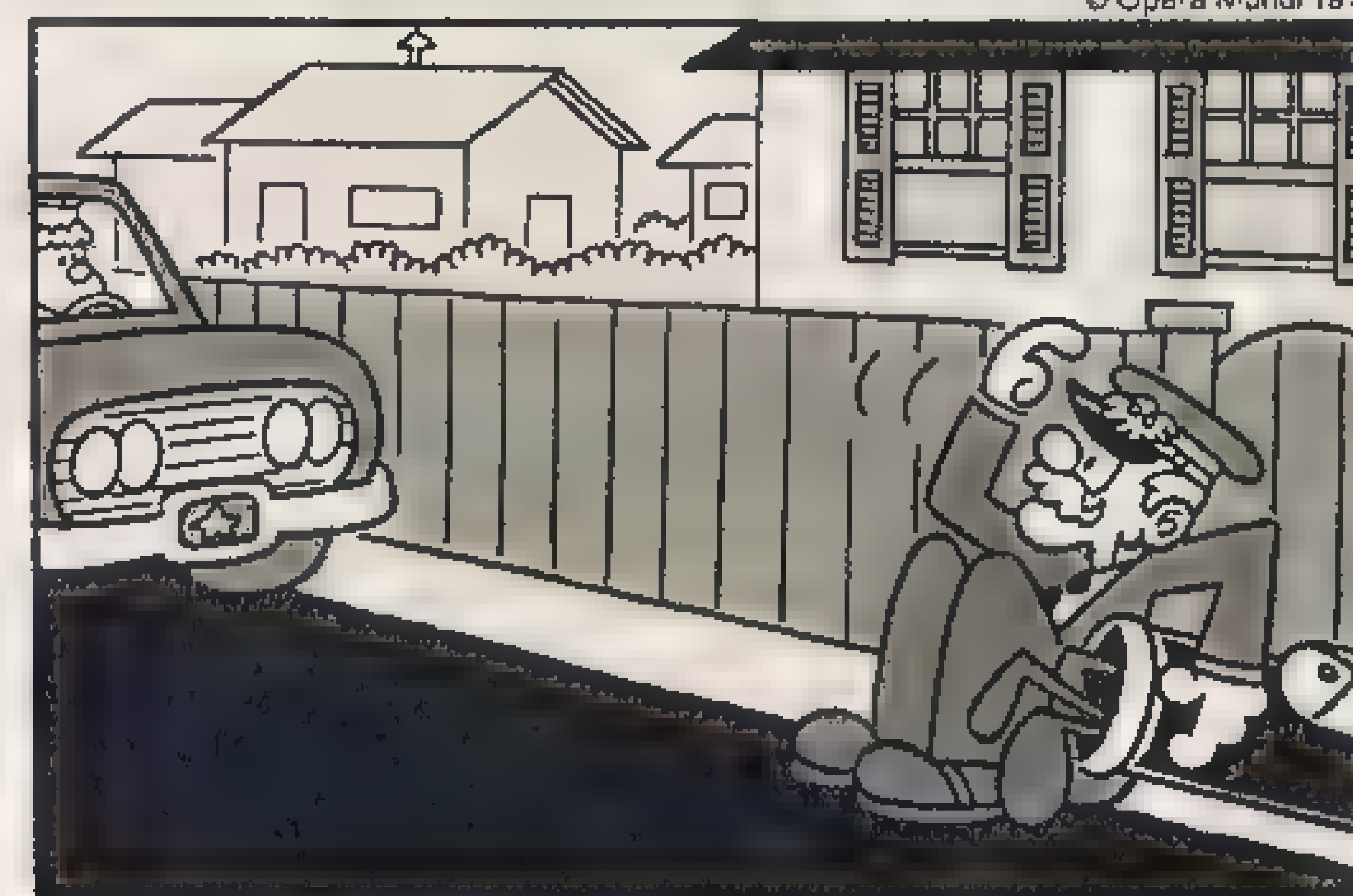

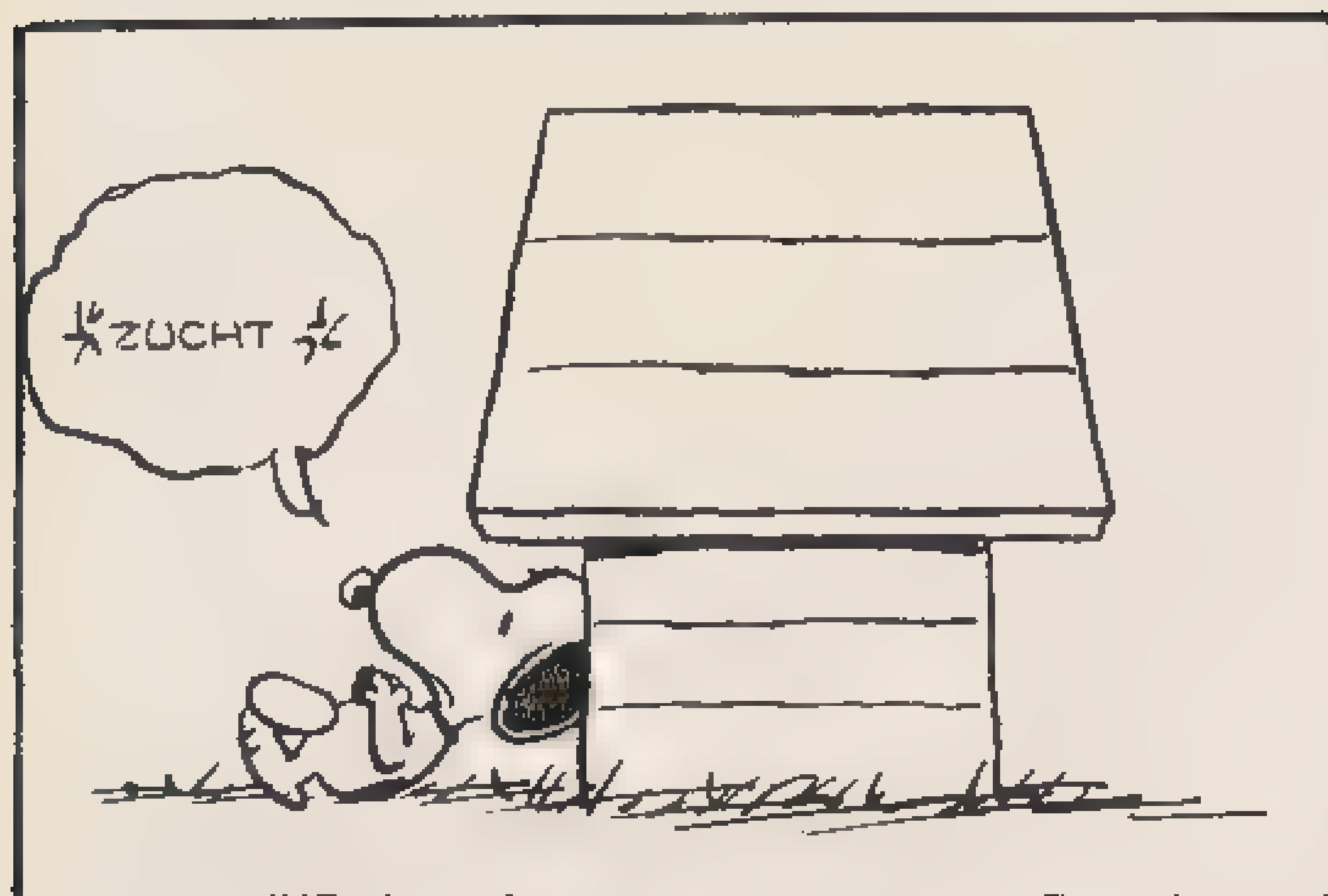

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST: CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

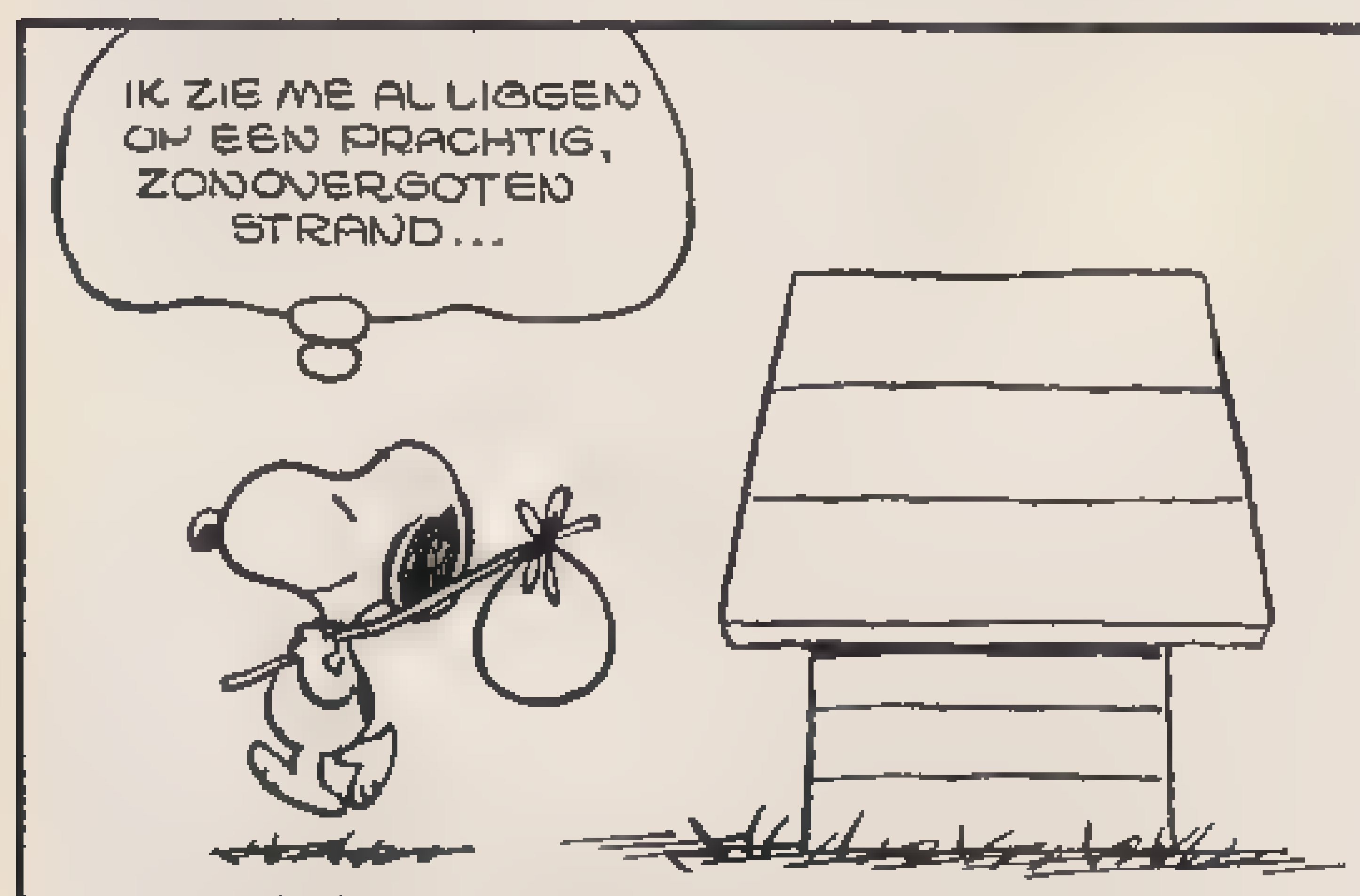

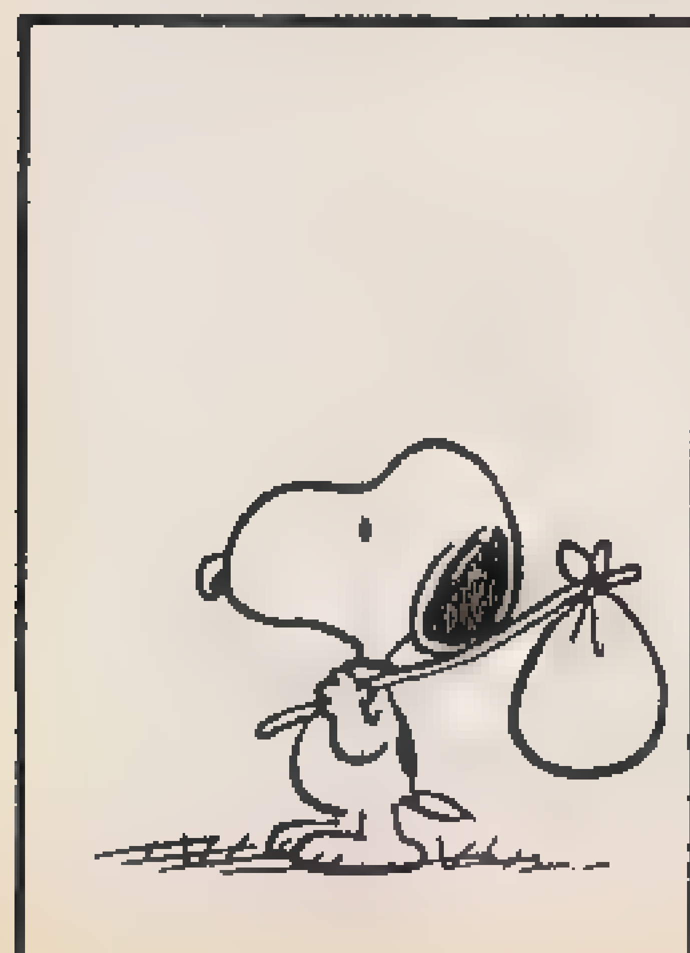

PIRATENSCHEPEN

·KARVEEL ±1500·

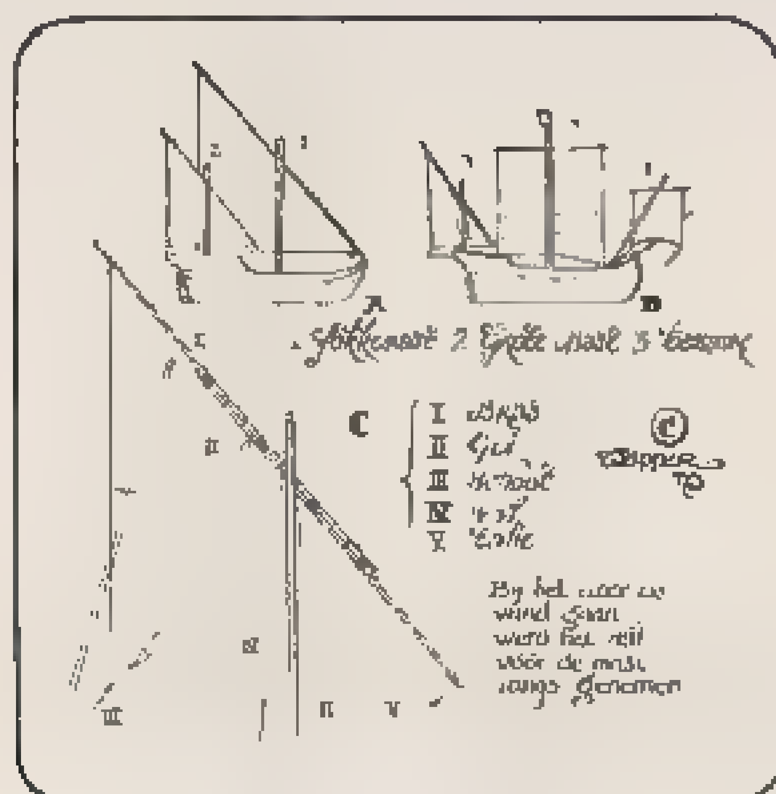
tekening: Arne Zuidhoek

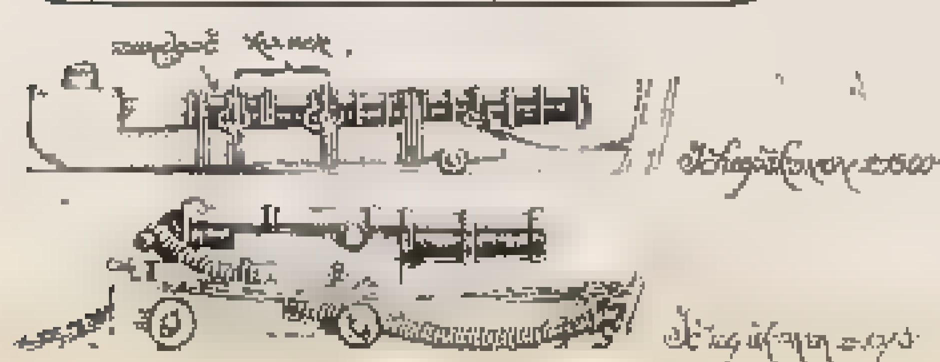
PIRATENSCHEPEN

KARVEEL ± 1500

tekst en tekeningen arne zuidhoek.

Uit het Middeleeuwse schip ontwikkelde zich in de Middellandse Zee de karveel. De kleine exemplaren heetten caravela (eens een aanduiding voor een vissersscheepje), de grotere nao.
Zoals bij alle schepen uit dat gebied werden de planken bij de bouw tegen elkaar gelegd, zodat een gladde scheepshuid ontstond. In de Noordeuropese landen, waar de koggen en hulken overnaads werden geconstrueerd, werd dit nieuwtje karveelbouw genoemd.
Met de karveel kwam het platte achterschip in zwang.
Het driehoekige latijnse tuig werd bij de grote karvelen vervangen door vierkantgetuigde ra's, vooral toen ze de Atlantische Oceaan opgingen om de wereld te verkennen. Op deze pagina enkele tuigmogelijkheden. A=latijns, B=vierkant met een latijnse bezaan, C=het lopend want (touwwerk) van een latijns zeil.
Harde mannen met een dromerig verlangen naar goud en vrouwen bevolkten de dekken en stortten vervolgens hele volkeren in diepe ellende. Zo voer Columbus op drie prima karvelen met moedige en kundige bemanningen, zonder welke de goede man nooit verder dan de Canarische Eilanden gekomen zou zijn.
Amerika was anno 1490 al lang bekend aan de vele avontuurlijke handelshuizen en er bestonden zelfs zeilaanwijzingen van. Die kaarten waren echter het geheim van de kooplieden en kapiteins, zogezegd een patent op de routes om de concurrentie de baas te zijn. Van Amerika was nog niets over goud of specerijen bekend en daarom de belangstelling gering. Columbus beloofde het Spaanse vorstenpaar wél gouden bergen en de rest is bekend. Vijftig jaar na zijn landing was het Indiaanse volk op de eilanden, de Arawaken, totaal uitgeroeid.
Op de ontdekkingstochten bewees de karveel haar nut als verkenningsvaartuig vanwege haar geringe diepgang. En daarom was zij bij de zeerovers eveneens zeer geliefd. Ze lieten haar eenvoudig op het strand lopen, als de nood hoog was. Ook kon de karveel handig grote oorlogsschepen ontvluchten. Op de kleurenplaat zie je zo'n situatie. De piraten hebben zelfs het zeiltje van de sloep aan dek bijgezet (onder het grootzeil). Het tonnetje buitenboord is het toilet van de officieren.
Vanuit Saleh in Noord-Marokko aan de Oceaankust voeren de karvelen, tartanen en chebecs van de Barbarijse zeerovers in zelfstandige operaties. Ze joegen op de vissers bij New-Foundland en maakten de scheepvaart in de Thames-monding onveilig. Maar vooral waren ze de nachtmerrie van de Levanthandel door de Straat van Gibraltar (op slechts vijftig mijl afstand van Saleh), de rijke Retourvloten uit Oost-Indië en de Spaanse zilvergaljoenen uit West-Indië.
De Hollander Jan Janszoon van Haarlem, een bekwaam zeeman, versterkte de bastions van Saleh, negeerde de sultan van Marokko en de vruchteloze vredespogingen van de Republiek der Verenigde Nederlanden.
Met drie karvelen voer hij (als bekeerd Islamiet Morat Reys geheten) naar IJsland waar hij niets anders dan mensen voor de slavenmarkt van Algiers buitmaakte (1627). Als admiraal van Saleh bezocht hij Veere (als bevriend staatshoofd, zouden we nu zeggen). Ondanks protesten van de overheid vertrok hij met een grotere bemanning dan waarmee hij gekomen was, want voor een flinke matroos was de zeeroof een lucratiever bedrijf dan het slechte leven op de vaderlandse vloot.
Morat Reys alias Jan Janszoon van Haarlem had zijn zaken goed voor elkaar en stierf normaal in zijn bed als gouverneur van het Marokkaanse kasteel Oualadia. Daar staan thans nog zijn Hollandse kanonnen, gegoten door de Gebroeders Crans uit Den Haag.

PEPinterview door André de Bruin.

fred julsing

Als Pep Fred A. Julsing (31) opbelt om een afspraak te maken voor een interview, noemt hij zijn woonplaats Capelle aan de IJssel een „slaapstad", waarvan de bewoners des morgens verdwijnen om hun dagelijkse plichten te vervullen en er in de avond terugkomen om te eten, t.v. te kijken en te slapen.
Of dit deprimerende beeld al dan niet juist is: er is toch op z'n minst één uitzondering, en dat is Fred Julsing zelf.
Op de 11e etage van een immens flatgebouw heeft hij zijn studio in een klein kamertje; overigens het enige afzonderlijke vertrek. De rest van de flat wordt in beslag genomen door één grote, spaarzaam gemeubileerde ruimte. Overheersende kleur: wit. Tijdens zijn werk heeft hij vrouw Anita, dochter Deirdre (3) en verscheidene poesen (waarvan de jongste zich tijdens het gesprek onvermoeibaar tussen de arm van Pep's verslaggever wringt) steeds in de nabijheid. Over de naam van zijn dochter: „Als 't een jongen was geweest, hadden we hem waarschijnlijk Pjotr genoemd. Dat is grafisch gezien een mooie naam. Als je zo'n naam geschreven ziet, lijken de medeklinkers net een groepje bomen, verloren in de vlakte." Met welke beschrijving we meteen op het eigenlijke onderwerp zijn gekomen: Julsing's werk. En met name zijn stripverhalen.
Over het prille begin vertelt hij te zijn opgegroeid tussen de pennen en penselen van zijn vader, Fred Julsing Sr., een bekende naam o.m. voor lezers van de ANWB-bladen, waarin zijn fraaie vogelvlucht-tekeningen van verkeerspleinen en dergelijke regelmatig te bewonderen zijn.
„Mijn opleiding? MULO. Een gereformeerde. Omdat het meisje waarop ik verliefd was daar ook heen ging. Ik heb die school trouwens niet afgemaakt. Ik ben d'r afgeschopt. Wegens gezagsondermijning. Na de MULO volgde de Vrije Academie in Den Haag. Nu deed zich bij de toelating een moeilijkheid voor. Bij tekenlessen kon het wel eens voorkomen dat er een blote dame moest worden gekopieerd. En om dat te mogen zien, moest je minstens achttien jaar zijn. En ik was vijftien. Met hulp van directeur Livinus werd ik op papier achttien gemaakt, zodat ik toegelaten kon worden. Nu had ik tot die tijd een niet meer dan normale belangstelling voor strips gehad: Dick Bos, Kuifje en zo. 't Gewone werk. Totdat ik een verhaal van Franquin, „Robbedoes en de Erfgenamen", in handen kreeg. Daar heb ik dagenlang verstild naar zitten kijken. Mijn interesse voor strips was toen pas echt gewekt." Samen met zijn vriend Dick Matena begon Fred Julsing in 1960 het tekenen van strips te oefenen. „We probeerden ons de techniek meester te maken. Achteraf bezien was 't gewoon puin wat we produceerden, verschrikkelijk! Toen kwam ik — weer met Dick — terecht bij de Toonder Studio's, waar ik assistent werd van de inkter van Koning Hollewijn (de inkter is degene die de potlood(oer)schets omzet in inktlijnen. Red.) Die inkter was overigens Jan Wesseling, nu een befaamd illustrator. Na een paar maanden moest ik bij Toonder komen, die me vroeg of ik niet thuis wilde gaan werken omdat ik in studioverband zo'n onrustwekkend figuur zou zijn. Ik denk dat het iets te maken had met het feit dat ik mijzelf nog steeds zo ontzettend goed vond. Dat was voor de collegae natuurlijk niet zo leuk; ik zal ook wel een vervelende jongen geweest zijn. Nou ja, ik ging thuis werken. Elke vrijdag, als Toonder „Zitting" hield, reisden Dick Matena en ik sidderend van Den Haag naar Amsterdam. Toonder maakte nogal scherpe, korze ige (maar ware) opmerkingen over ons werk. En echt, iedere keer kwamen we volkomen geknakt bij Toonder vandaan. Met ons zojuist ontvangen magere salaris — zoiets van 60 gulden — doken we vanaf de Herengracht — daar was het kantoor van Toonder toen nog — het Thorbeckeplein op en vandaar de dichtstbijzijnde kroeg in, om weer een beetje bij te komen. Dat bijkomen wilde nog wel eens uitlopen, te meer daar we onze grote toekomstplannen breed zaten uit te meten. Vaak kwamen we pas op het station als de laatste trein al was vertrokken. In onze „opgewekte" stemming zagen we er dan geen been in om terug te gaan naar de Herengracht en in te breken bij het kantoor van Toonder. Dick sliep dan op de directietafel en ik eronder. Maar de vooruitgang zou niet te stuiten blijken. Dat zat zo. We hadden met Toonder afgesproken voor hem een nieuwe productie op te zetten. Dat resulteerde erin dat Matena en ik elkaar dagelijks in de Haagse kroeg „De Sport" troffen en onze biljarttechniek verfijnden." Via een kennis kwam Fred in contact met de Geïllustreerde Pers in Amsterdam, die toen nog de uitgave van het stripblad Pep verzorgde. Voor dit blad vervaardigde hij enkele educatieve platen. Omstreeks die periode vroeg Toonder me Tom Poes te gaan tekenen. Dat was wel de hoogste sport van de hiërarchische ladder die je kon berei-

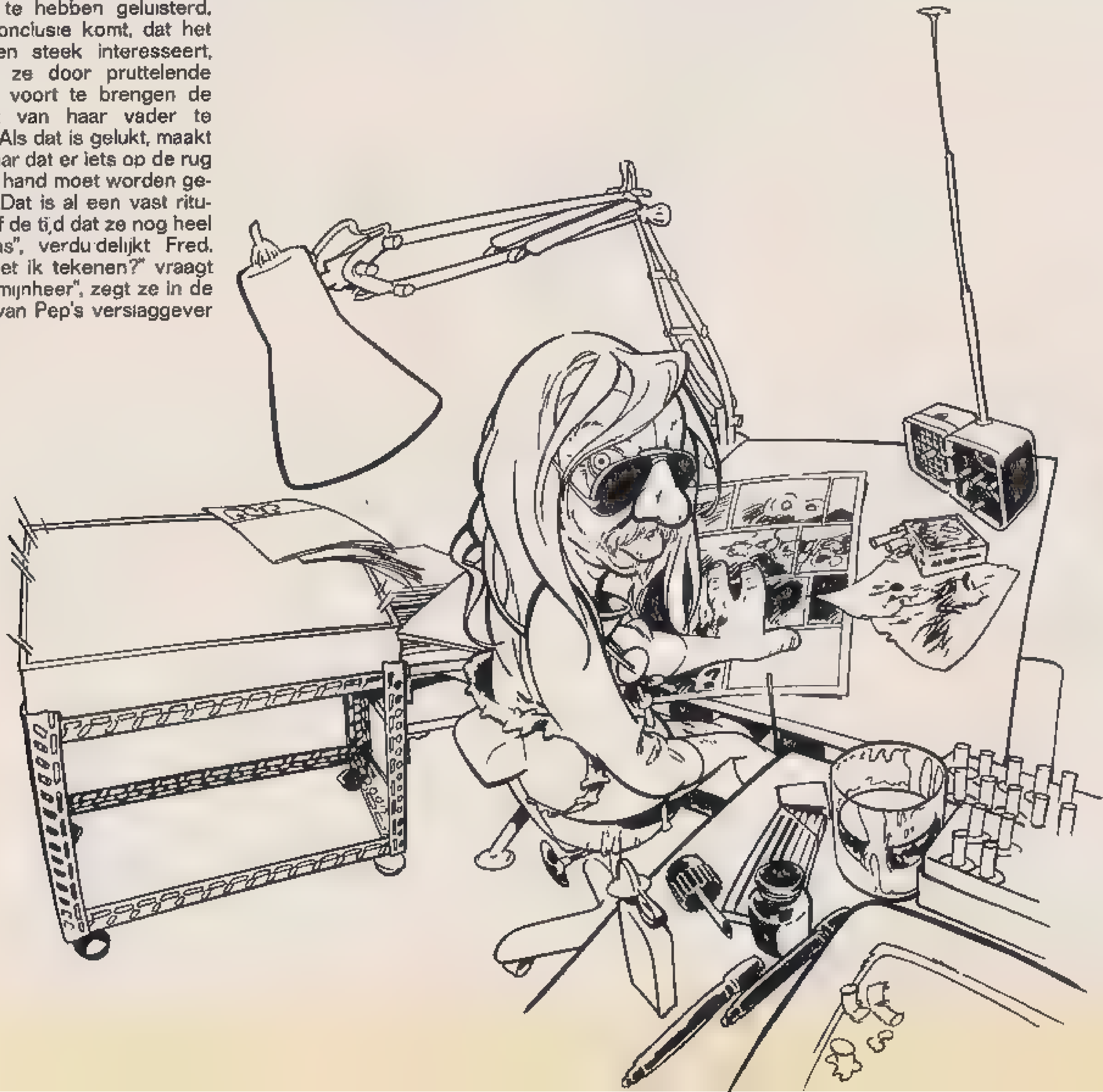
ken." Hij nam de opdracht aan en verhuisde naar Antwerpen, waar hij het drie jaar zou uithouden. „Buiten Tom Poes kreeg ik ook de lay-out in handen voor een blaadje dat werd uitgegeven door de Belgische politicus Camille Huysmans, die toen net uit de BSP getreden en voor zichzelf begonnen was." Heeft deze „Antwerpse periode" hem beïnvloed? „En of! Vooral de stedebouw van Antwerpen, die prachtige oude huizen en huisjes in het centrum, zo rond de Groenplaats en de Suikerrui; de huizen die je in mijn stripverhalen tegenkomt, heb ik daar gezien. Ook de sfeer in die stad kwam helemaal tegemoet aan mijn gevoel voor romantiek. Daar kwam wel bij, dat Antwerpen 't in die tijd helemaal was." Terug in Nederland werd Julsing via zijn vriend Matena uiteindelijk naar Pep geloodst, waarvoor hij aan de strip „Wellington Wish" begon; het verhaal van een verslaggever, die de — zelfs voor een journalist — merkwaardigste avonturen beleeft.

Op dat ogenblik komt, een speelgoed-haas achter zich aan slepend, dochter Deirdre binnen en kruipt bij Fred op schoot. Als ze, na even ernstig naar het gesprek te hebben geluisterd, tot de conclusie komt, dat het haar geen steek interesseert, probeert ze door pruttelende geluidjes voort te brengen de aandacht van haar vader te trekken. Als dat is gelukt, maakt ze kenbaar dat er iets op de rug van haar hand moet worden getekend. „Dat is al een vast ritueel, vanaf de tijd dat ze nog heel klein was", verduidelijkt Fred. „Wat moet ik tekenen?" vraagt hij. „Die mijnheer", zegt ze in de richting van Pep's verslaggever wijzend, die binnen enkele seconden zijn gezicht in karikatuur op een kinderhandje ziet verschijnen. Als op de andere hand Julsing zichzelf heeft „ver-uurd" (je kunt in dit geval moeilijk van vereeuwigen spreken), laat Deirdre zich van zijn knieën glijden, pakt de poes, die zich net behaaglijk op een warme lichtbak had geïnstalleerd op en sloft, adorerende woordjes mompelend, de werkkamer uit. Tekent hij uitsluitend karikaturaal? Julsing: „Ja, ik teken bijna alles in karikatuur. Ik ben nu — voor het eerst eigenlijk — bezig met iets naturalistisch; een reclamestrip voor een postorderbedrijf. Maar echt leuk vind ik het niet. Ik ondervind het als cynisch. Buiten het uitermate „tuttige" karakter, treedt door de stereotypie (probeer maar eens de gemiddelde Nederlander te tekenen) een vervlakking op; je ontkent iedere menselijkheid." Die stereotypie is een reden waarom Wellington Wish, na drie afleveringen, weer (voorlopig) in de ijskast is geraakt. Het valt Julsing moeilijk de tijd waarin hij leeft te stereotyperen. „Ik voel me erg betrokken bij de dingen die nu gebeuren, kan er moeilijk afstand van nemen. Verhalen die in het heden spelen, zijn me te reëel." Vandaar dat zijn nieuwste strip zich in het verleden afspeelt. En dan in een verleden, waarover in ons land maar weinig bekend is; het Rusland ten tijde van Iwan de Verschrikkelijke

„Ik kwam op het idee, toen twee collega's, Martin Lodewijk en Dick Matena, zaten te filosoferen over onderwerpen voor een stripverhaal. Op een bepaald ogenblik viel de naam Rusland Zodra ik dat hoorde, werd ik warm en koud tegelijk. Ik ben me toen meteen gaan oriënteren en documenteren. Het is een tijd waarvan men vrij weinig weet, maar die toch erg interessant en belangrijk was. Juist omdat die Iwan en alles wat er aan vast zit hier zo onbekend is, geeft het me de gelegenheid een aantal dingen op mijn eigen wijze te interpreteren, waarbij ik uiteraard wel uitga van de werkelijkheid, of wat daarvan bekend is."

Hoe kun je over zo'n in feite afschuwelijke periode in de geschiedenis, waarin gruwelijk geweld en sadisme letterlijk dood-normaal was, een komische strip maken? „Tja, daar ben ik nog niet helemaal uit. Iwan heeft niet voor niets die akelige bijnaam gekregen. Toch wil ik ondanks zijn wreedheid proberen wat sympathie voor hem te kweken. En wat het komische aspect betreft: Iwan schijnt een scepter met een lange scherpe punt te hebben gehad. Kwam er nu een koerier met een minder prettige boodschap aan het hof, dan nagelde Iwan hem persoonlijk met die scepter door de voeten heen aan de grond vast. Zo'n gruwelijk feit betekent bij mij dat in het verhaal alle koeriers schoenen met lange neuzen dragen. Het gegeven biedt overigens mogelijkheden genoeg. Denk maar aan de Tartaren van de Gouden Horde, Siberië, de Teutoonse Orde, waarbij je mooi persiflerend kunt inhaken op de Duitse militaire traditie."

Geen heroïek en heldendom in zijn verhalen? „O nee, pertinent niet. Mijn hoofdpersonen zijn anti-helden. Ze reageren als mensen. Ze zijn bang in situaties, waarin iedereen bang zou zijn. Misschien zien de lezers liever een onverschrokken held à la Flash Gordon, wiens zenuwen eenvoudig niet kapot te krijgen zijn. Nou, dat is dan jammer, ik kan niet anders."

de BROERTJES SAMOVAROF & Co

"HOFLEVERANCIERS IN ZANG & DANS"

DE EERSTE ECHTE, ONVERVALSTE EASTERN

OP EEN MOOIE ZONDAGMIDDAG IN HET MOSKOU VAN DE ZESTIENDE EEUW..

EEN HOBBY HEBBEN IS EEN MOOI DING. MAAR SOMMIGE MENSEN ZIJN ZÓ VOL VAN HUN LIEFHEBBERIJ DAT ZE HET NIET KUNNEN LATEN ANDEREN ERVAN MEE TE LATEN GENIETEN, OF DIE ANDEREN NOU BELANGSTELLING HEBBEN OF NIET.

HM. IS.. IS DAT ÉCHT VOOR MIJ..?

JA.

JE WILT DUS DAT IK ..EH.. DAT IK ERVAN PROEF?

JA!

JE HEBT HET ZELF GEMAAKT? EN IK MOET ER DUS VAN DRINKEN?

JA.

TJA, DAN ZAL ER WEL WEER NIKS ANDERS OP ZITTEN.. EH?

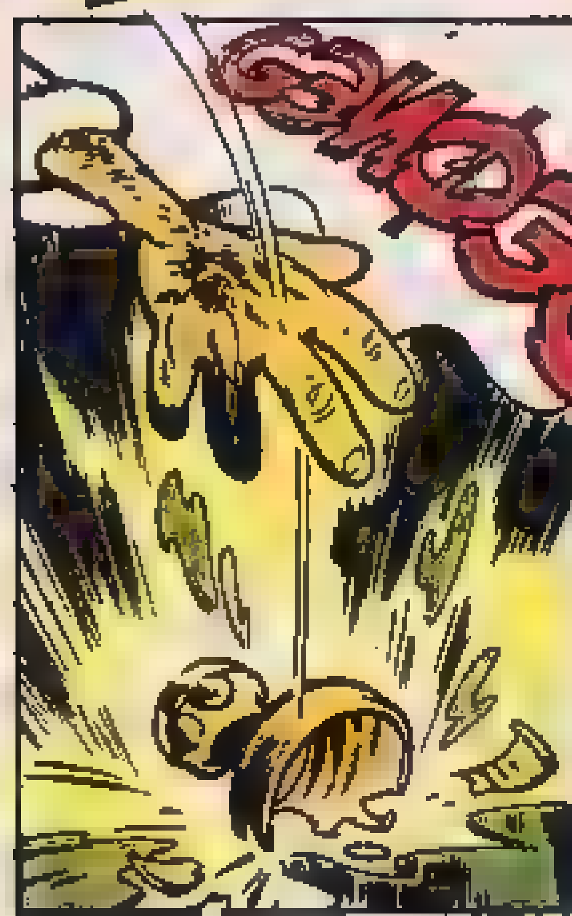
NEE!

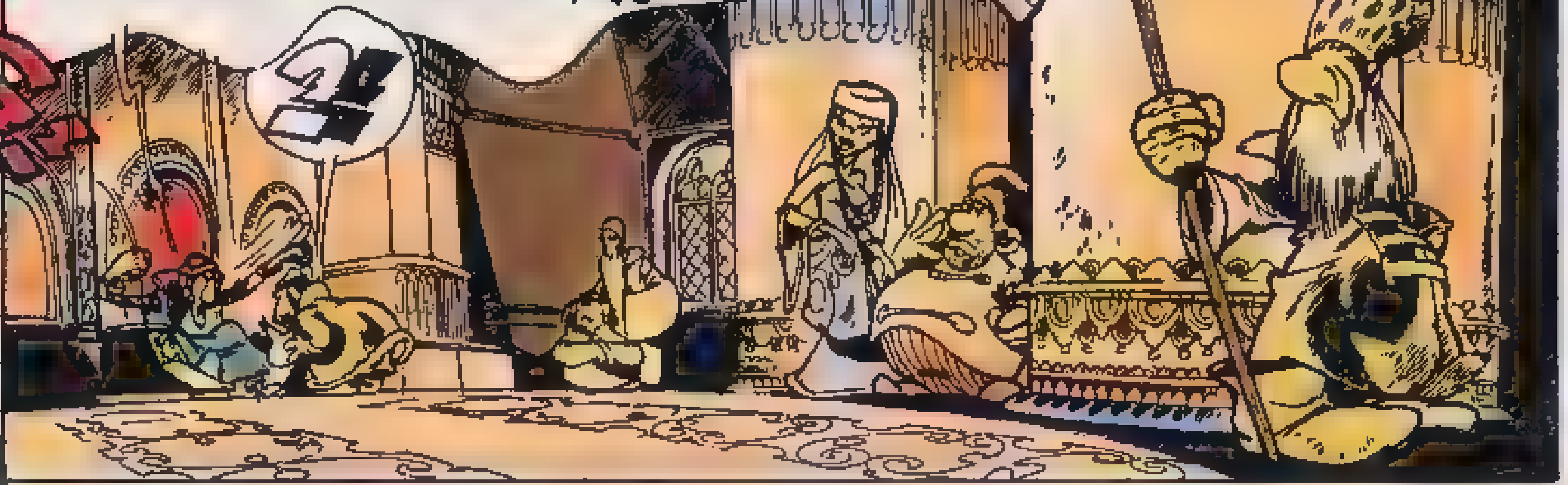
GEEN WONDER DUS, DAT ER WEL EENS.. EH... STRUBBELINGEN OPTREDEN, WANNEER IEMAND BEZIG IS ZIJN HOBBY AAN EEN ANDER OP TE DRINGEN WAARDOOR DIE MOEILIJKHEDEN ONTSTAAN? JA, DAT VERSCHILT VAN GEVAL TOT GEVAL. MAAR VAAK IS EEN GEBREKKIG GEVOEL VOOR HUMOR EEN OORZAAK, OF EEN OPVLIEGEND KARAKTER..

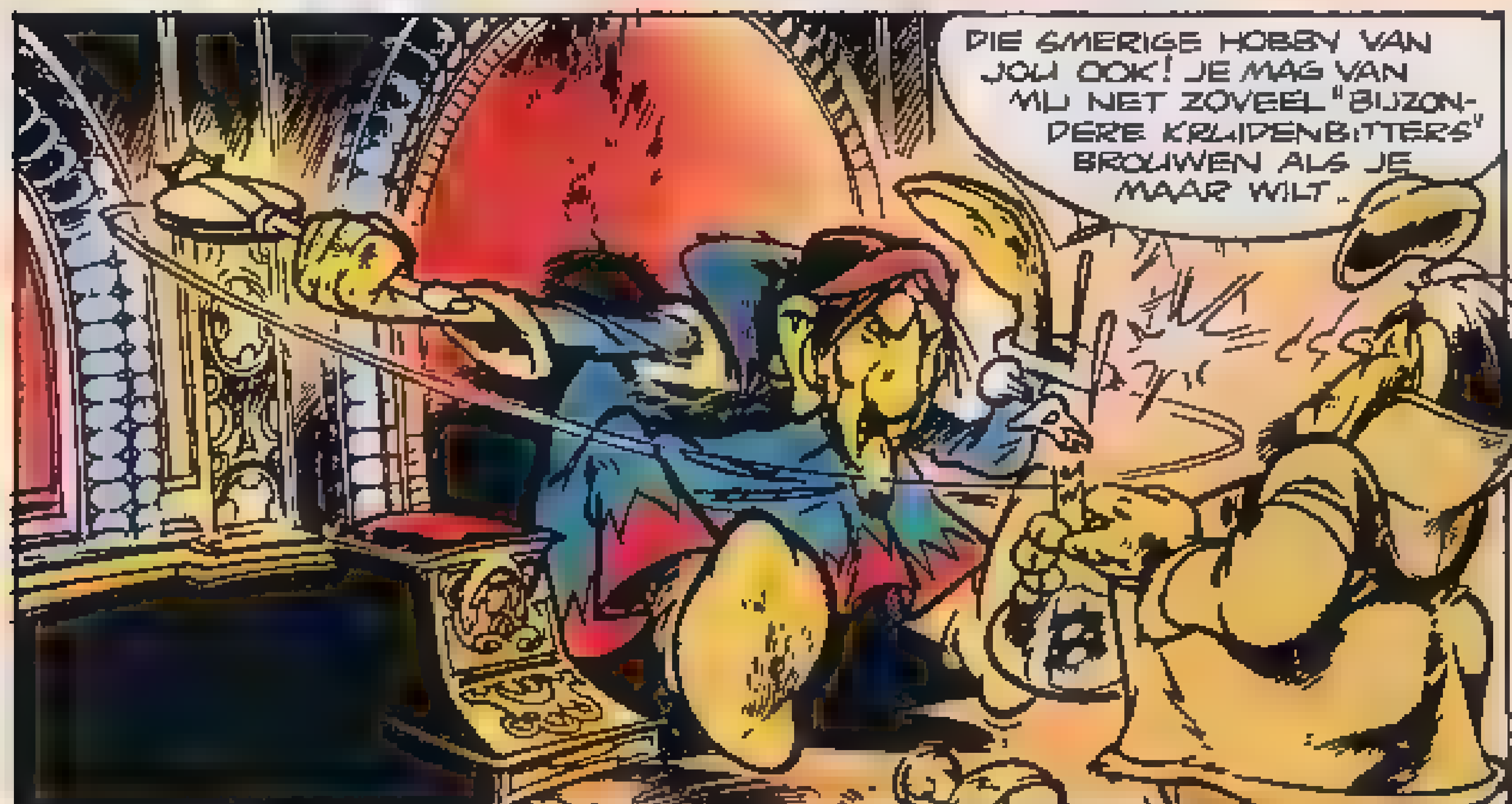
SLIK!

RAAAH!

17

HET GESCHENK VAN DE TSAAR

DOOR FREDA JUSING

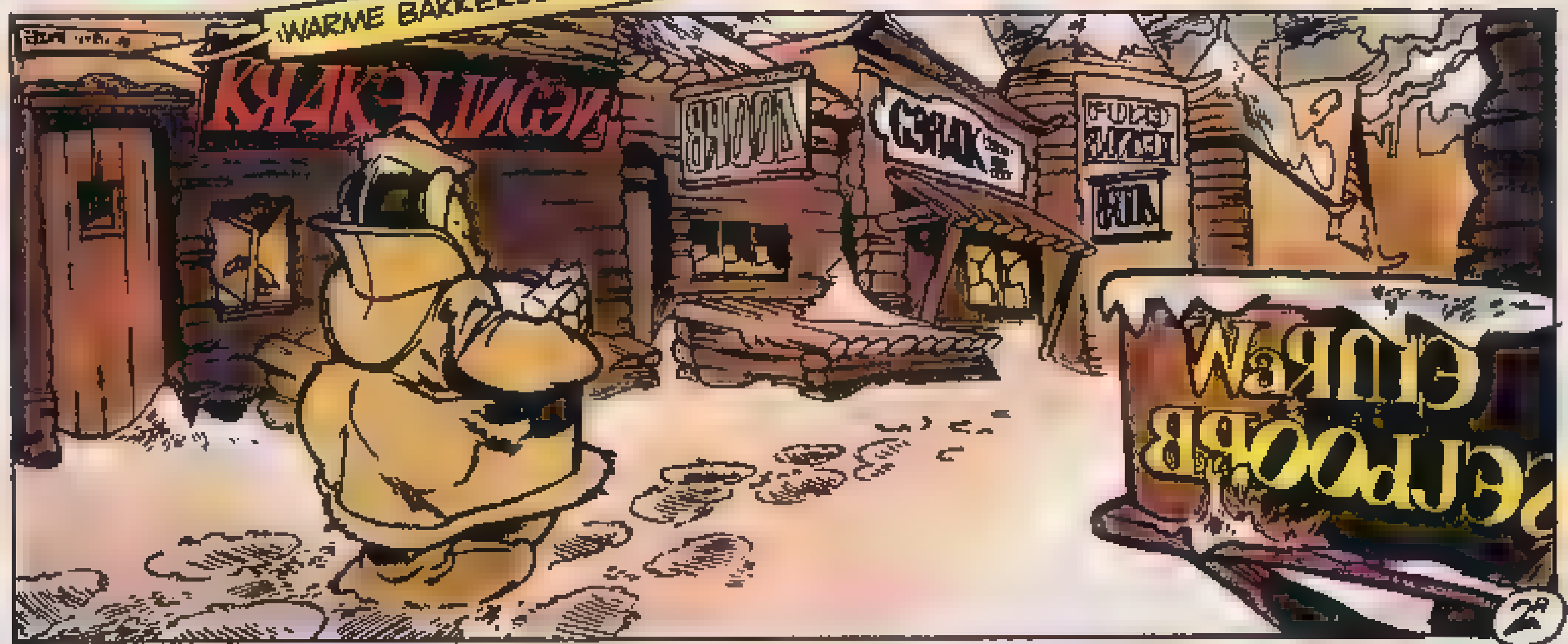
KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN
HILBERT BOLLAND

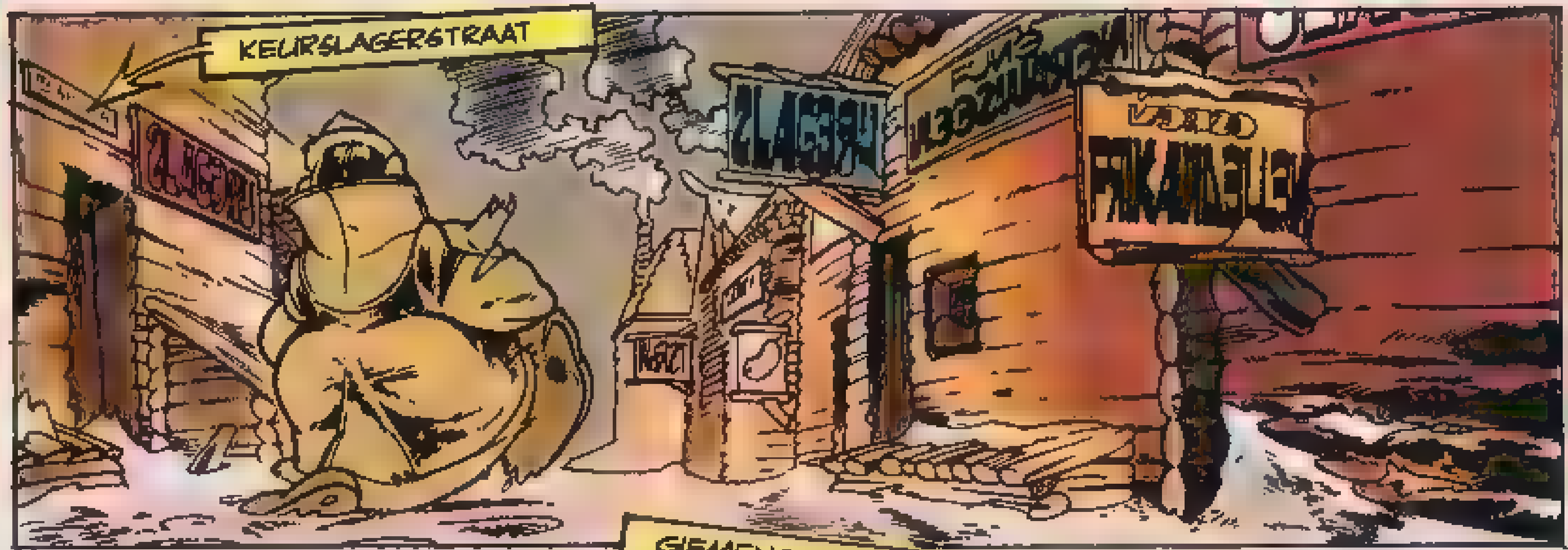
OF V'ERENDELEN!.. WAT ZEG IK? ACHTENDELEN! OF IK LAAT JE HET PALEISPLEIN MET EEN KLEIN KWASTJE ROOD VERVEN

HUM!.. IK DACHT DAT HIJ ENTHOUSIASTER ZOU ZIJN.

'K ZAL EENS VRAGEN.

KRAAIENHOVE

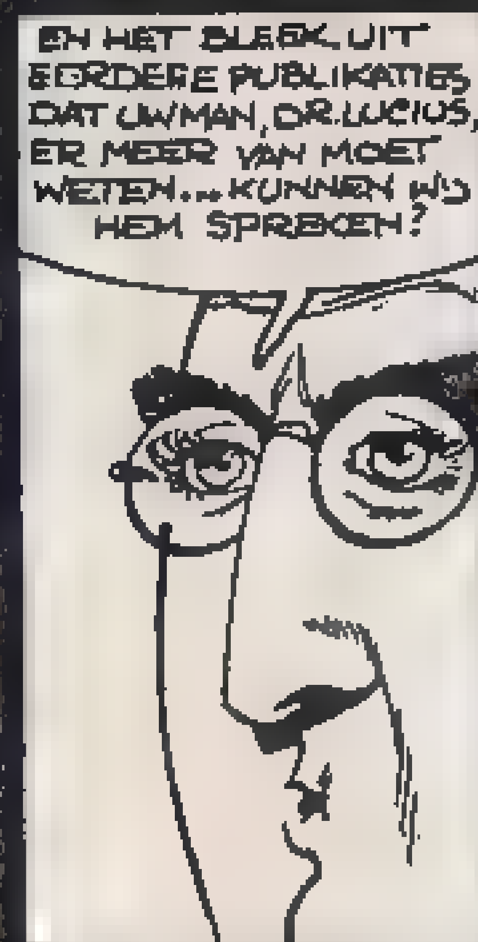

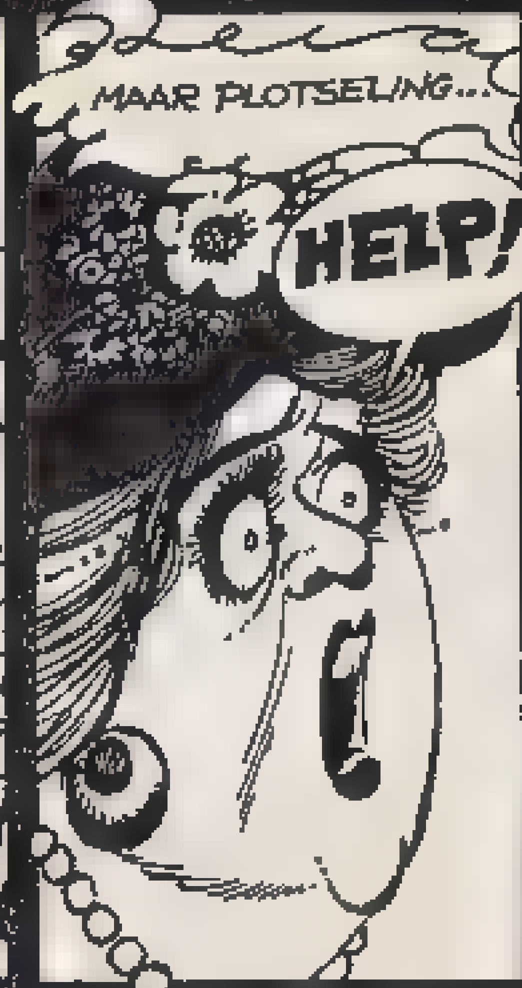

DOOR:
WILLY LOHMANN

de afvalvreters

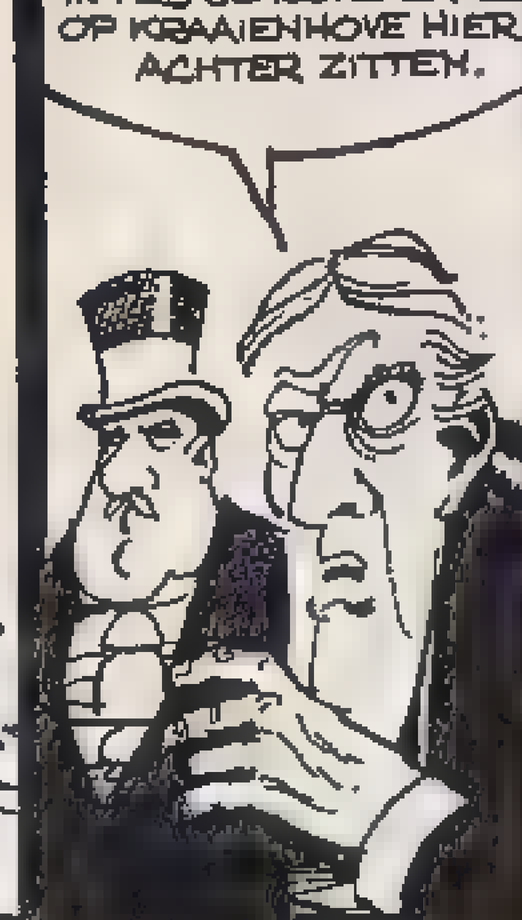

WORDT VERVOLGD

WIN EEN BLITSE FIETS IN HET KNETTERGEKKE

Bio-tex VLEKKENFESTIVAL

Dit moet je doen:

1. Neem een stuk papier of karton en maak daar nu eens een vlek op. Een mooie, een lelijke of gewoon een gekke vlek. Je kunt 'm met vingerverf maken. Je kleurpotloden nemen. Wascokrijt, inkt, verf of je viltstiften gebruiken. Het doet er niet toe wat.

2. Knip uit een pak Bio-tex het **Bio-tex 10-jaar-vaandeltje.** (maar vraag wel even of je dat mag).

3. Plak dit Bio-tex 10-jaar-vaandeltje op het vel papier of karton, waarop je de vlek hebt gemaakt, en zet daar vervolgens heel duidelijk in blokletters op: je naam en adres je leeftijd en of je een jongen of een meisje bent.

4. Stuur je inzending aan:
   Bio-tex Vlekkenfestival
   Postbus 8272 Amsterdam
   en doe er voldoende postzegels op.

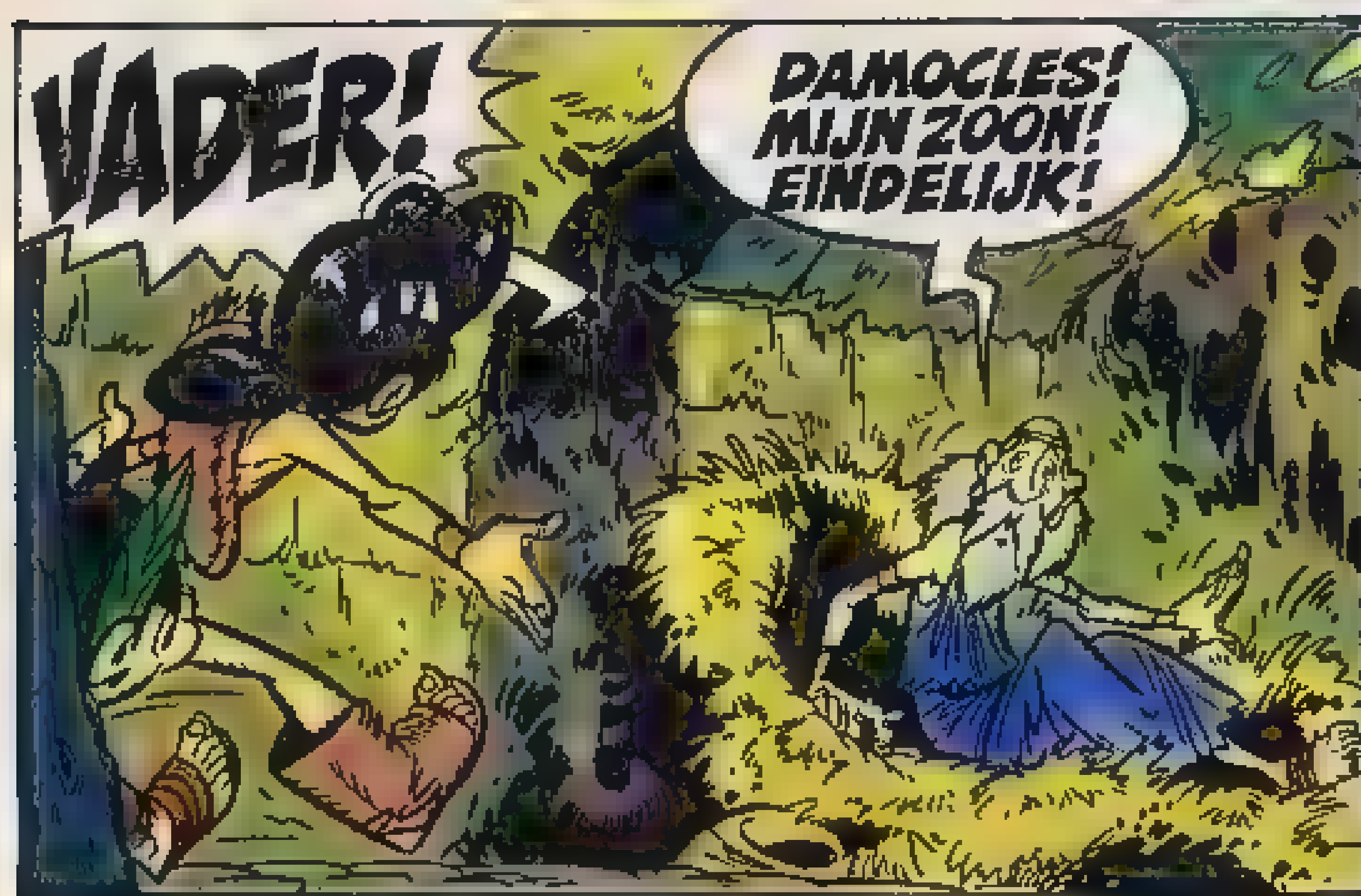

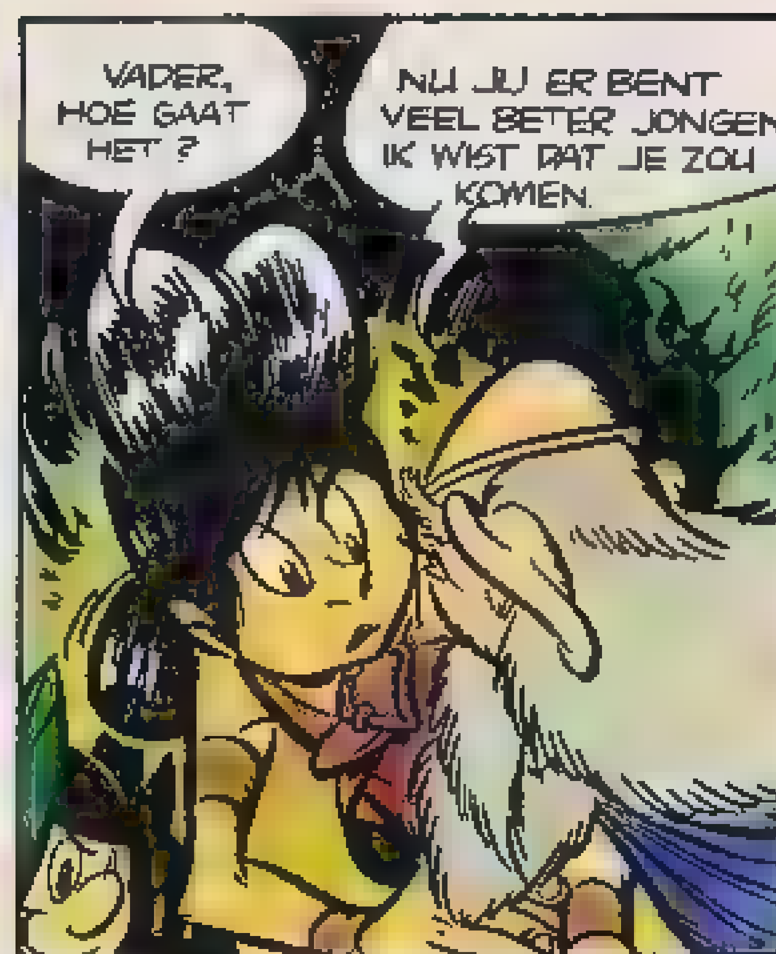
Behalve deze fietsen zijn er wekelijks nog wel honderden andere prijzen te winnen, zoals bv. transistorradio's Het Bio-tex Vlekkenfestival duurt van 20 augustus tot en met 6 oktober 1973 In die tijd mag je net zoveel vlekken insturen als je maar wilt, als je je maar houdt aan wat hierboven staat onder de punten 1, 2, 3 en 4

Alle inzendingen worden eigendom van Kortman & Schulte b.v. te Dordrecht.
Over de prijsvraag kan niet worden gecorrespondeerd.

DE ARGONAUTJES

DOOR DICK MATENA

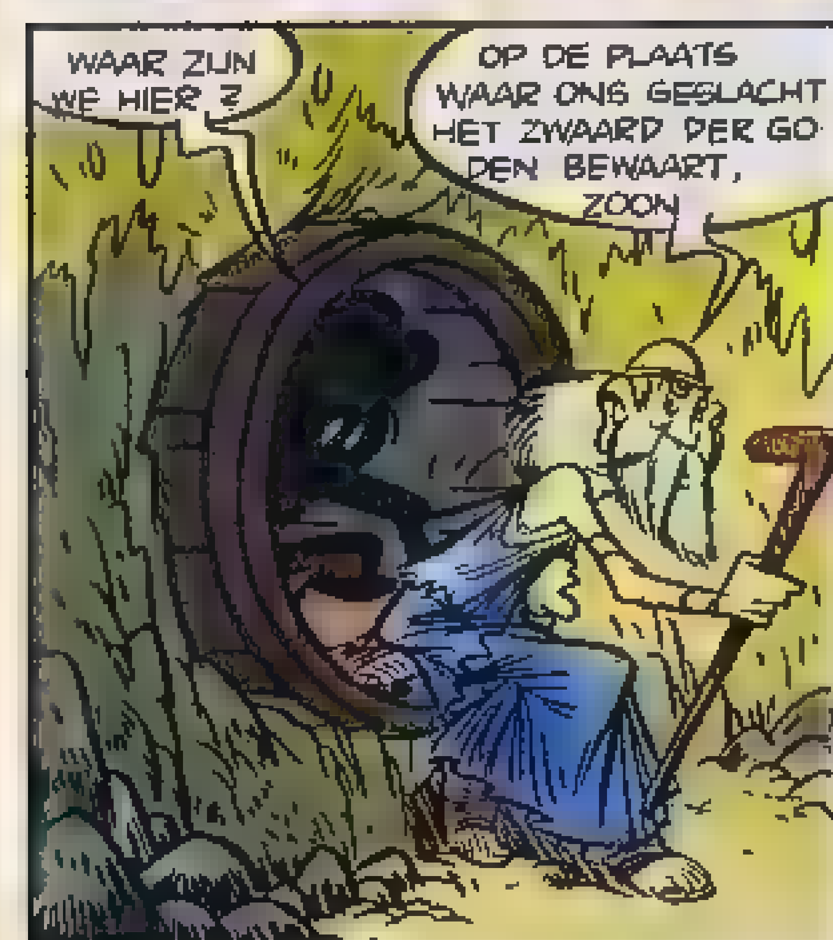

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING: JAN DE ROOIJ

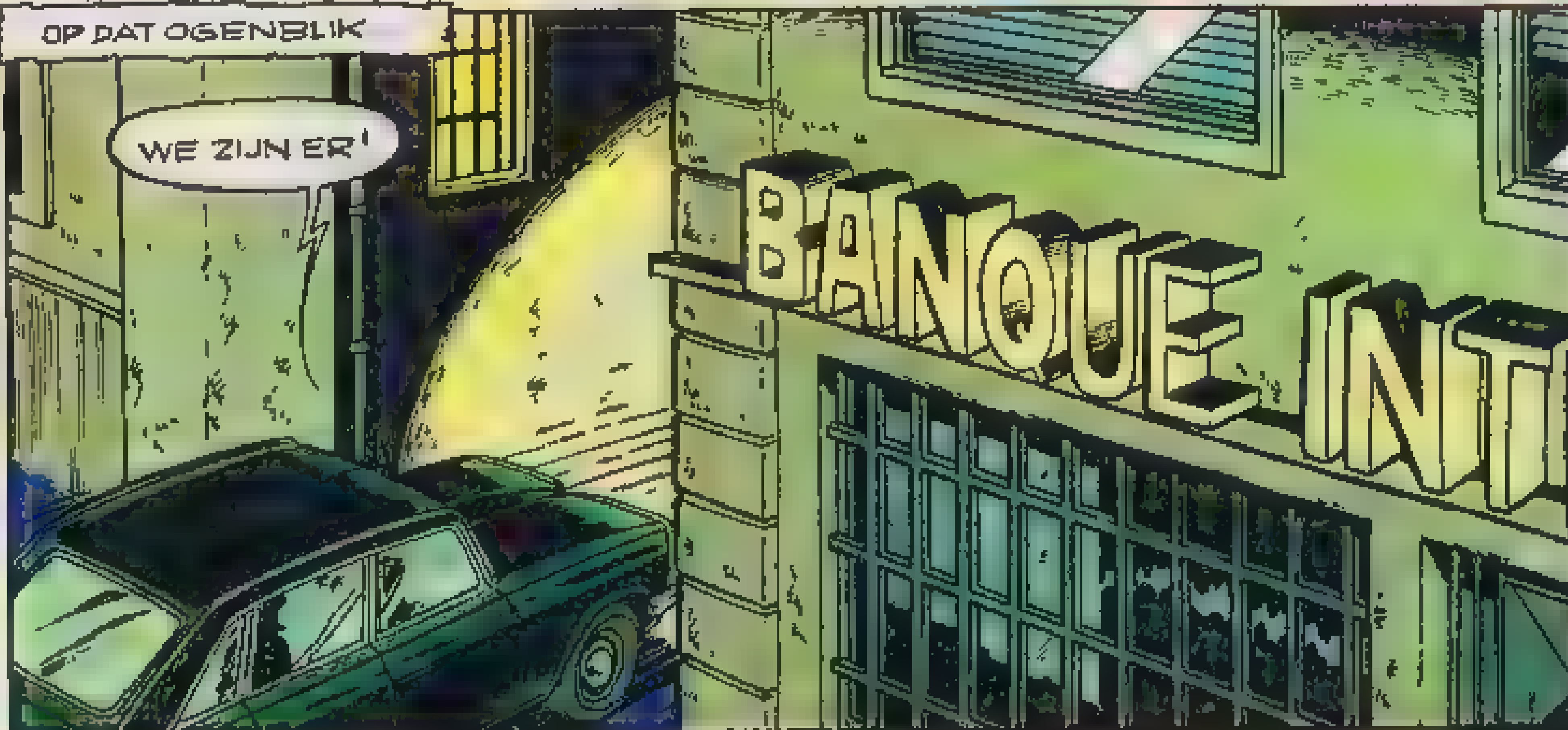

32

de trawanten van de duivel

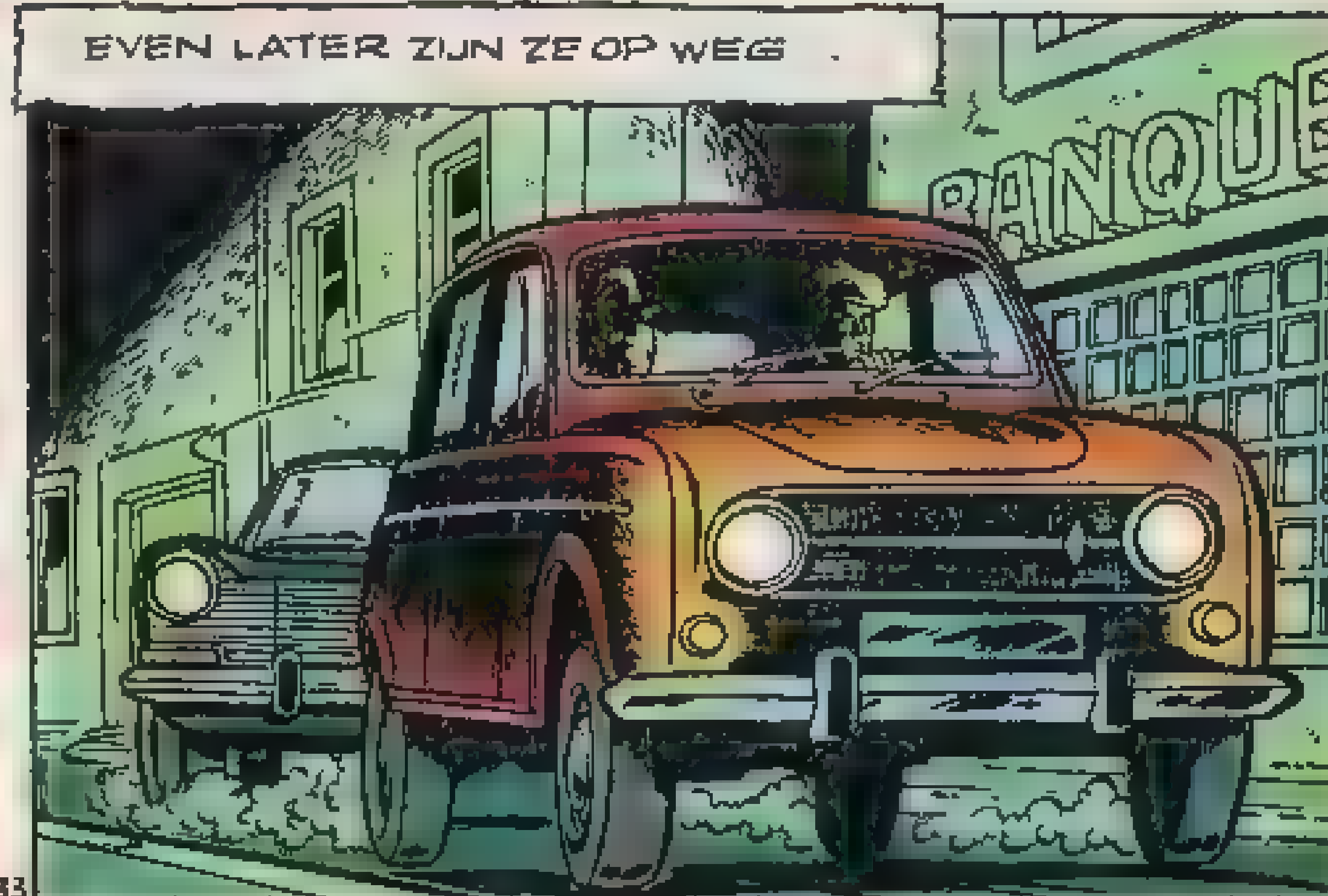

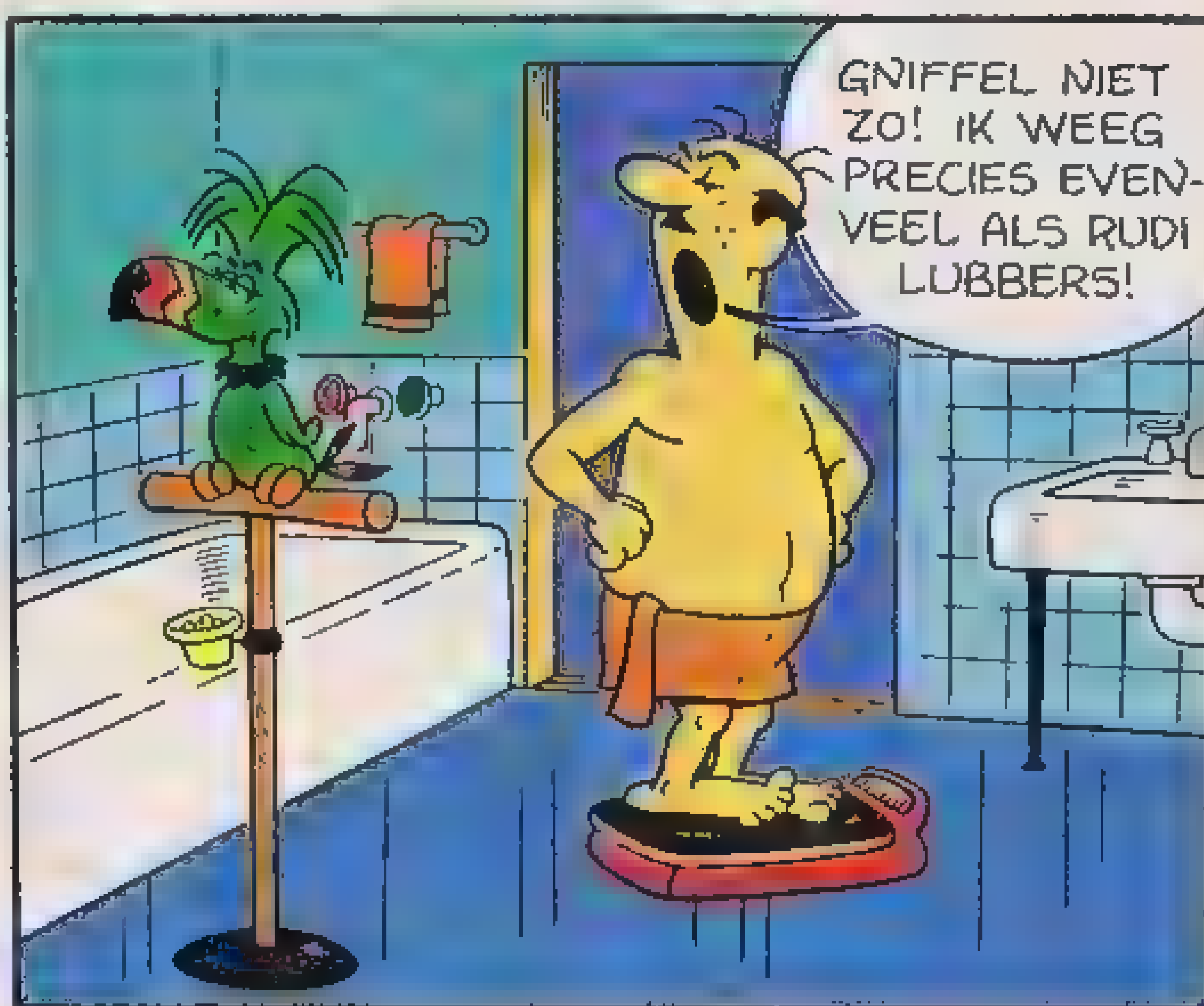

WORDT VERVOLGD

PEP's lonel

GNIFFEL NIET ZO! IK WEEG PRECIES EVENVEEL ALS RUDI LUBBERS!

GEEF HEM EENS ONGELIJK!

ZIE JE WEL? HIJ HAALT GEMAKKELIJK DE HOGE C.

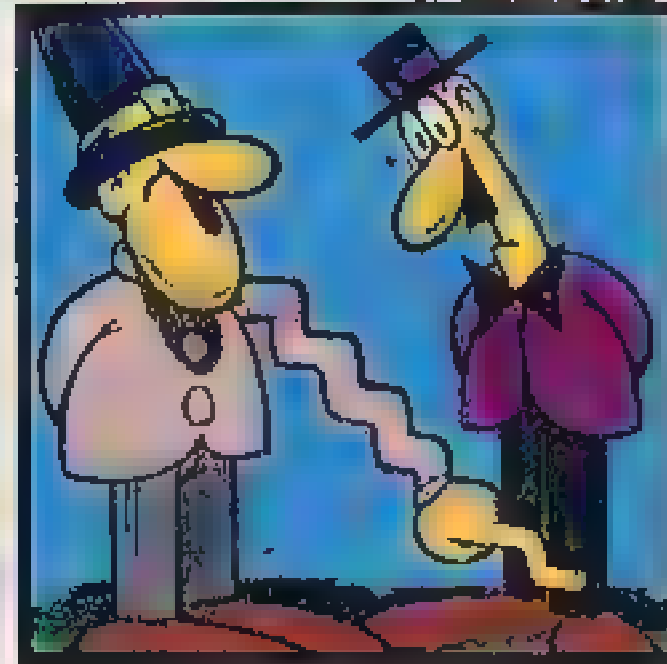
y hearts club

GIUSEPPE!

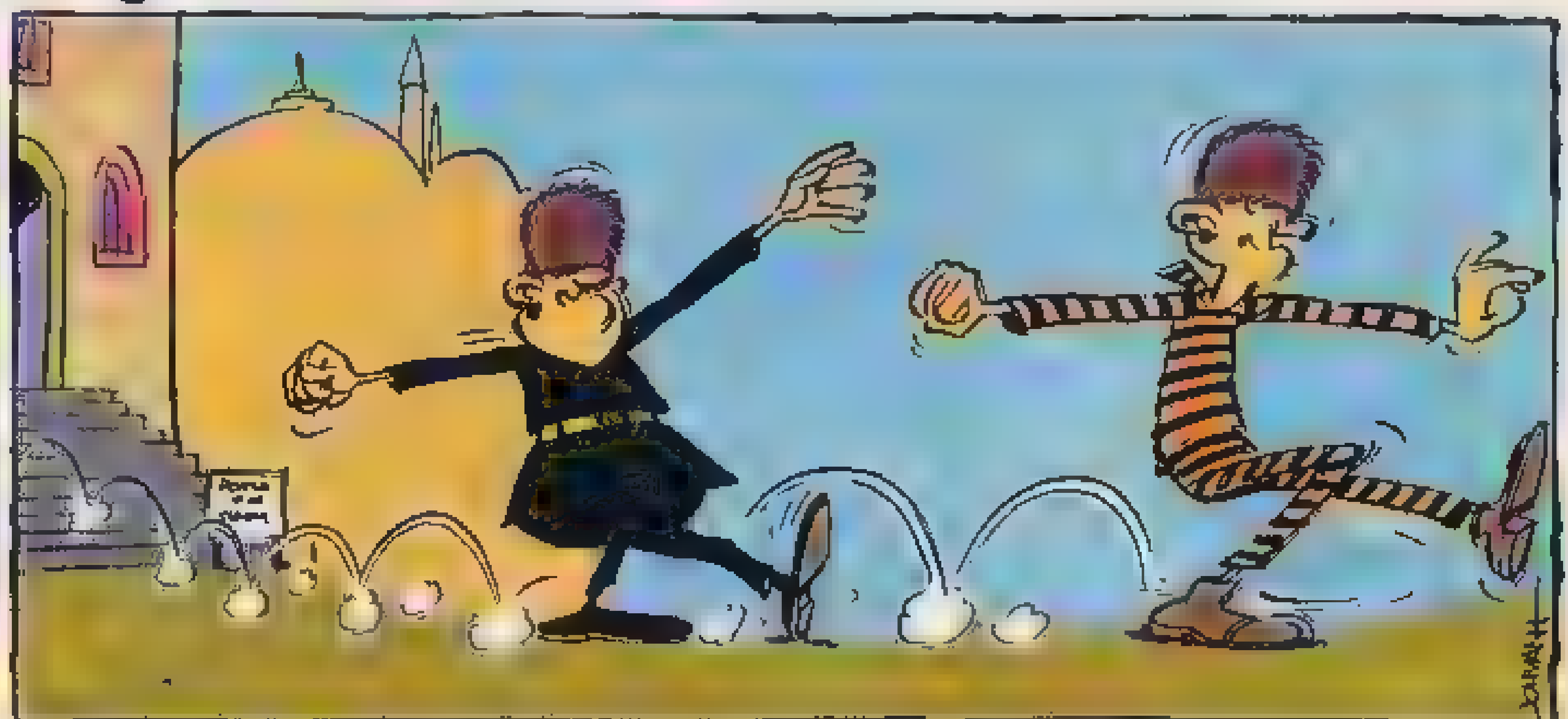
JACOVITTI PRESENTEERT:

voortvluchtig

door Jan van Haasteren

KNUT ANDERSEN

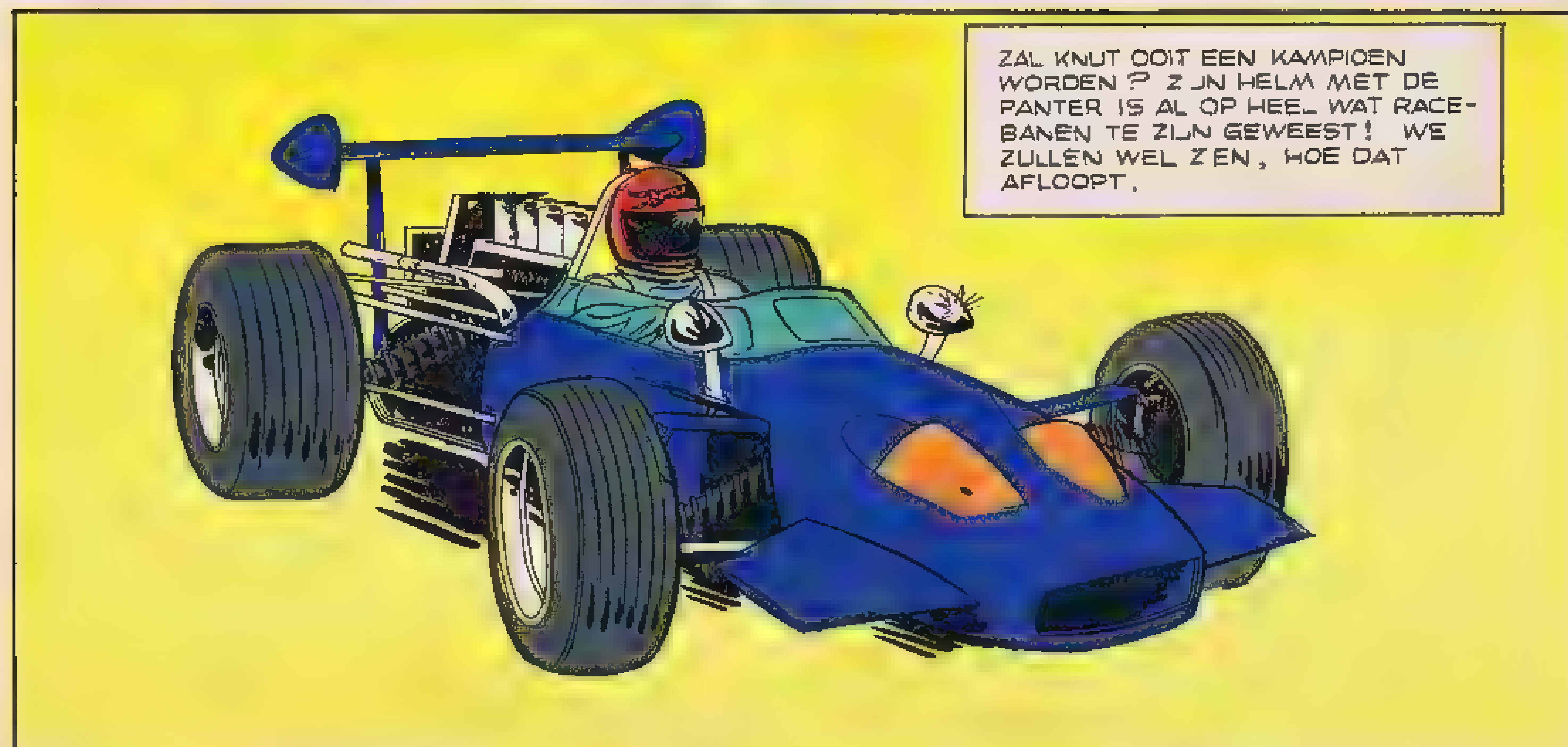

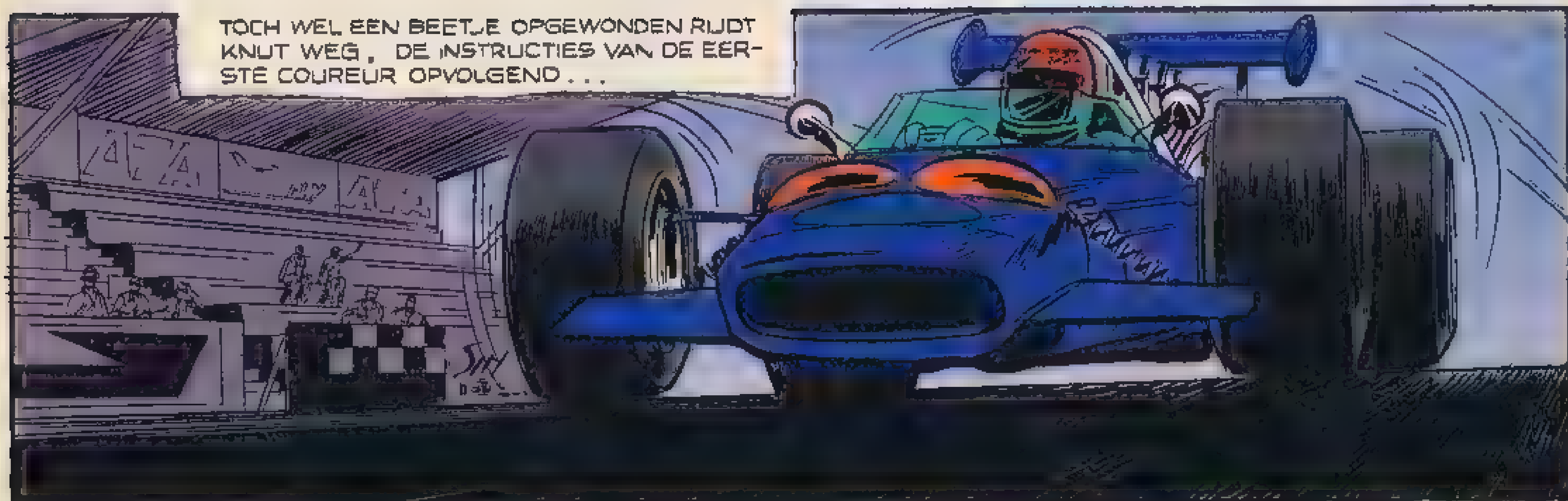

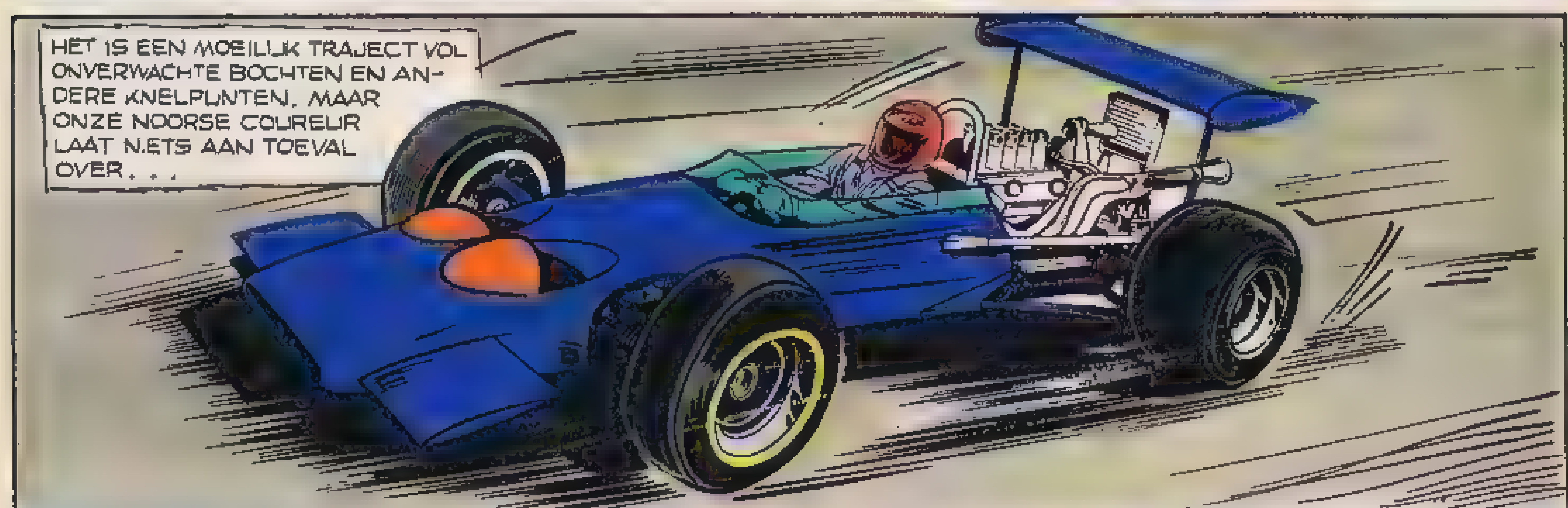

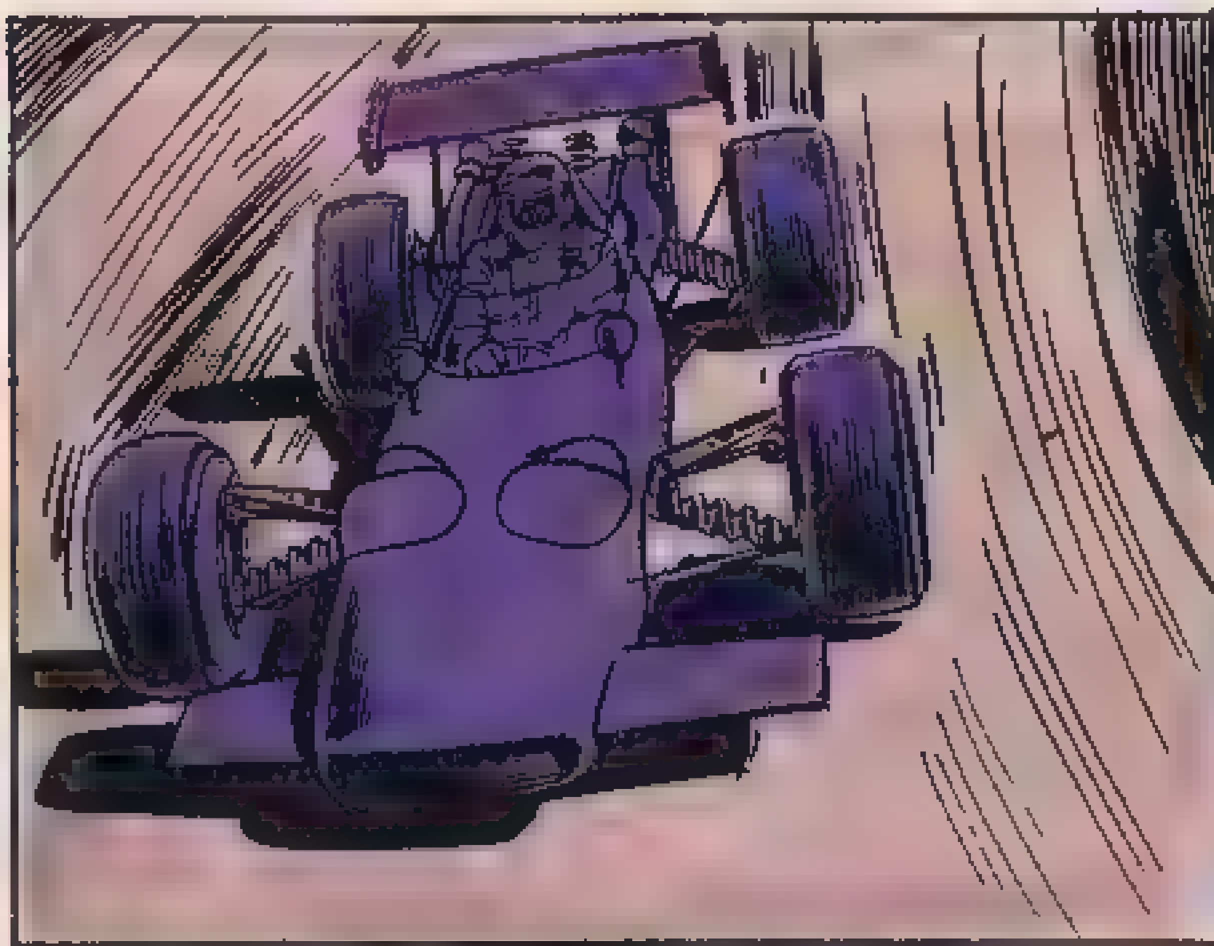
TEKENINGEN EN TEKST:
ALBERT WEINBERG
VERTALING:
ANNEMARIE BROEK

hell's angels

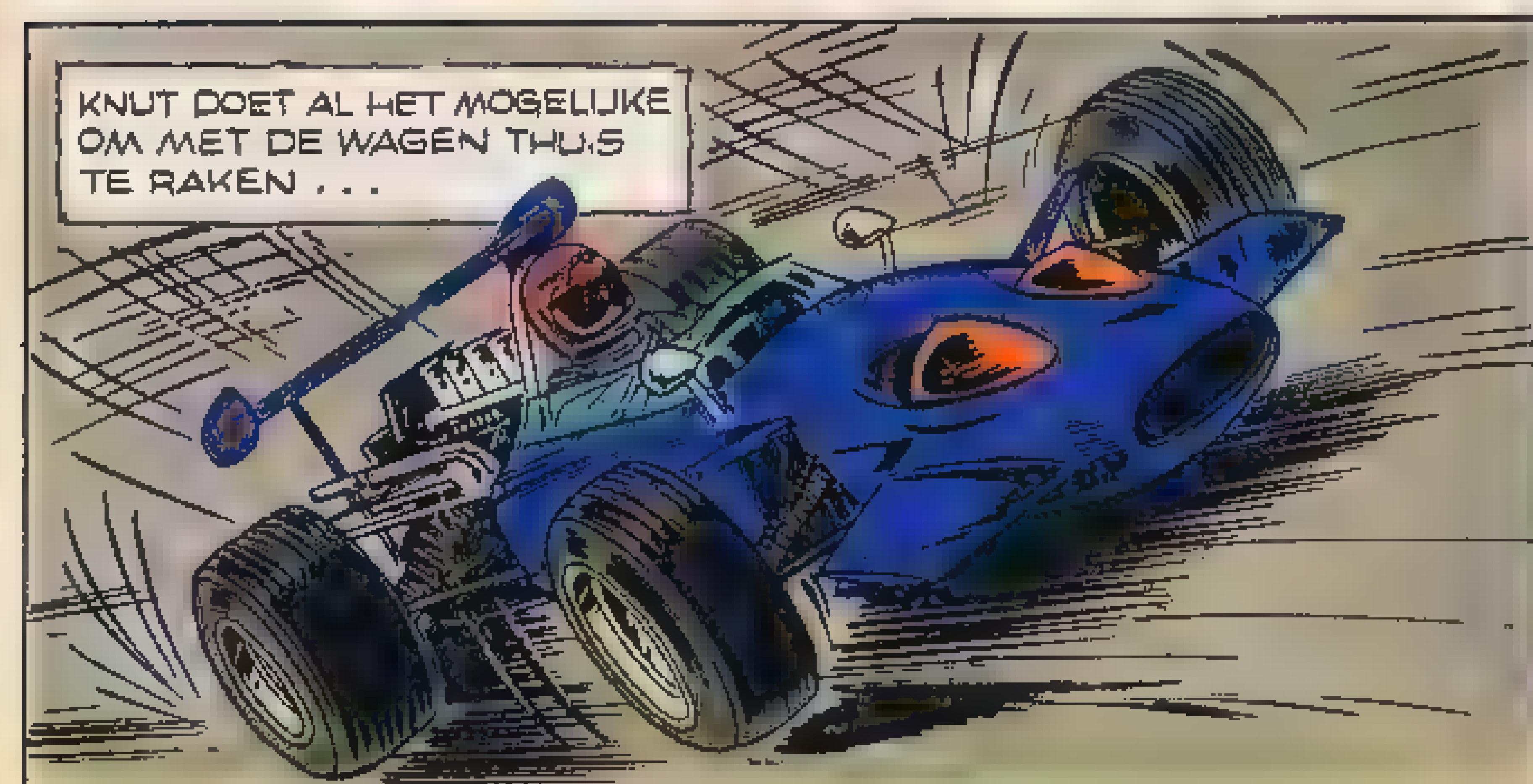

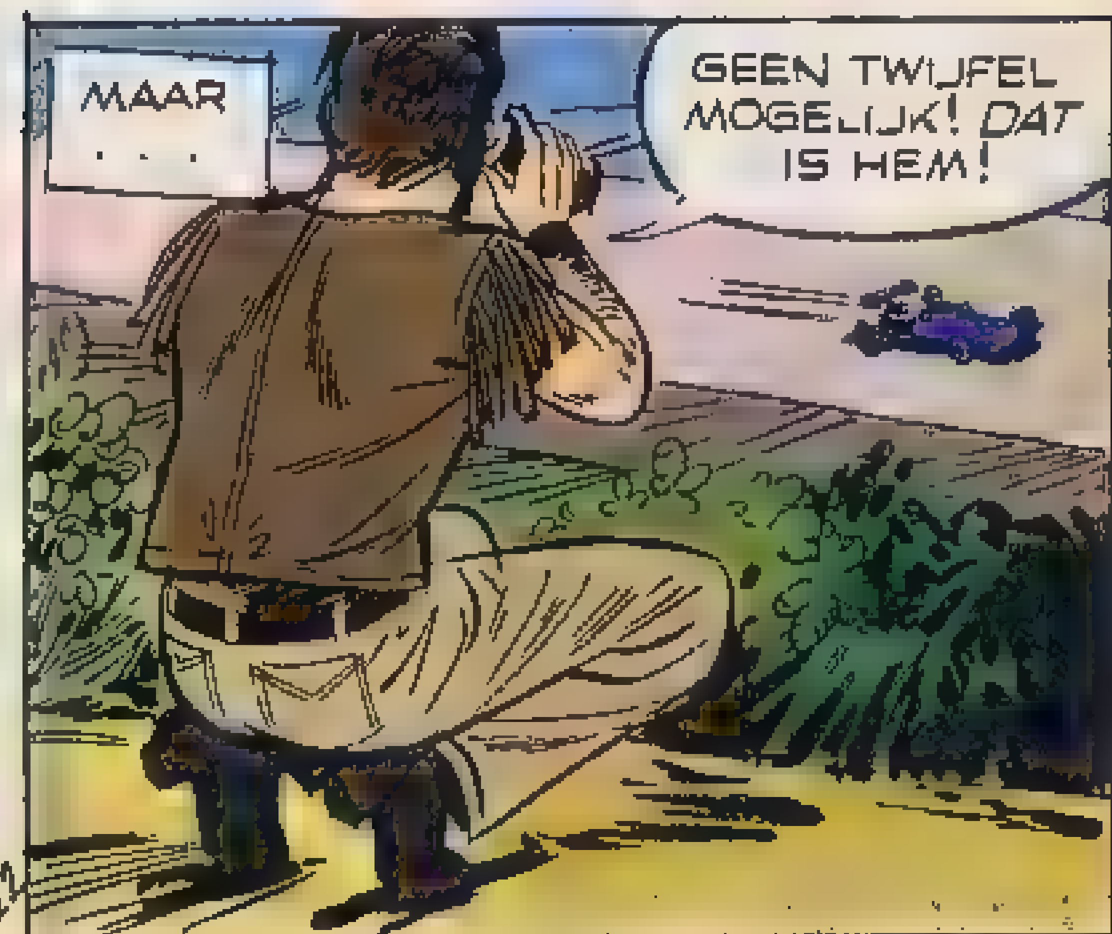

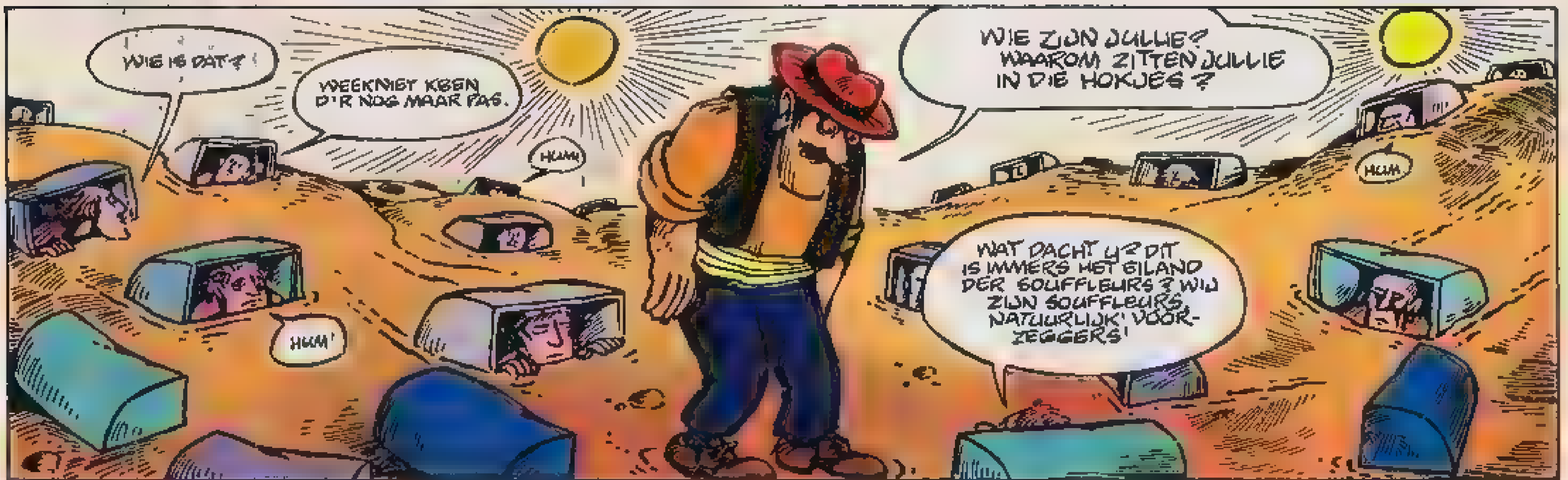

WORDT VERVOLGD

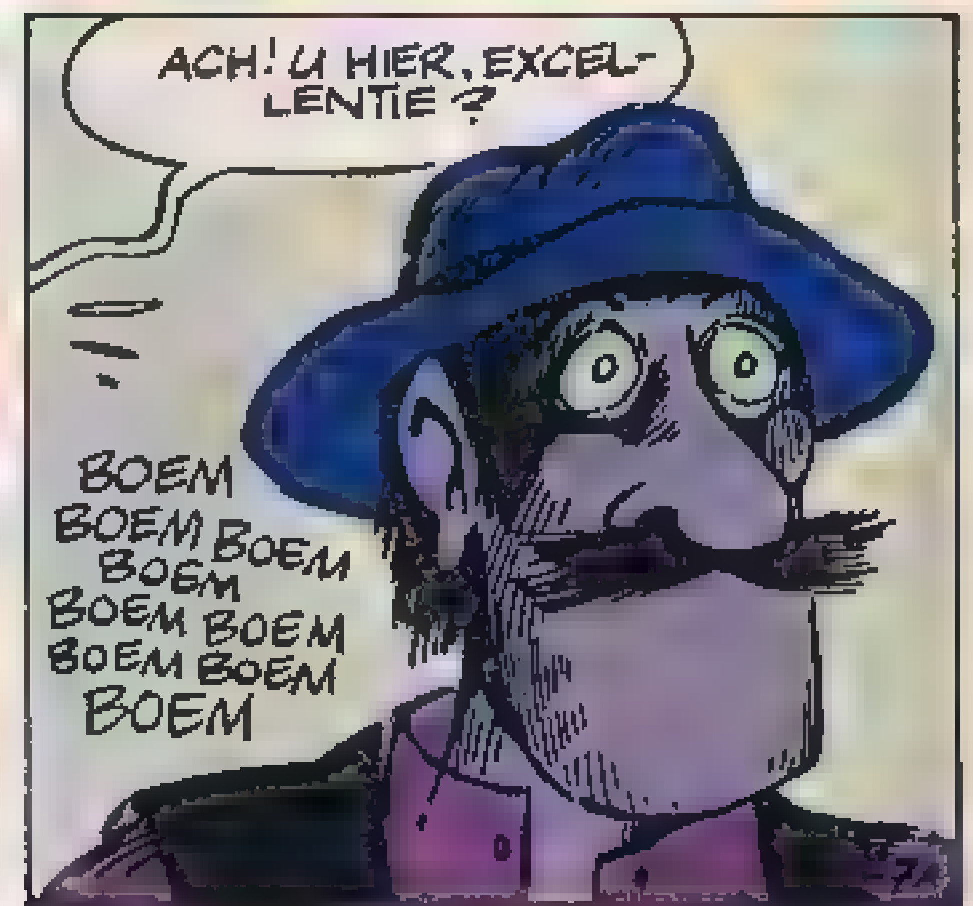
PHILÉMON

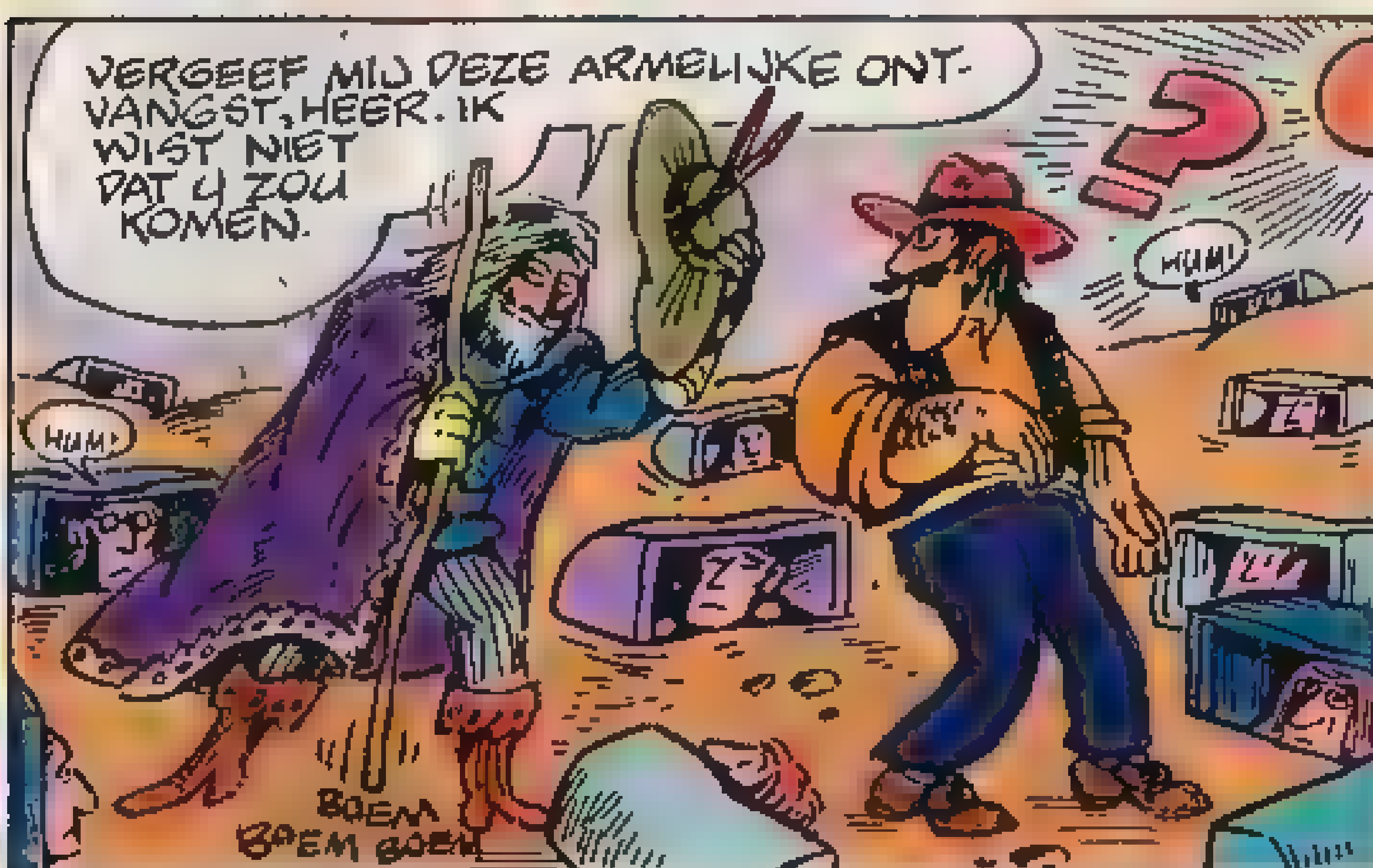
DOOR
FRED
VERTALING:
JAN VAN ERP

wie verre reizen doet...

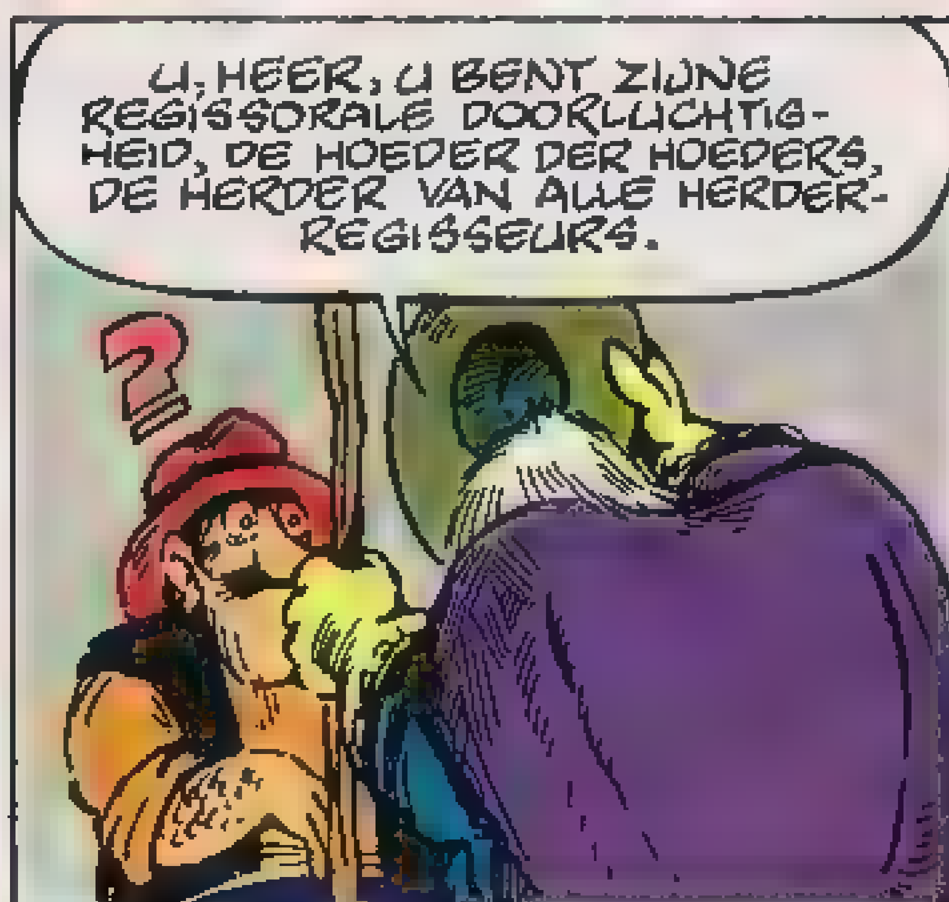

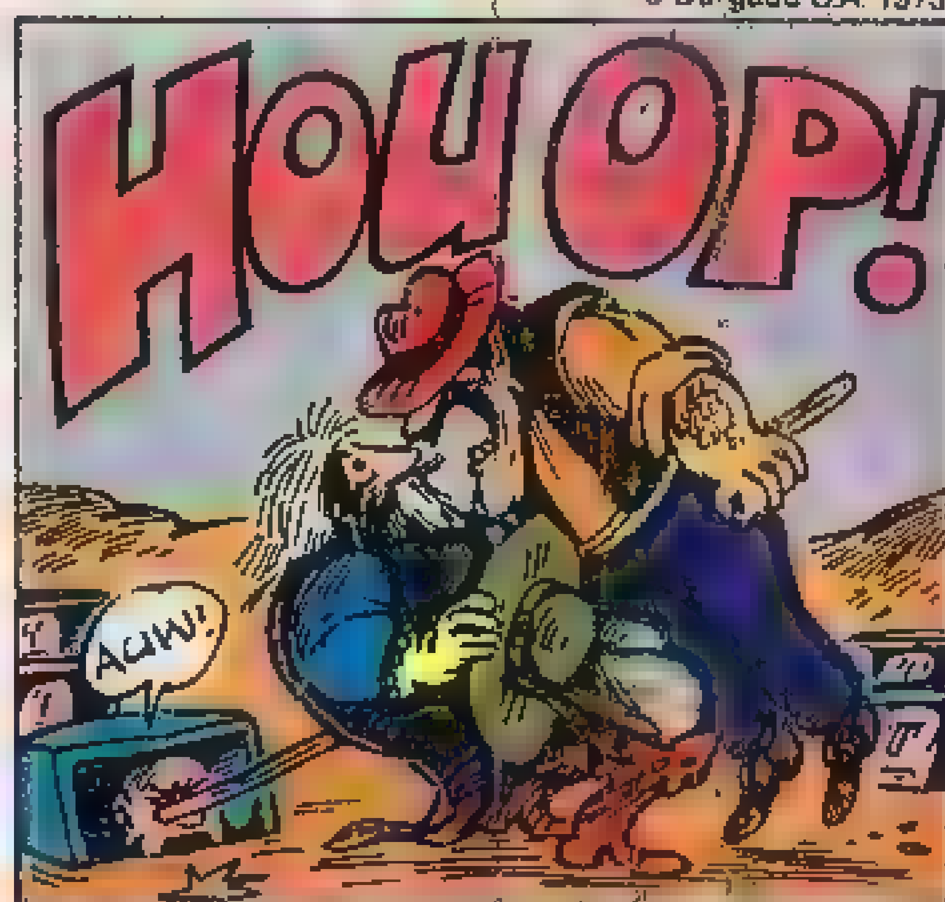

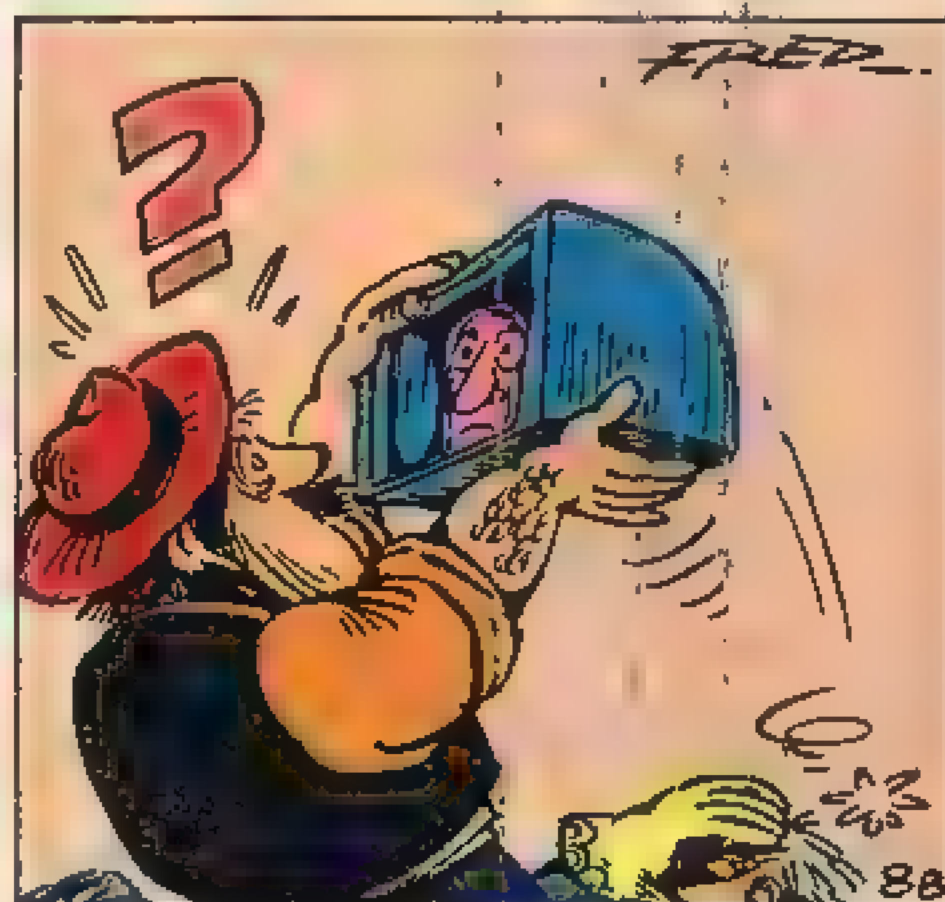

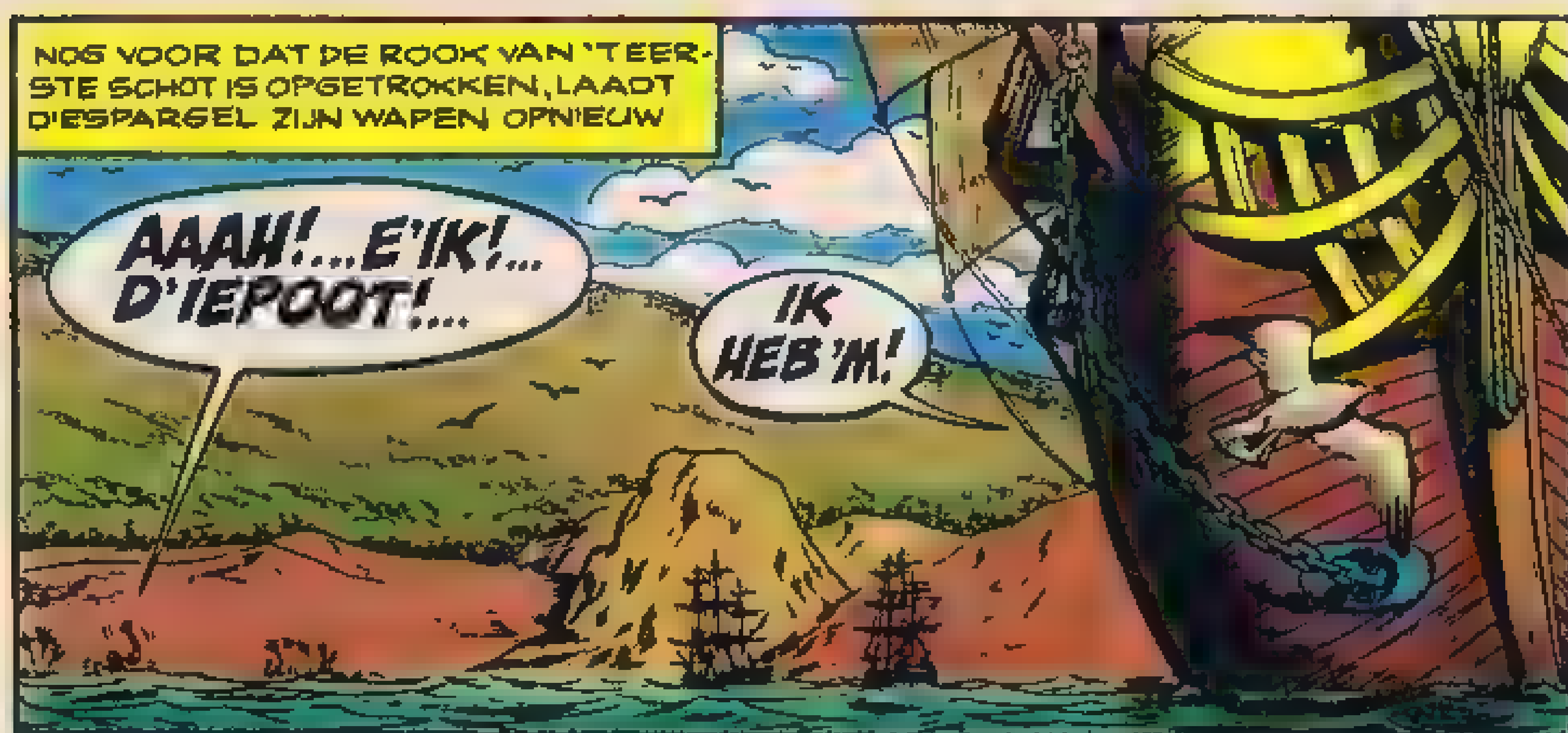

WORDT VERVOLGD...

NOG VOOR DAT DE ROOK VAN 'T EERSTE SCHOT IS OPGETROKKEN, LAADT D'ESPARGEL ZIJN WAPEN OPNIEUW
AAAH!...E'IK!... D'IEPOOT!...
IK HEB 'M!

MOORDENAAR!..
KLAK

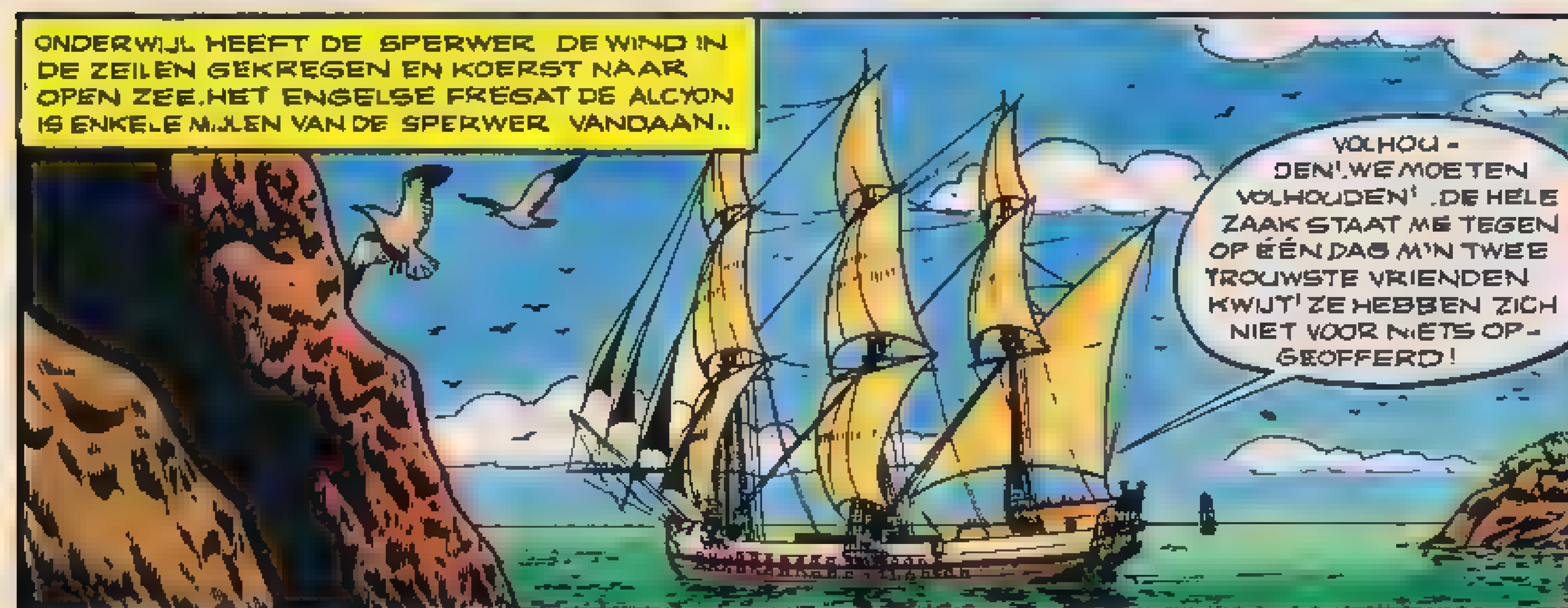

JE HEBT 'M VERMOORD!... SCHOFT!...HIJ IS VERDWENEN!

U ZULT VOOR DEZE MOORD MET UW LEVEN BETALEN! ZODRA ONZE OPDRACHT TEN EINDE IS...IK ZWEER HET, U ZULT ERVOOR BOETEN!...
MAAR KAPITEIN! BENT U GEK GEWORDEN?! .DE HAND AAN EEN OFFICIER SLAAN, EN MUITERIJ, DAT ZIJN HALSMISDADEN! DIE VUILE ZWARTE HEEFT PRECIES GEKREGEN WAT 'IE VERDIENDE!
MS.25.A.

DIE "VUILE ZWARTE", ZOALS U HEM NOEMT, WAS VOOR MIJ MEER DAN 'N BROER DAT ZULT U ERVAREN'
UW TEMPERAMENT SPEELT U PARTEN, KAPITEIN' BEDAAR'

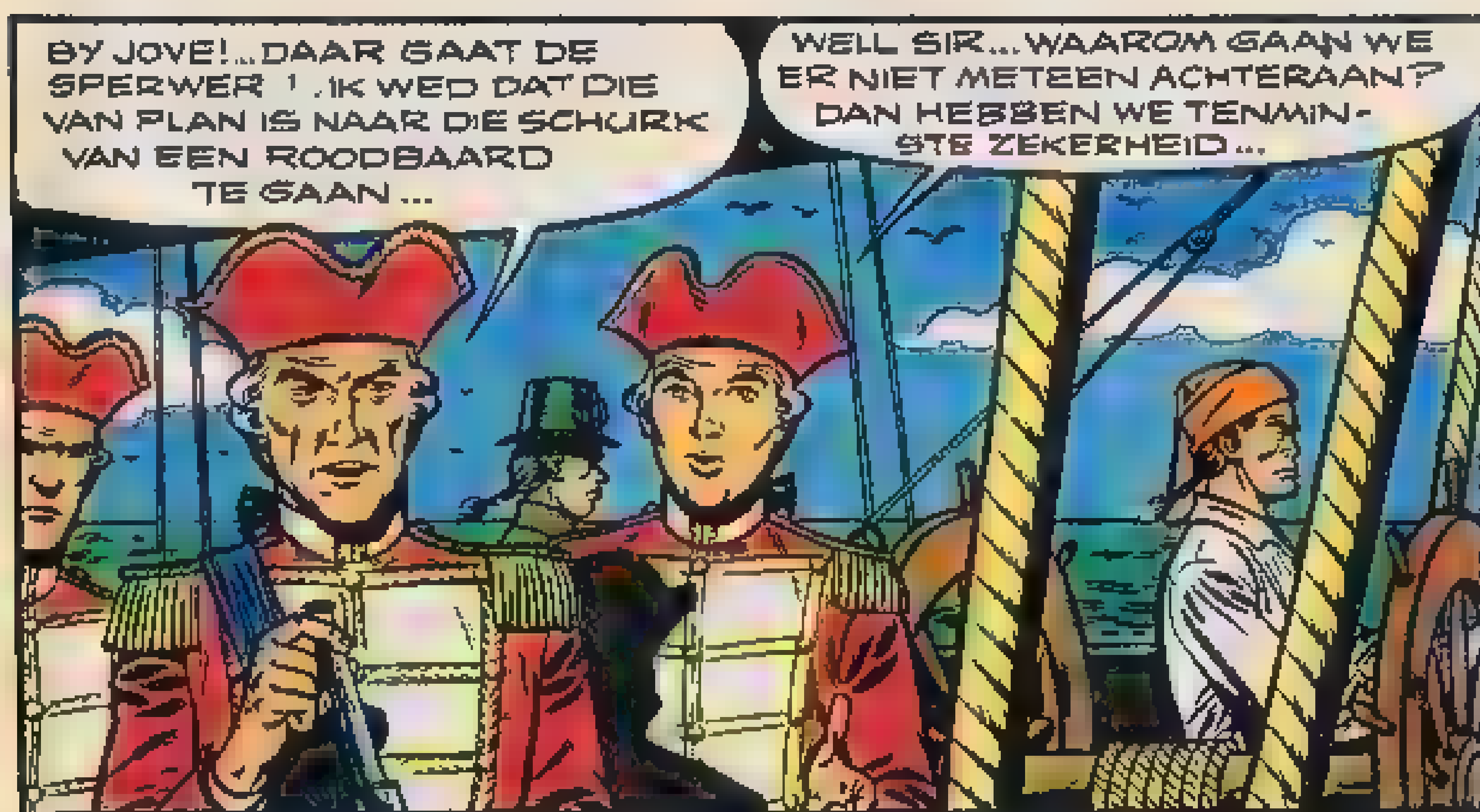

IK ZAL GEEN VINGER NAAR U UITSTEKEN TOT ONZE TERUGKEER IN FORT DE FRANCE ..DAN REKEN IK MET U AF!. MAAR, NU EERST NAAR ROODBAARD...
ZOALS U WILT

OP HET OGENBLIK STAAT U 'T STERKST, PROFITEER ERVAN!..WANT ZELFS AL DOODT U ME, TOCH ZULT U DUUR BETALEN VOOR UW BELEDIGINGEN! ADIEU KAPITEIN!

ONDERWIJL HEEFT DE SPERWER DE WIND IN DE ZEILEN GEKREGEN EN KOERST NAAR OPEN ZEE.HET ENGELSE FREGAT DE ALCYON IS ENKELE MIJLEN VAN DE SPERWER VANDAAN..
VOLHOUDEN'.WE MOETEN VOLHOUDEN' .DE HELE ZAAK STAAT ME TEGEN OP ÉÉN DAG M'N TWEE TROUWSTE VRIENDEN KWIJT' ZE HEBBEN ZICH NIET VOOR NIETS OPGEOFFERD!

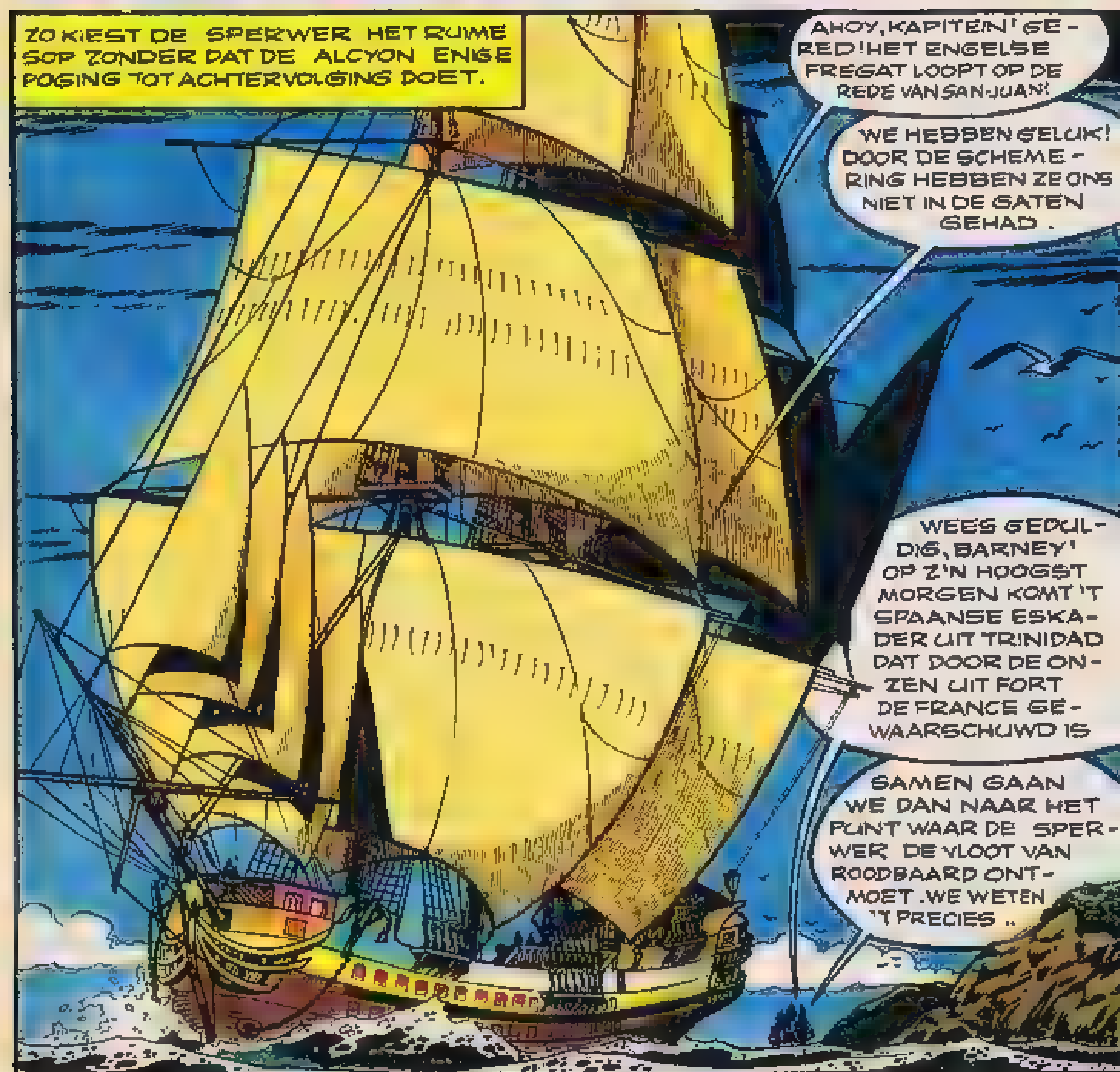

MAAR OP DE ALCYON.
?!?.HELL! HET LIJKT WEL OF.
BR.25.B.

bevrijding van fort~de~france

WORDT VERVOLGD

IZNOGOEDH

TEKENINGEN: TABARY
TEKST: GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

ER WAS EENS IN HET SPROOKJESACHTIGE BAGDAD, TEN TIJDE VAN DE REGERING VAN DE GOEDE KALIEF HAROEN EL POESSAH, EEN HELE BOOSAARDIGE GROOTVIZIER, IZNOGOEDH GENAAMD, DIE KALIEF WILDE WORDEN IN PLAATS VAN DE KALIEF...

HOE KOM IK BIJ DE BOOSAARDIGE GROOTVIZIER?

DIE SLECHTE WEG AF, ALSMAAR RECHTUIT EN DAN KOMT U BIJ EEN PIEPENDE POORT MET EEN KIJKRAAMPJE. HET KAN NIET MISSEN.

JA, DAT IS WAAR... IK WILDE KALIEF WORDEN IN PLAATS VAN DE KALIEF, MAAR IK HEB ER VAN AFGEZIEN... HET WAS SLECHTS EEN DROOM...

EEN DROOM? DAN KAN IK U DAARUIT HELPEN, BOOSAARDIGE GROOTVIZIER.

?

GOEDENDAG.

WIE BEN JE, VREEMDELING? IK WIL ALTIJD GRAAG WETEN WIE IK LAAT SPIETSEN.

IK BEN TARTAAR EN HEET SAPPIE.

SAPPIE? WAT EEN RARE NAAM VOOR EEN TARTAAR!

'T IS EEN AFKORTING. IK HEET EIGENLIJK VODKAMETTOMATENSAPPITSJ ... IK WILDE U SPREKEN, WANT UW KWADE REUK HEEFT ZICH TOT VER OVER DE GRENZEN VERSPREID.

GOED. ALI DEL DEHREL, LAAT DE SPIETSPAAL KLAAR ZETTEN!

GOED BAAS.

DAAR BEN IK NIET ZO OP GESPITST, GROOTVIZIER... HOOR MIJ LIEVER EERST AAN...

...IK HEB DE MACHT DROMEN TOT WERKELIJKHEID TE MAKEN!

de talisman van de tartaar

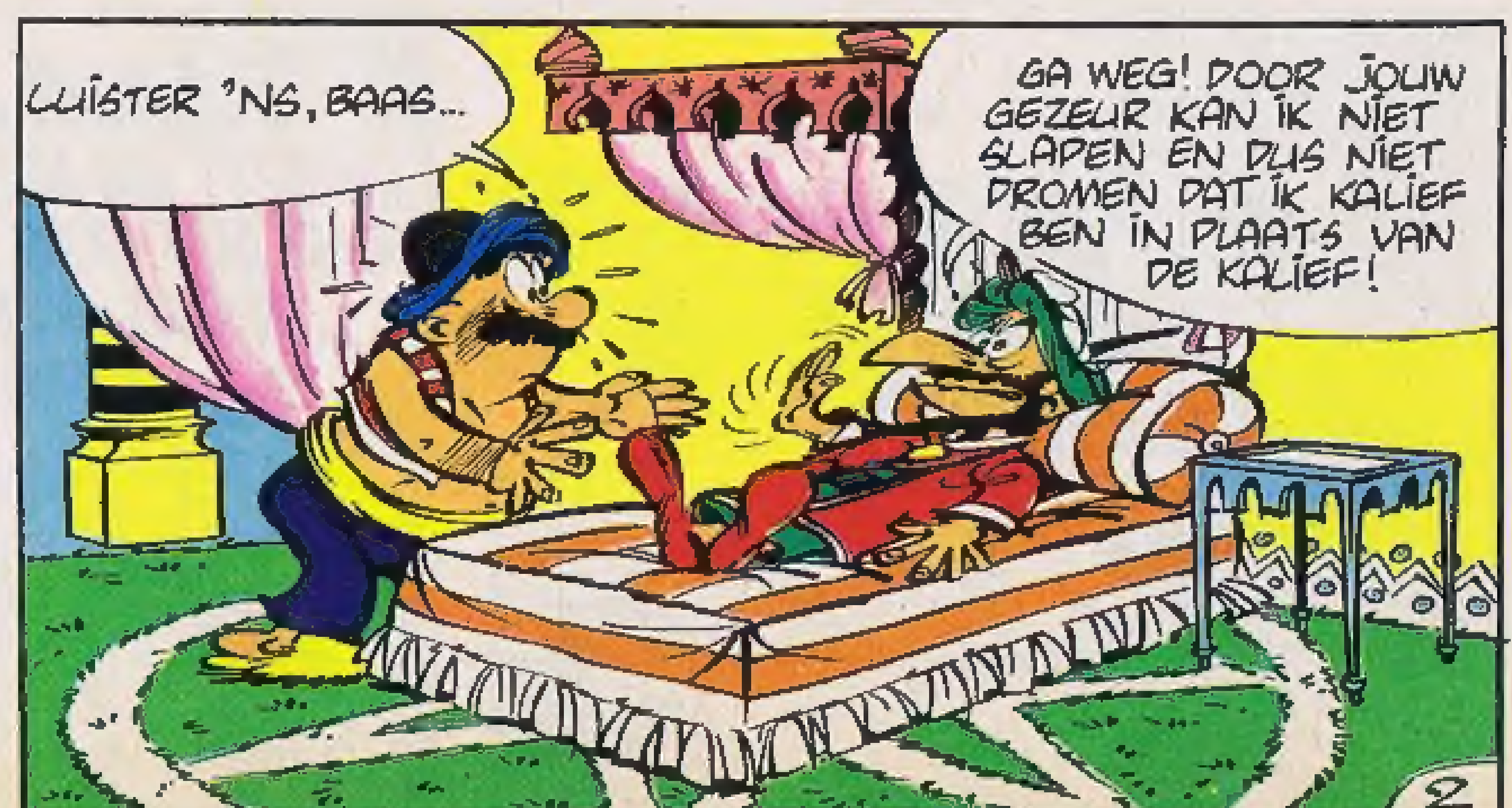

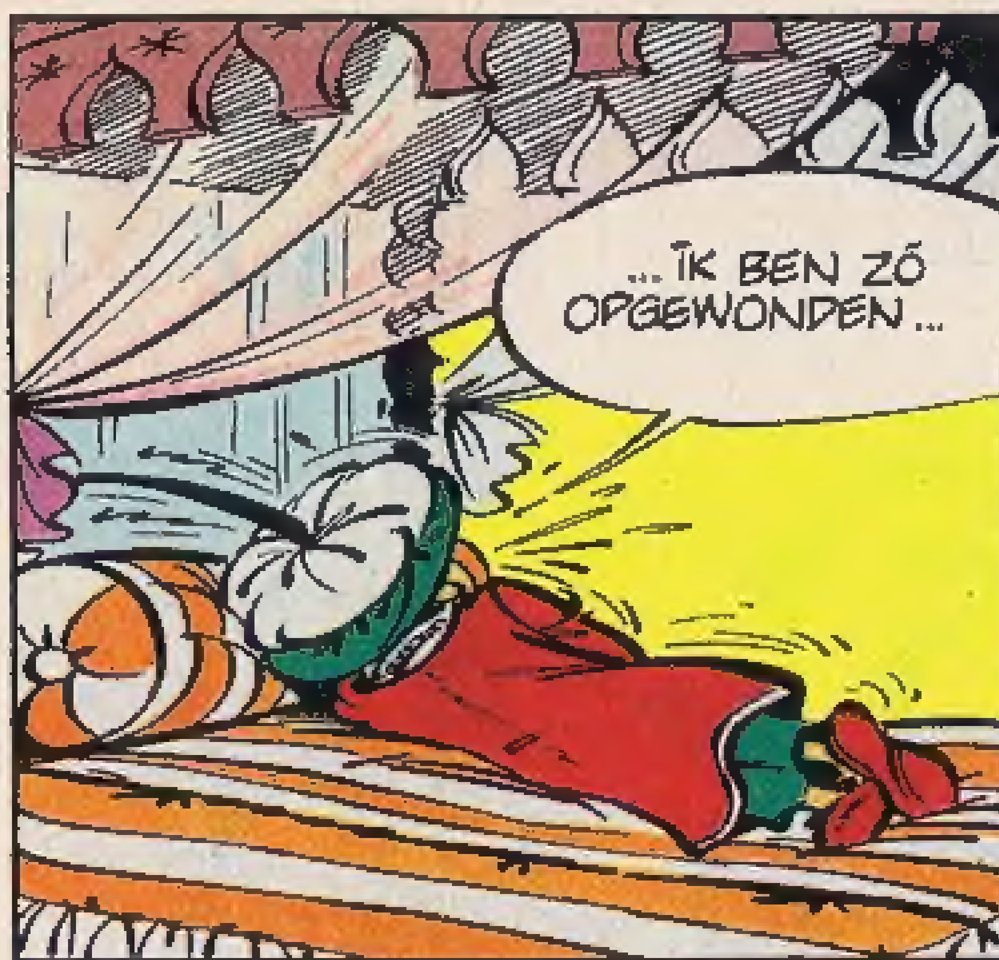

IZNOGOEDH

IK BEN ZO OPGEWONDEN... IK BEN ZO OPGE-WONDEN...

...IK BEN ZÓ OPGEWONDEN...

... DAT IK NIET KAN SLAPEN!

IK BEN NA EEN GOED MAAL MEESTAL SUFFIG... ALI, MAAK EEN OVER-VLOEDIG MAAL GEREED! WIE NIET EET, DIE NIET SLAAPT!
GOED, BAAS.

MEER KREEFT! MEER SLAKKEN! MEER LIENSOEP! MEER RAGOUT MEER FOREL! MEER ROZIJNENCAKE!

UITSTEKEND!... AAAAH!... IK HEB SLAAP... OVER EEN PAAR MINU-TEN BEN IK KALIEF IN PLAATS VAN...

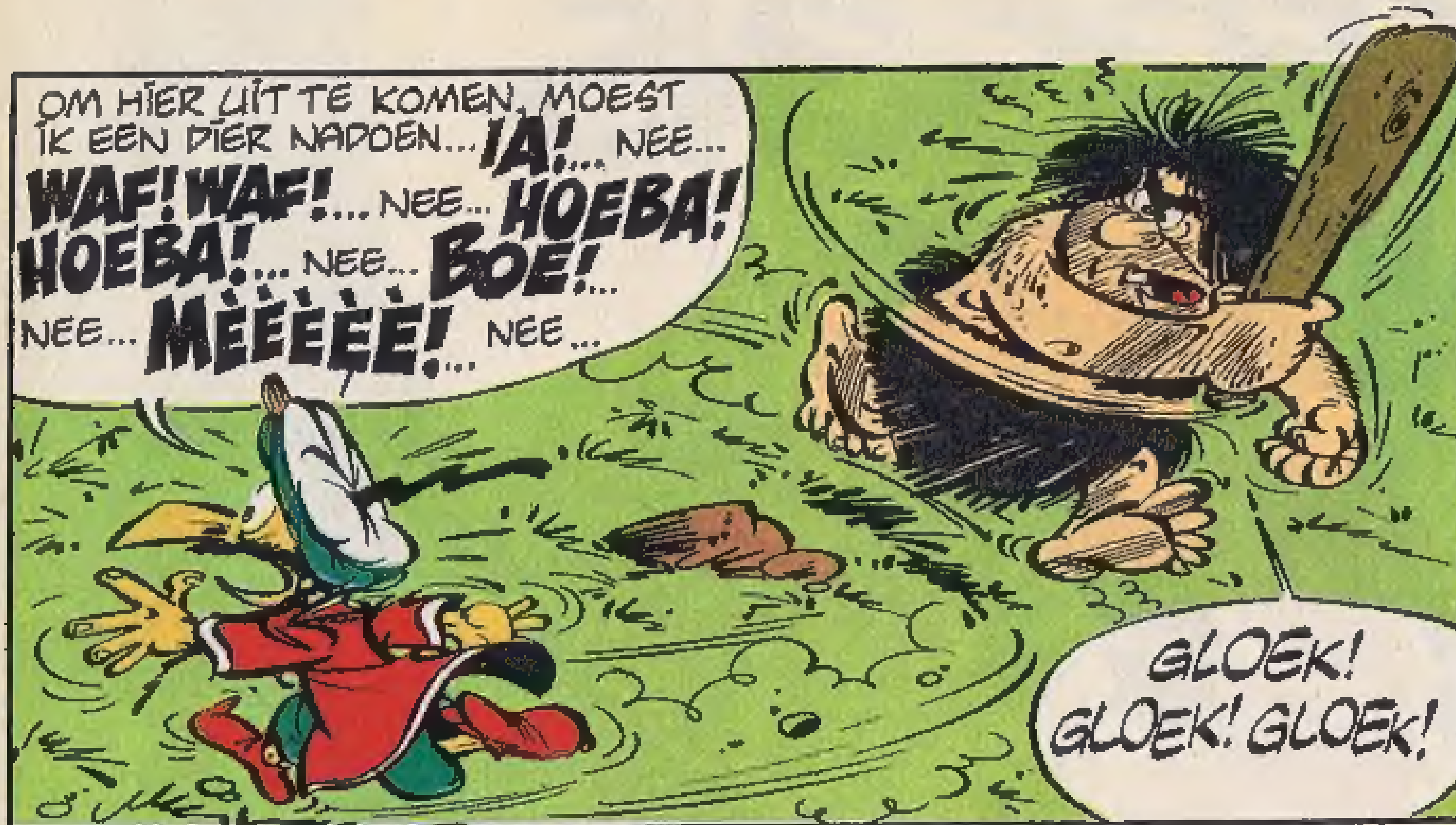

...DE KALIE....FFFF... ZZZZZZZZ-ZZZ

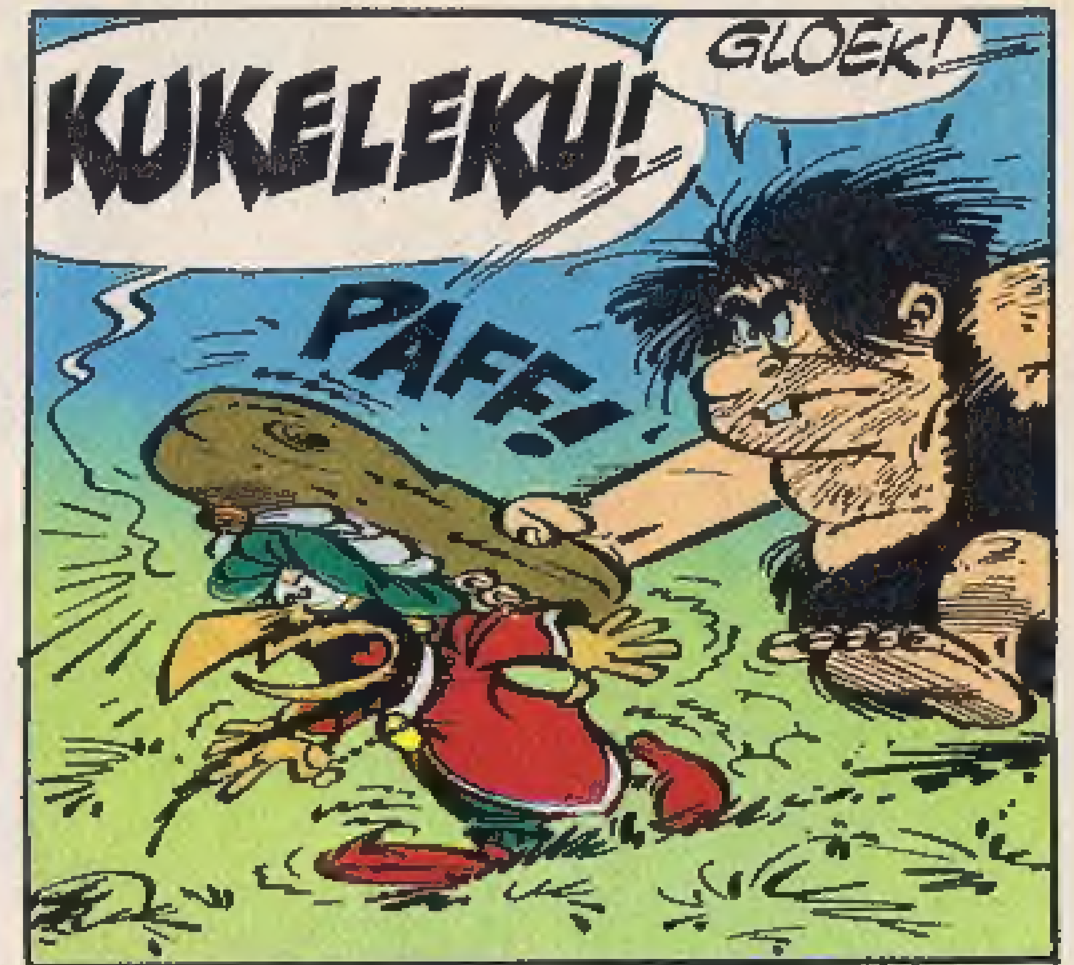

GLOEK?!
HÈ? WAT? BEN IK AL KA-LIEF?

ALS IK HET BEN, WÁÁR BEN IK HET DAN?

GLOEK?
AAAH! EEN NACHTMER-RIE!!! IK HEB EEN NACHTMER-RIE EN DIE IS NU WER-KELIJKHEID GE-WORDEN!!!

de talisman van de tartaar

WORDT VERVOLGD